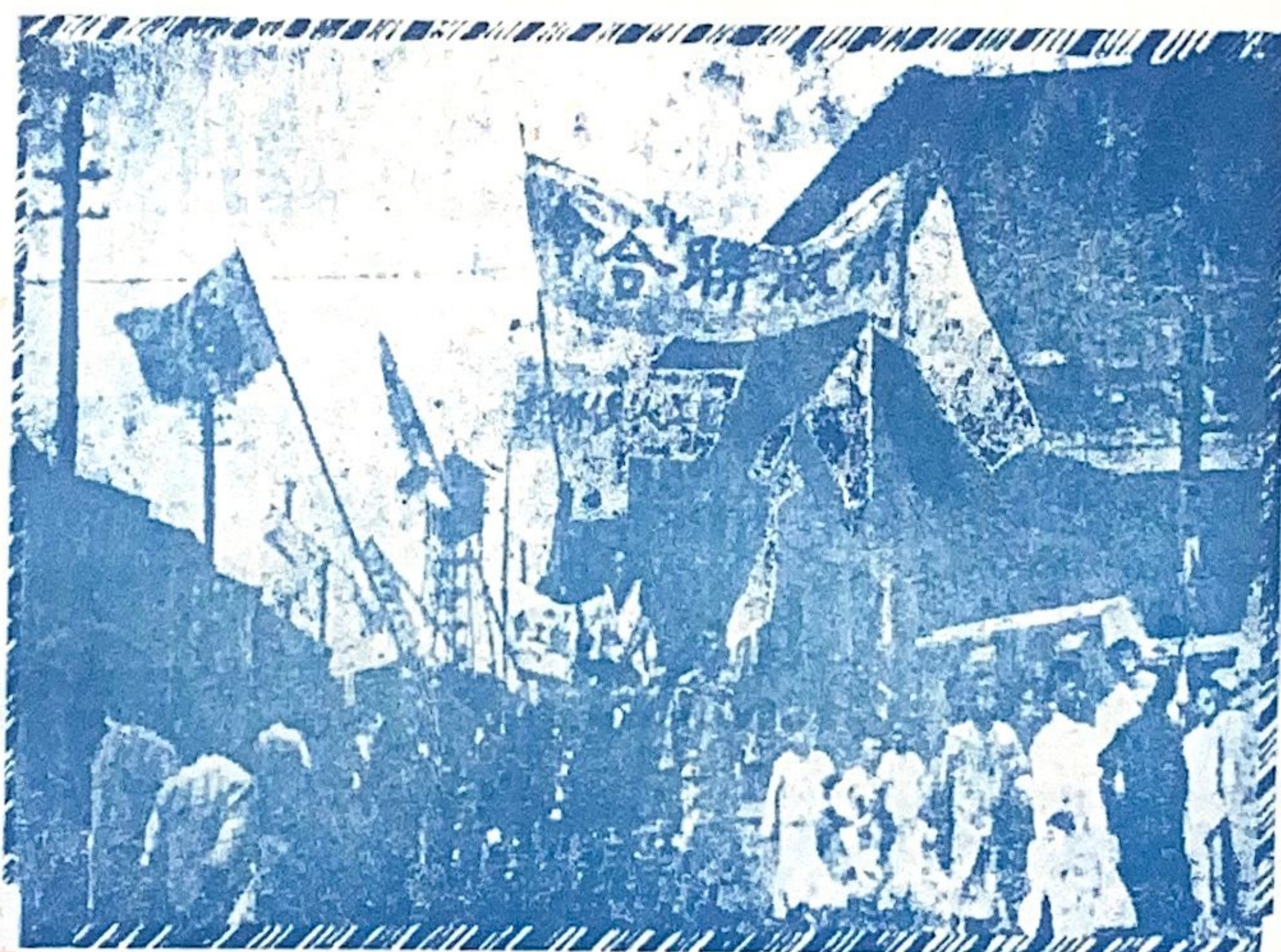

4

ქვეყნის

ჩინეთის მუშათა დემონსტრაცია იმპერიალი-
სტების ტარტრის წინააღმდეგ.

გვრიდი

1928
ბუიგინა

ქვეყნის
საქართველო. ანტონ. კოვოტაძის
ყოველთვიური ორბანი

კ. ჩაგვინძე

თვილან თვეელე

გერმანია

პროტესტი ლიტვანთა კომუნისტური რეჟიმის დაპატიმრების გამო

ბერლინში, ყოფილ უმალეს პალატის დარბაზში შესდგა გერმანეთის გამოჩენილ პოლიტიკურ მოღვაწეთა და სწავლულთა კონფერენცია, სადაც გამოტანილ იქნა საპროტესტო რეზოლუცია ლიტვანთა რეჟიმის მოღვაწეების დაპატიმრების გამო. ამ რეზოლუციაში, რომელიც მიმართულია ლიტვის პრემიერ-მინისტრის ვალდემარასა და ბერლინში მყოფ ლიტვიან წარმომადგენლობისადმი ნათქვამია, რომ რეჟიმისმა, რომელიც აქტიურ დახმარებას უწევს როგორც თვით თეთრი რეაქციის მსხვერპლთ, ისე მათ ოჯახის წევრებს, სამართლიანად დაიმსახურა მოალაქობრივი უფლებები მთელს დედამიწის ზურგზე. ის დევნას განიცდის მხოლოდ იმ ქვეყნებში, სადა მკინეზარებს წავი ფაშიზმი და აშკარა თეთრი ტერორი. რეზოლუცია მოითხოვს დაპატიმრებულ ამხანაგების დაუყოვნებლივ განთავისუფლებასა და რეჟიმის მოკავშირეობათა ლეგალიზაციას.

კომუნისტური მოღვაწეობისათვის

იანვრის 12 ლოდია, საოქო სასამართლო მოიამინა 18 მუშის საქმე, რომელთაც ბრალს სდებენ კომუნისტურ პარტიის წევრობაში. სასამართლოს 2 დღის საქმიანობის შემდეგ 7 კაც მიუსაჯეს თითო წელი საპრობილე, 3 — 1 წ. 6 თვე, და 8 — სამ — სამ წ. კატორღა.

საბერძნეთი

მასიური დაპატიმრებანი

სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაცხადი, რომლის ძალითაც კომუნისტები შეტყაობენ წართქეული აქტთა ხელშეწყობის საშუალება, საერთო უკმაყოფილებას იწვევს მთელის მხარეში. ათინაში შედგა უდრის დემონსტრაცია,

ცენტრალური საპრობილე კომისიის შენობა.

უანდარმებთან შეტაკების დროს დაიჭრა მუშა, ამასთანავე ერთად რამდენიმე ათეული, დემონსტრაციის მონაწილე მუშები დაპატიმრეს. მასიურ დაპატიმრებების შეახებ ცნობები მოვიდა აგრეთვე სალონიკიდან, — ერთსა და იმავე დროს ჩატარებულ იქნა დაპატიმრებები პორტ-რასა და კავალში. დაპატიმრებულთა შორის არიან რეჟიმისელებიც.

ბულგარეთი

სამხედრო სასამართლოს მოღვაწეობა

ბულგარეთში ამნისტიისათვის მებრძოლი კომიტეტი აქვეყნებს მასალებს 1927 წ. განმავლობაში სამხედრო სასამართლოს მოღვაწეობის შესახებ.

8 თვის განმავლობაში სამხედრო სასამართლოს მიერ გასამართლებულია 256 კაცი, მათ შორის 6 მისეჯა დახვრეტა დანარჩენებს კი საერთო ჯამით 1546 წ. კატორღა.

მთავრობა ემზადება აკრძავებისათვის

მთელს ბულგარეთში დაწყებულია შინა ჩმარუბელობის ორგანოების არჩენები. ლიბერალური მთავრობის მიერ მიღებულია ყოველგვარი ზომები რათა უზრუნველყოფოს თავისთვის აუცილებლად საჭირო ხმის უმრავლესობა.

უწინარეს ყოველისა ყველა ოლქებში მოეწყო პოლიციელთა წინასწარი თათბირები, რაც ჩატარებული იქნა „შეთქმულთა და სისხლის სამართლის დამნაშავეთა“ წინააღმდეგ ბრძოლის ლოზუნგის ქვეშ. სოფლები სავსეა ფარულ აგენტებით, ამავე დროს საგრძნობლად გადიდებულია ჩაფრების რაოდენობა ჯუმაის ოლქში, ბევრი სოფლები პოლიციის აგენტების შიშის ქვეშ ცაბცახებენ. კულაში დაპატიმრებულია ოპოზიციის ყველა კანდიდატები. ამასვე ჰქონდა ადგილი სტანიშაკში, კრამოლსა და სხვ. ადგილებში. მთელი ორი თვის განმავლობაში, სისტემატურად. ყოველდღე ჰხურავენ გლეხურ გაზეთებს და საქმეებს უყენებენ რედაქციას.

სამხრეთ-სლავია

საპატორლო განაჩენი კომკავშირეობის შიკამებას

უტინეში კომკავშირულ ზაგრეფისკისა და ჯორჯევიჩის სამხედრო სასამართლომ 4 — 4 წ. კატორღა მიუსაჯა, ვარდანოვიჩის 3 — წ., პეტროვიჩისა და ვოივოვიჩის — ორორი წელი. სასამართლოს წინაშე აშკარა გახდა ის საშინელი მხეცური მოპყრობა და წამების საშუალებები, რომლითაც პოლიციელები უმასპინძლებოდნენ პატიმარ კომკავშირეებს.

ინგლისის მუშათა დემონსტრაცია ჩინეთის ტერორის საპროტესტოდ.

მომავალი პროტესტები

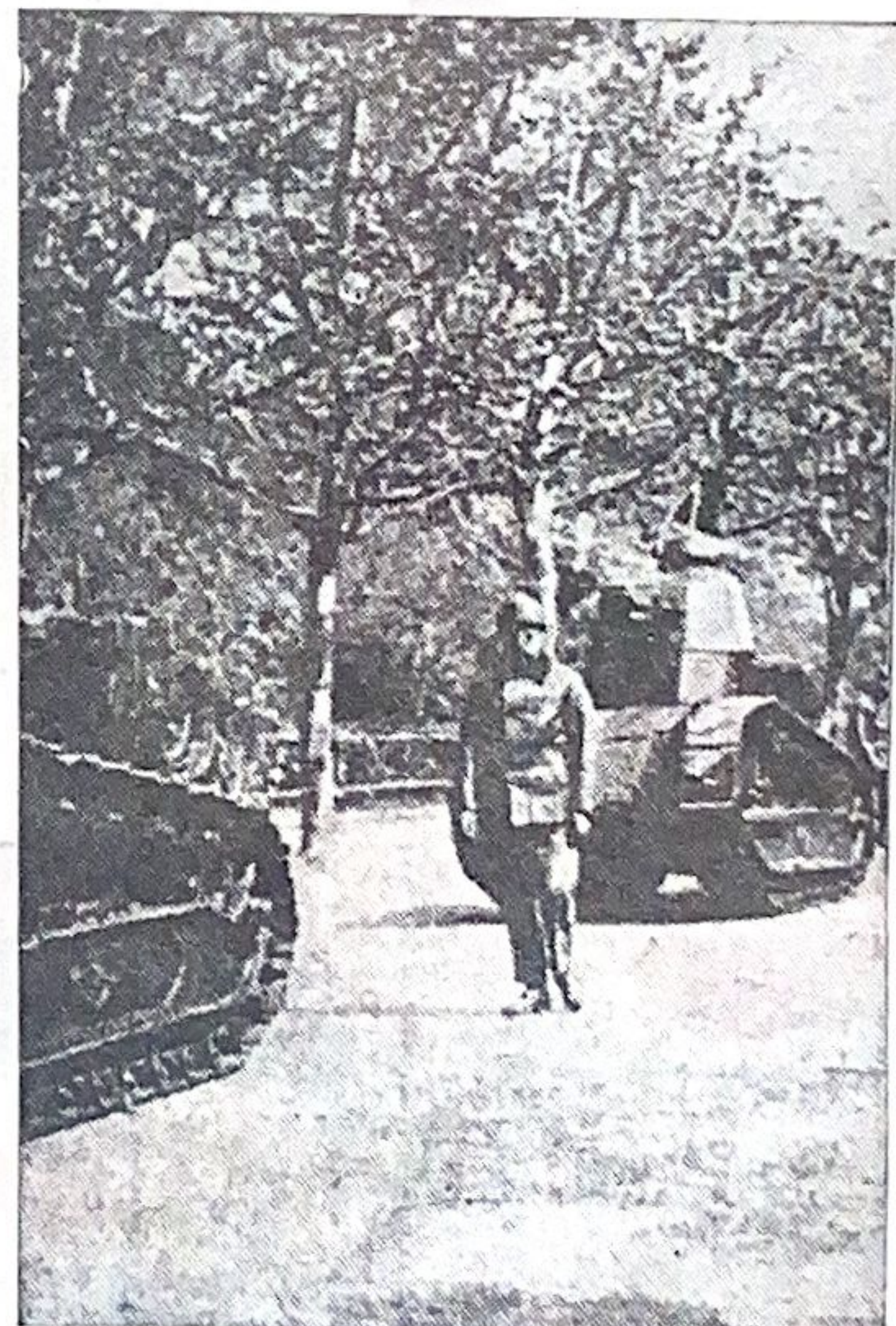
უახლოეს მომავალში სკოპეში (მაკედონია) მოეწყობა ორი პროტესტი — „14“ საქმე, პ ტიმოტის ბრალდებათ მაკედონიის ნაციონალურ-რევოლუციონარ პარტიის წევრობა, და „29“ მაკედონელ გლეხთა საქმე, უკანასკნელთ ბრალდებათ უყენებენ შემჩნეულ და დევნილ რევოლუციონარ მოღვაწეების მფარველობასა და ხელის შეწყობას.

ინდოეთი

საიმონის კომისიის წინააღმდეგ

მარტის 13, სადგურ ლაგორეში (ინდოეთში) ისევ მოეწყო საიმონის კომისიის წინააღმდეგ გრანდიოზული დემონსტრაცია. დემონსტრაციაში მსხვერპლად მონაწილეობას იღებდნენ მუშები, რომლებიც მწყობრად და ერთსულოვნად მიიზარებოდნენ მუშათა და გლეხთა პარტიის ლოზუნგების ქვეშ.

დემონსტრანტებს დაერივნენ შეიარაღებული პოლიციელები, რომელმაც განკითხვად ასტებს სროლა დაჭრულ-დახოცილთა რაოდენობა გამოურკვეველია.

იმპერიალისტებს ჩამოაქვთ ჩინეთი ცანანადგურელი იარაღები

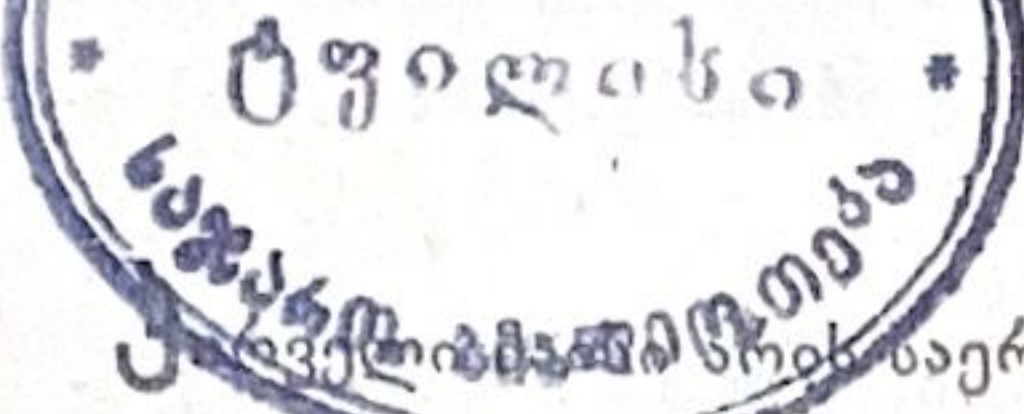
რეზოლუცია

რეზოლუციის საპარტოვო ცენტრალური კომიტეტის უოკალთვიური ორგანო

წელიწადი № 4 (6)

აკრილი 1928

რედაქციის მისამართი: ტფილისი, ლენინის ქ. № 29, I სართ. ტელ. 9-78.

პირველი მაისი და რეზოლუცია

ქვეყნის მთელი საერთაშორისო მებრძოლი პროლეტარიატი მტკიცედ დარაზმულ რიგების დათვალიერების დღე.

ვლესასწაულობთ რა ამ საერთაშორისო მუშათა კლასის ერთსულოვნების გამომსახველ დღეს, მთელი ქვეყნის პროლეტარიატთან ერთად ჩვენ რეზოლუციებმა უნდა მოვიგონოთ ასეულ ათასი მებრძოლი გმირები, რომლებიც დღეს იტანჯებიან ბურჟუაზიულ ქვეყნების საპატიმროების ნესტიან დილეგებში.

დღეს, ამ დიადი დღესასწაულის ჩატარებასთან ერთად ჩვენ არ უნდა დაგვაფიქვდეს მუშათა კლასის განთავისუფლებისათვის მებრძოლ გმირების უპატრონოდ დარჩენილი ოჯახის წევრებიც, რომლებსაც შურისძიებით ღვარძლითა და გესლით ავსილი ბურჟუაზია, მისი კაცობა რეჟიმის ერთგული დამცველები აყენებენ არაადამიანურ ტანჯვებსა და დამცირებას.

დღეს, საერთაშორისო მებრძოლ პროლეტარიატის დიადი დღესასწაულის დღეს ჩვენ იმედით გამთბარი ხმები უნდა მივაწვდინოთ კაპიტალის ტყვეებს, რომლებიც მოწყვეტილნი არიან გამანთავისუფლებელ მოძრაობას, ჩვენ უნდა ვაგრძნობინოთ მათ, რომ ისინი მარტონი არ არიან ამ ბრძოლაში.

დღეს საერთაშორისო ბურჟუაზია დარწმუნებულია, რომ მუშათა კლასის აქტიური მოძრაობა მას სამუდამო განადგურებით ემუქრება, კომუნიზმის აჩრდილი, რომელიც თავს დასტრიალებს მას მოსვენებას არ აძლევს, ის დღითი დღე უფრო რწმუნდება იმ კლასის სიძლიერეში, რომელიც სამკვდრო-სასიცოცხლოდ ებრძვის მას. ამიტომაც არის, რომ კაპიტალისტურ სამყაროს მესვეურები, არ ერიდებიან არავითარ საშვალებას მუშათა მოძრაობის ჩახაჩრობად. ბურჟუაზია დარწმუნებულია, რომ მუშათა კლასის გამარჯვებით სამუდამო დასამარებული იქნება კაპიტალის ბატონობა მთელს მსოფლიოში, ამიტომ ის უკანასკნელად მობილიზაციას უკეთებს თავის ძალებს, რათა ერთხელ კიდევ შეუტეოს კარზე მომდგარ რევოლუციონურ მოძრაობას. ბურჟუაზია მისი ერთგული დამცველი თეთრი ტერორი — ფაშიზმი, კლასური იუსტიცია, პოლიცია, ჟანდარმერია და დაქირავებული ჯაშუშთა ხროვა — აი ვინ ებრძვის საერთაშორისო პროლეტარიატის გამანთავისუფლებელ მოძრაობას.

მაგრამ ძლიერია მშრომელთა ნებისყოფა. ის არ იხევს მტრის წინაშე, მტკიცედ განაგრძობს ერთხელ არჩეული გზით სვლას საბოლოო მიზნისაკენ.

დღეს დედამიწის ზურგზე არ არის ისეთი კუთხე, სადაც კომუნისტური პარტიის მოღვაწეობით არ ცახცახებდეს ბურჟუაზია. ყველგან, სადა კი სუფევს შრომა და კაპიტალი, ბატონი და მონა, ექსპლოატატორი და ექსპლო-

ატაციაქმნილი — ხელჩართული ბრძოლაა გაჩაღებული მიმავალსა და ამომავალ კლას შორის. ერთის მხრით იბრძვიან ბურჟუაზიის ნაძირალები თავიანთი ბატონობის შესანარჩუნებლად, ხოლო მეორეს მხრით პროლეტარიატი ახალი ყოფის, შრომის მეუფების დასამყარებლად მთელს მსოფლიოში.

რამდენად ძლიერია ამ უკანასკნელთა ბრძოლა იმდენად მკაცრია მოწინააღმდეგის შემოტევა. დღეს მთელი ქვეყნის ფაშისტური ბანდები თავს ესხმიან მუშათა რიგებს, მთელი ქვეყნის ჯალათები დღეს შეხმატკილებულნი არიან და ერთსულოვნად მოქმედებენ რევოლუციონურ მუშათა კლასის წინააღმდეგ, ყველა ეს ნაძირალები ერთსა და იმავე ამოცანის წინაშე სდგანან — ეს ამოცანა არის რაც შეიძლება ჩქარა ალაგმონ მუშათა გამანთავისუფლებელი მოძრაობა, ამ მიზნის მისაღწევად ისინი დღე და ღამე ადგენენ ახალ გეგმებს. ისინი გაშლილი ფრონტით მოდიან მუშათა კლასის წინააღმდეგ, ამ ბრძოლაში ისინი არ ინდობენ ბავშვებსაც კი.

დიდ სამრეწველო ცენტრებში, კოლონიალურ ქვეყნებსა და პატარა სახელმწიფოებში ამხედრებულ მუშათა კლასის საუკეთესო მებრძოლ მილიონებს მუსრს ავლებს ბურჟუაზია თავისი მოსყიდული ჯარბით. ამ ბრძოლაში დაჭრილთა და ცოცხლად გადარჩენილთ ის მიერეკება საპატიმროს ნესტიან ჯურღმულებისაკენ, სადაც მეფობს დაუნდობელი შავი სენი, შიმშილი და სიკვდილი.

მიუხედავად იმ საშინელი მხეცობისა, რომლებსაც ბურჟუა-ბანკირებისა და მემამულეთა ხელისუფლება მიმართავს თავის ქვეყნის რევოლუციონურ პროლეტარიატის გასანადგურებლად, ამ სისხლიან ჯალათებს მაინც არ შეუძლიათ მუშათა მებრძოლ მასებში თავისუფლებისადმი სიყვარული ჩააქრონ და მას მხარი აცვლევინონ ერთხელ არჩეული გზიდან.

დღითი-დღე ვრცელდება და მტკიცდება კომუნისტური პარტიის პოპულარობა, მთელი ქვეყნის მშრომელთა მილიონიან მასებში. კომუნისტური მოძრაობის ზრდა და განვითარებასთან ერთად, იზრდება და მტკიცდება იდეა ერთსულოვნებისა საერთაშორისო პროლეტარიატის რიგებში.

საერთაშორისო მუშათა კლასი და გლეხკაცობა დღითი-დღე უფრო მჭიდროდ კავშირდებიან, რათა ამრიგად რეალური დახმარება აღმოუჩინონ თავიანთ კლასურ მოძმეებს, კაპიტალის ტყვეებს. მთელი ქვეყნის მშრომელთა ერთსულოვნების ნიადაგზე არის აშენებული ის უდიდესი ორგანიზაცია, ის საერთაშორისო ოქტომბრის მტკიცე წითელი ზურგი, რომელსაც რეზოლუცია ეწოდება.

განუზომელია ის დახმარება რომელიც რეზოლუცია აღმოუჩინა მთელი ქვეყნის მებრძოლ მუშათა კლასს, იმ მძიმე ბრძოლებში, რომელსაც ის აწარმოებს კაპიტალთან.

რემედასმა, რომელსაც ამტკიცებენ მშრომელთა ფართე მასები ერთსულოვნებით და თავიანთი კლასობრივი მოვალეობის შეგნებით, შესძლო მტკიცედ ჩაენერგა კაპიტალის ტყვეების გულში შეუდრეკელი ნებისყოფა, იმედი და ხალისი მომავლისადმი და შეუჩერებელი ლტოლვა საბოლოო გამარჯვების მოსაპოვებლად.

ბურჟუაზიულ სამყაროს მესვეურებმა კარგად შეიგნეს, თუ რა დიდი მნიშვნელობა აქვს რემედასის აქტიურ მოღვაწეობას საერთაშორისო რევოლუციის ზურგის გამაგრების საქმეში, რომლის არსებობა საჭიროა, როგორც მუშათა მებრძოლ მილიონების შეტევის, ისე მისი ბრძოლის ხაზებიდან დახევის მომენტებშიაც.

ამიტომ გასაგებია თუ რატომ ებრძვის ამ ორგანიზაციასა და მის ცალკე წევრებს ბურჟუაზია. ბურჟუაზიას კარგად ესმის პროლეტარიატის ერთსულოვნების გამომჟღავნების მნიშვნელობა, რამდენად ძლიერი და მტკიცე იქნება რევოლუციონური პროლეტარიატი იმდენად ბურჟუაზია დგება რეალური საფრთხის წინაშე, ამიტომ მას არ შეუძლია მთელი თავისი შესაძლებლობით არ შეებრძოლოს რემედასს და ებრძვის კიდევ.

მაგრამ მუშათა კლასს არ სძინავს, ის მზად არის მტრის ყოველ შეტევას საკადრისი პასუხი გასცეს. მუშათა კლასი ამტკიცებს თავის რიგებს, ის დღეს ერთხელ კიდევ მოიგონებს მის მიერ ბრძოლით გამოვლილ გზას და დაათვალიერებს ცოცხალ ძალებს მომავალ მკაცრ ბრძოლებს დასაწყებათ.

ამიტომ ჩვენ გამარჯვებული ქვეყნის, პროლეტარიატის დიქტატურის მიწა-წყალზე მცხოვრებნი ვალდებული ვართ შევსძახოთ კაპიტალისტურ სამყაროს:

ძირს შავი რეაქცია!

ძირს თეთრი ტერორი, კლასიური იუსტიცია!

გაუმარჯოს საერთაშორისო ოქტომბერს და საერთაშორისო მუშათა კლასის ერთსულოვნების გამომსახველ ორგანიზაციას რემედასს!

გაუმარჯოს საერთაშორისო მუშათა კლასის დიად დღესასწაულს პირველ მაისს!

როგორ წარმოიშვა პირველი მაისის დღესასწაული

პირველ მაისს, როგორც საერთაშორისო მებრძოლ პროლეტარიატის უდიდეს დღესასწაულს უკვე დიდი ხნის ისტორია აქვს. ის წარმოიშვა მუშათა მასიურ დემონსტრაციასთან ერთად. მისი კონკრეტული შინაარსი, ხასიათი და ლოზუნგები ხშირად იცვლებოდა ხოლმე სხვადასხვა ქვეყნებში რევოლუციონური ბრძოლების შესაძლებლობათა მიხედვით, მაგრამ ძირეული ხასიათი, საფუძველი პირველ მაისის დღესასწაულისა, როგორც მასიურ, მუშათა ინტერნაციონალური დღე ის არ შეცვლილა მთელი თავისი არსებობის განმავლობაში.

პირველი მაისი, როგორც საერთაშორისო პროლეტარიატის ძალთა მობილიზაციის დღე, წარმოიშვა მაშინ, როცა მუშათა მოძრაობა ის ის იყო ახლად გამოვიდა ფართე ბრძოლის ასპარეზზე, როცა კაპიტალიზმის ჯან-

ვითარებამ და მასთან დაკავშირებულმა ექსპლოატაციის ზრდამ ხელი შეუწყო კლასიურ ბრძოლის გაძლიერებას, როცა მთელ რიგ ევროპულ ქალაქებში წარმოიშვა და გაძლიერდა სოციალისტური პარტიები და პროფესიონალური ორგანიზაციები, როცა მარქსიზმი ხდებოდა პროლეტარიატის ცნობილ და ყველას მიერ მიღებულ თეორიად.

პირველ მაისის დეკლარატიულად გამოცხადება მთლიანად ხდებოდა II-ე ინტერნაციონალის ჩამოყალიბების დღეს, ე. ი. მთელი ქვეყნის მუშათა კლასის სოციალისტურ პარტიების გაერთიანებას. მარტო ეს ფაქტი ნათელჰყოფს იმ გარემოებას, რომ პირველი მაისის დღესასწაული წარმოადგენს ერთ-ერთ იმ საშუალებას, რომლითაც გამომჟღავნებული უნდა იქნეს სხვადასხვა ქვეყნების მუ-

რემედასის ამიერკავკასიის დელეგატები. რემედასის სრულიად საკავშირო მეორე ყრილობაზე.

სდგან მარჯვნიდან მარცხნივ:

1. ამბ. ივანე ნაცვლიშვილი (რემედასის თვით. კომიტ. თავ. მოადგილე) 2. ამბ. კ. გიორგაძე (რემედასის ქუთაისის სამაზრო კომიტეტის თავჯდომ. და 3. მეექვსე რიგზე—ამბ. ალ. ქოიავა (რემედასის საქ. ც. კ. პ/მგ. მდივანი)

შათა კლასის ინტერესების საერთაშორისო ხასიათი. პირველი ინტერნაციონალის, მოღვაწეობა, რომლის საფუძველის ჩამყრელი და მამამთავარი იყო თვით კარლ მარქსი, დასრულდა გასულ საუკუნის 70-ან წლებში.

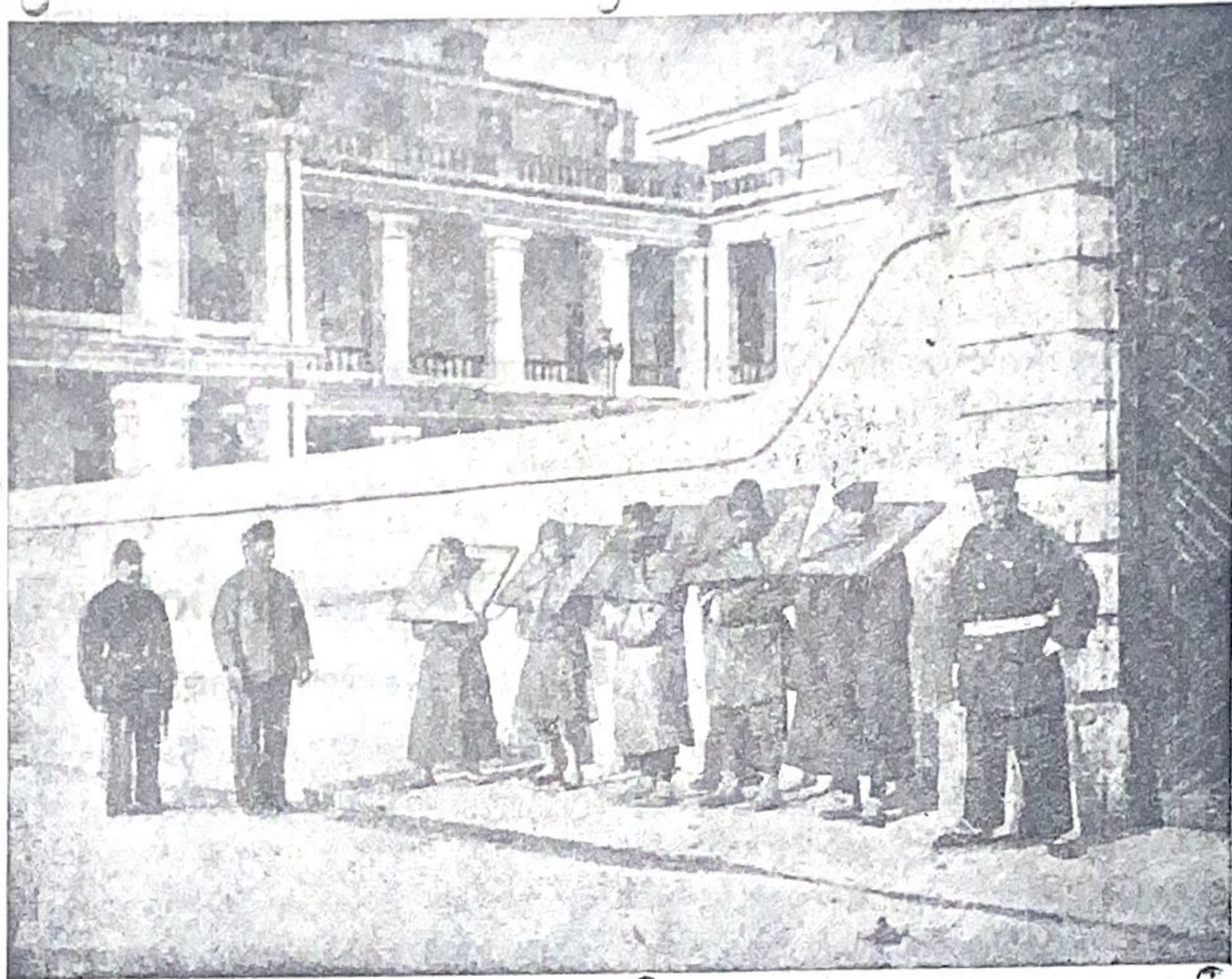
ინტერნაციონალი, რომელიც დასუსტდა წვრილბურჟუაზიულ პარტიებთან ბრძოლით, რომელსაც თვალსაჩინოდ დაეტყო საერთო რევოლუციონური მოძრაობის ხალხის მოღუწება, პარიზის კომუნის დამარცხების შემდეგ სრულიად მინელდა და მან დაასრულა თავისი არსებობა. 15 წლის ენერგიული მოღვაწეობა და ბრძოლა დასკირდა, მთელი ქვეყნის, მოღონიერებული სოციალისტური პარტიები ისევ ხელ-ახლა შესდგომოდნენ პრაქტიკულად II-ე ინტერნაციონალის დაარსების საკითხს.

II-ე ინტერნაციონალის საფუძველი ჩაეყარა ქ. პარიზში 1889 წ. საერთაშორისო სოციალისტურ პარტიების კონგრესსზე. ამ დროისათვის სამრეწველო ქვეყნების მუშათა კლასმა თვალსაჩინოდ წაიწია წინ, წამოიზარდნ სოციალისტური პარტიებიც, ამრიგად კონგრესსზე წარმოდგენილი იყო 19 ქვეყანა.

ამავე კონგრესსზე იქნა გამოტანილი დადგენილება საერთაშორისო პროლეტარიატის დღესასწაულის პირველ მაისის შემოღების შესახებ. ამ დღიდან ეს დღე გახდა მთელი ქვეყნის მუშათა კლასის უდიადესი დღესასწაული. მთავარი ის არის, რომ პირველი მაისის დღესასწაული ისტორიულად უკავშირდება საერთაშორისო მუშათა კლასის მოძრაობის ძლიერებას, ინტერნაციონალური ზეიმით და ერთსულოვნებით, რომლის გამომსახველი უნდა ყოფილიყო ინტერნაციონალი, ყველაფერი ეს ანგვარად ადასტურებს იმას, თუ რაოდენი ღრმა და დიდი მნიშვნელობა უნდა ჰქონოდა ამ დღეს საერთაშორისო პროლეტარიატის მთელი შემდეგი დროინდელ ბრძოლებში.

ამის შესახებ პარიზში მოწვეულ კონგრესის დადგენილებაში ნათქვამია: „ცხადდება უდიდესი საერთაშორისო მანიფესტაცია ერთხელ და სამუდამოდ დაწერებულ რიცხვში, ამრიგად ყველა ქვეყნებში, ყველა ქალაქებში, ერთსა და იმავე დღეს, მშრომელები ურდგენენ ხელისუფლებას 8 საათის სამუშაო დღის შემოღებას და დაკანონებას, ამავე დროს ისინი მოითხოვენ პარიზის კონგრესის დადგენილებათა ცხოვრებაში გატარებას. ვინაიდან ასეთი მანიფესტაცია უკვე დანიშნული იყო ამერიკის შრომის ფედერაციის მიერ პირველ მაისისათვის, ამავე ფედერაციის კონგრესსზე 1888 წ. დეკემბერში სან-ლუიში, ამიტომ ეს რიცხვი იქნა მიღებული საერთაშორისო დღესასწაულის ჩასატარებლად. სხვადასხვა ქვეყნების მშრომელები დღესასწაულობენ ამ დღეს თავიანთი ქვეყნების პირობებისა და შესაძლებლობათა მიხედვით“.

ამრიგად, პროლეტარული მანიფესტაციების შესახებ აზრი წამოიჭრა ჯერ კიდევ კონგრესამდე და გაცილებით ადრე, იდეა ამ დღესასწაულის დაწესებისა ეკუთვნის ამერიკისა და საფრანგეთის მუშებს.

ჩინელი რევოლუციონერები მიჰყავთ დასასჯელად

1884 წ. ქ. ჩიკაგოში მოწვეული ამერიკის შრომის ფედერაციის IV კონგრესი ადგენს სასტიკი ბრძოლის წარმოებას 8 საათის სამუშაო დღის შემოსაღებად 1886 წ. მაისიდან. ამ დადგენილებას ერთხმად მხარი დაუჭირეს ჩიკაგოს მუშებმა, ისინი ამის ცხოვრებაში გასატარებლად მებრძოდ იბრძოდნენ, ბოლოს გამოცხადდა საერთო გაფიცვა, რომელმაც 1886 წ. პირველ მაისის დღეებში მთელი შესაძლებლობით გაშალა ფრთები. გაფიცვას მიეცა უდიდესი ხასიათი, მარტო ჩიკაგოში გაფიცული იყო 600.000 მუშა. გაფიცვას მხარი დაუჭირეს სხვა ქალაქებმაც. მაგრამ გაფიცვა მაინც დაამარცხეს, მუშების მიერ ქუჩებში მოწყობილი დემონსტრაციას ხელისუფლება შეხვდა სროლით, ამრიგად ჩიკაგოს მუშების გმირული გამოსვლა სისხლის მორევში იქნა ჩახრჩობილი. ხელისუფლება არ დაკმაყოფილდა მარტო ქუჩებში წარმოებული თავდასხმებითა და დახვრეტებით, ამერიკის ბურჟუაზიულმა სასამართლომ აწამა ჩიკაგოს მუშების საუკეთესო ბელადები.

ამერიკის შრომის ფედერაციის ყრილობამ 1888 წ. ქ. სან-ლუიში ეს დღე გამოაცხადა ამერიკის მუშების მანიფესტაციის დღედ ჩიკაგოელ ამხანაგების ხსოვნის საპატივცემლოდ, რომლებმაც დაღვარეს სისხლი ჩიკაგოში 1886 წ. მაისის დღეებში. ამრიგად ამ დღისათვის ისტორიული ხასიათის მისაცემად და დაღუპულ ამხანაგების ხსოვნის აღსანიშნავად, მიზანშეწონილად იქნა ცნობილი. ყოველ წლიურად ამ დღისათვის მუშათა მასიური დემონსტრაციის მოწყობა, რომელსაც დაევალი შეუდრეკელი ბრძოლის წარმოება იმ დიადი ლოზუნგების განსახორციელებლად, რომლისათვის იბრძოდნენ და სისხლს ღვრიდნენ ჩიკაგოელი მუშები. ამრიგად პირველ მაისის დღესასწაული ისტორიულად დაუკავშირდა პროლეტარიატის საერთაშორისო გაფიცვის დღეს.

უფრო ადრე საფრანგეთის პროფესიონალურ ორგანიზაციების ყრილობაზე ჩაისახა იდეა საფრანგეთში მუშათა დემონსტრაციის ჩასატარებლად დღის დაწესების შესახებ. როცა პირველი მუშური დემონსტრაცია და-

ბეული იქნა საფრანგეთის პოლიციის მიერ, საფრანგეთის სოციალისტების წრეში (პოლ ლაფარგი) წარმოიშვა აზრი იმის შესახებ, რომ მუშათა დემონსტრაცია უნდა მოწყობილიყო მთელი ქვეყნის მასშტაბით ერთსადაიმევე დღეს. ამრიგად წარმოიშვა პირველი მაისის დღესასწაული, ეს დღე განმტკიცდა მუშათა კლასის დაუღალავი ბრძოლის საშვალბით.

საპირველმაისო დღესასწაულს იმ თავითვე მიეცა არა მარტო დასვენებისა და დროის გატარების დღის ხასიათი, არამედ ის ცნობილია, მუშათა კლასის მიერ გა-

დამწყვეტი ბრძოლების ჩასატარებელ დღეთ, ამავე დროს პირველ მაისს მოწყობილი დემონსტრაცია არის საერთაშორისო მებრძოლ მუშათა კლასის ძალთა დათვალერებისა და გადაშინჯვის დღე, რომლითაც დღეს თუ ხვალ უნდა დაემხოს და ძირფესვიანად აღმოიფხვრას ის საზოგადოებრივი წყობილება მთელ რიგ ბურჟუაზიულ ქვეყნებში, რომელიც ამტკიცებს მუშათა კლასის დამონაგებასა და ექსპლოატაციას.

ა. გორნევი.

მდგომარეობა ჩინეთში

(ფრონტების მიხედვით)

ზაზაფხულის მოახლოებამ მეტად გააცხოველა სამხედრო მოქმედება ჩინეთში. მთავარ სტრატეგიულ მიმართულებით და მნიშვნელოვან ფრონტებით დაიწყო დიდი ოპერაციები. ამოძრავდა შანდუნ-ჩილის ფრონტით ფინ-იუი-სიანის და ნანკინის ჯარები. ამას წინადა ფინ-იუი-სიანის მიერ დაწყებული შეტევა, როდესაც მისმა ჯარებმა საგრძნობლად წინ წაიწიეს, როგორც ჩრდილოეთით ჩილის პროვინციაში, ისე აღმოსავლეთით შანდუნის პროვინციაში, მარცხით დამთავრდა. მუკდენელების ჯარებმა შანდუნის პროვინციის მხრით მედგარი კონტრიერიში მიიტანეს აქ მომქმედ ფინ-იუი-სიანის ჯარების წინააღმდეგ და აიძულეს უკანასკნელნი უკან დაეხიათ. ფინ-იუი-სიანის ჯარების ამ ფრთამ, ესე იგი მარჯვენა ფრთამ თითქმის კაი-ფინამდე დაიხია და ამ გარემოებამ რასაკვირველია, ფინ-იუი-სიანის ჯარების მარცხენა ფრთაც, ე. ი. ჩრდილოეთის მიმართულებით პროვინცია ჩილისში მომქმედი ჯარების ნაწილი უკუაქცია. ფინ-იუი-სიანის ჯარების საერთოდ უკან დახევამ საშუალება მისცა მუკდენელების ჯარების მარჯვენა ფრთას შეტევა დაეწყო ახლა იენ-სი-შანის ჯარების წინააღმდეგ და ამ უკანასკნელთაც დაჰკარგეს ჩილის პროვინციაში დაპყრობილი ადგილები. აღსანიშნავია ამ შემთხვევაში ის, რომ მთელი მშ ოპერაციის განმავლობაში, (ოპერაციის რომ

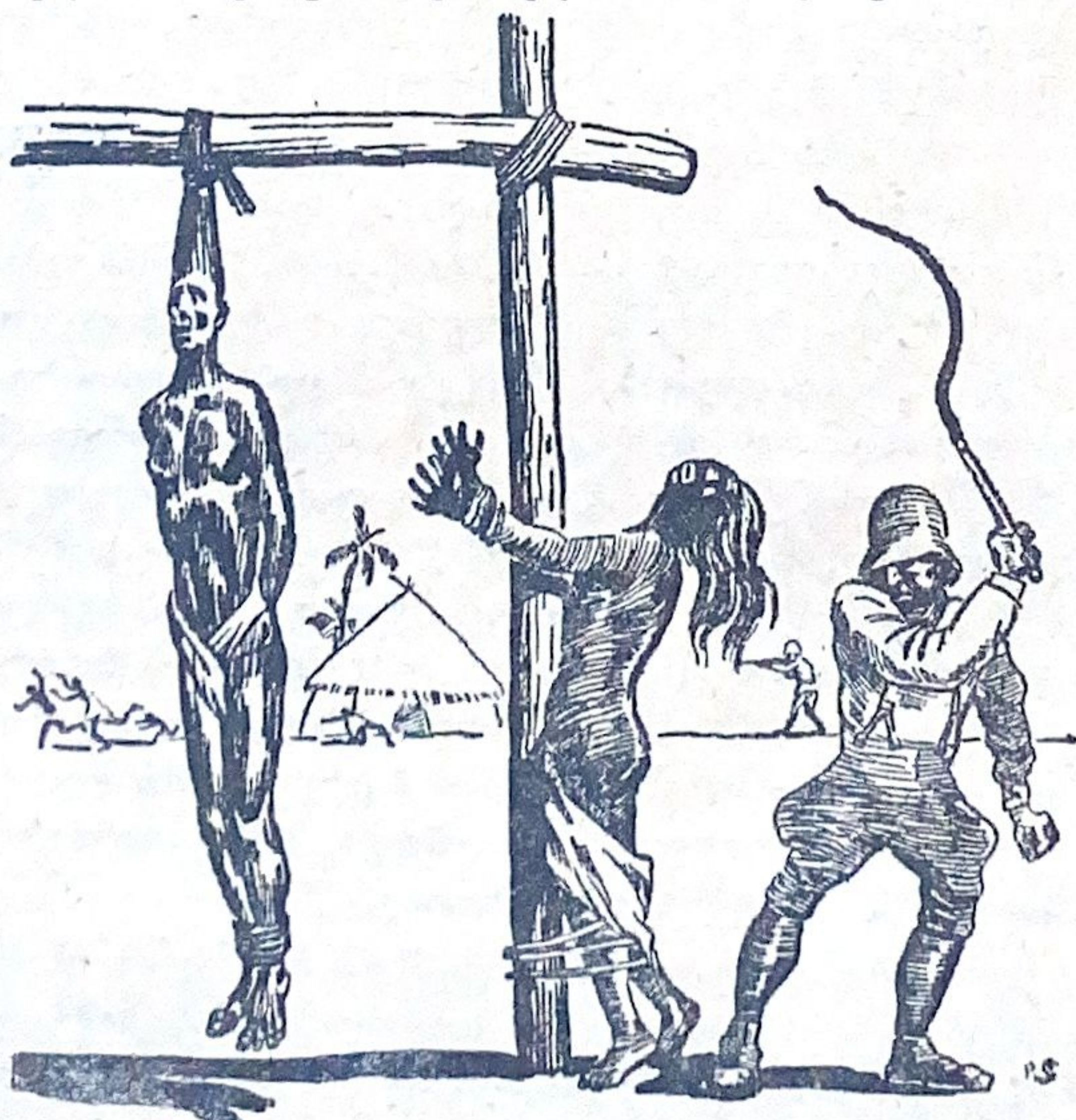
ლის წარმატებით დაჰთავრებას შეეძლო მოჰყოლოდა ძირითადი ცვლილება მოპირდაპირთა შორის და მუკდენელები ჩაეგდო სახიფათო მდგომარეობაში) ჩან-კაი-შის უშუალო განკარგულებაში მყოფი ნანკინის მთავრობის ჯარი ადგილიდან არ დაძრულა და ოდნავადაც არ დახმარებია ფინ-იუი-სიანის ჯარს გაჭივრებაში.

აღბათ ეს იმით აიხსნება, რომ ჩან-კაი-ში და ფინ-იუი-სიანი ერთმანეთს აგრე რიგად მაინც და მაინც არ ენდობან და გარდა ამისა იმ დროს ჩან-ძო-ლინისა და იაპონიას შორის უთანხმოებას ადგილი არა ჰქონია და ჩან-კაი-ში კიდევ აღბად იაპონიისავე კურთხევით რალაც მოლაპარაკებას აწარმოებდა ჩან-ძო-ლინთან.

ამრიგად ფინ-იუი-სიანის ფართე შეტევამ არამც თუ უნაყოფოდ ჩაიარა, არამედ უკანასკნელი მეტად მძიმე პირობებში ჩააყენა და წინა ბრძოლებში დაპყრობილი მოპირდაპირის ტერიტორიის ფართე ნაწილი დააკარგინა.

ასეთი იყო მდგომარეობა, როდესაც უცბად იაპონიისა და ჩან-ძო-ლინის შორის „ხიდი ჩატყდა“ და ჩან-ძო-ლინმა იაპონიის მიმართ დიდი ურჩობა გამოიჩინა მანჯურიის რკინის გზების აღმშენებლობის საკითხში. ამ უთანხმოებამ შეიძლება შესცვალა ჩან-კაი-შის განწყობილება და უკანასკნელმა აღბად იგრძნო, ანდა იმავე იაპონიამ აგრძნობინა, რომ ახლა შეიძლება ჩან-ძო-ლინს დაჰკარაო.

იწყებს შეტევას ფინ-იუი-სიანი და იმავე დროს ჩან-კაი-შის ჯარებიც წინ იწევენ შანდუნის პროვინციისაკენ. ფინ-იუი-სიანი შეტევას იწეებს მთელი ფრონტით და იერიშს აწარმოებს ორ წყებათ: ჩრდილოეთისაკენ პეკინ-ხან-კოუს რკინის გზის ხაზით, ჩილის პროვინციაში და ჩრდილო აღმოსავლეთისაკენ ყვითელი (ხუან-ხე) მდინარის ველით (პირველში მხოლოდ მდინარის მარჯვენა ნაპირით). უნდა ითქვას, რომ ჯარების ასეთი განაწილება მეტად სახიფათო იყო, რადგანაც ორ მომქმედ წყებას ჰყოფდა დიდი მდინარე და მოპირდაპირეს შეეძლო ამ ნაწილების ცალ ცალკე დამარცხება. და თუ ფინ-იუი-სიანმა მაინც გაბედა ეს მხოლოდ იმიტომ, რომ მისი შეტევის დაწყებისთანავე დაიწყო შეტევა თავის მხრით ჩან-კაი-შის ჯარებმაც ტიან-ცზიან-ნანკინის რკინის გზის ხაზით და შეიჭრა შანდუნის პროვინციაში. გარდა ამისა, როგორც უკანასკნელ დეპეშებიდან სჩანს, ჩილის პროვინციაში მომქმედ მუკდენელების სამხედრო ოპერაციებს მეტად აფერხებს ეგრედწოდებული „წითელი შუბების“ მოქმედა.

ჰოლანდიის ინდოეთში

სამხრეთელეების ჯარების მიერ დაწყებული ფართე შეტევა ჯერ-ჯერობით საგრძნობი წარმატებით მიმდინარეობს. ფინ-იუსიანის ჯარის მარცხენა ფრთამ მიაღწია და დაიკავა პროვინცია ხე-ნანის ჩრდილო კუნძულში ქ. ჩან-დე, მდებარე პეკინ-ხანკოუს რკინის გზაზე—მეტად მნიშვნელოვანი პუნქტი ამას წინააღმდეგ ამ პუნქტის თაობაზე დიდი ბრძოლა იყო მუკდანელეებისა და ფინ-იუსიანის შორის.

ფინ-იუსიანის ჯარის მარჯვენა ფრთა საგრძნობლად შორს შეიჭრა შანდუნის პროვინციაში და დაიკავა დიდი ქალაქი ძი-ნინი. ეს ქალაქი მდებარეობს ჩინეთის დიდს არხზე და მეტად უადვილებს კავშირის დაკერას ფინ-იუსიანის და ნანკინის ჯარების შორის. ძი-ნინის დაკავების შემდეგ ფინ-იუსიანს თავისი ცხენოსანი ჯარი გადაუყვანია მდინარე ხუანხეს

ინგლისელების ჯავშნიანი ავტოები შანჯაის ქუჩებში.

ჩინეთის რევოლუციონერების წამება ხანკოუსში.

მარცხენა ნაპირზე, ე. ი. წაუწევია ჩრდილოეთისაკენ და ამ რიგად ეს ჯარი ზურგით მოქცევია მოპირდაპირის ჯარს-ამავე დროს ნანკინელების ჯარი შეტევას აწარმოებდა ტიან-ძინ-ნანკინის რკინის გზის ხაზით იენჯოუს მიმართულებით. ფინ-იუსიანის ცხენოსან ჯარის შემოვლა, რასაკვირველია, აიძულებდა ჩანდუნის ჯარებს დაეტოვებიათ იენ, ჯოუ და, როგორც გადმოგვცემენ უკანასკნელი დეპეშები, იენ-ჯოუ ამჟამად ნანკინის ჯარების ხელშია.

ამ ფართე ოპერაციაში სამხრეთელეებმა ჯერ-ჯერობით დიდს წარმატებას მიაღწიეს და დიდი ზარალიც მი-აყენეს ჩრდილოელებს: წაართვეს მეტად მნიშვნელოვანი ტერიტორია და სტრატეგიული პუნქტები და, რაც მთავარია, გაერთიანეს თავის მთავარი ფრონტი, რომელიც ამჟამად ისაზღვრება: ჩან-დე-ძი-ნინი-იენ-ჯოუ-ი-ჯოუ ზღვის პირი, აი ის ხაზი სადამდისაც დღემდე მიაღწიეს სამხრეთელეებმა.

მომავალ პერსპექტივებზე ლაპარაკი ჯერ-ჯერობით ძნელია, რადგან არსებობს მესამე ძალა, რომლის აქტიურ ჩარევას შეუძლია საქმის ძირიანად გადატრიალება. ეს მესამე ძალა არის იაპონია. დეპეშამ უკვე გვაუწყა, რომ იაპონიის მთავრობამ გასცა განკარგულება ჩინეთში მყოფ (ძინ-დაოში და ძინ-ნან-ფუში) თავისი ჯარების სარდლის მიმართ, რომ უკანასკნელმა თავისი ძალები გა-

გზავნოს ძი-ნინში „იაპონიის ქვეშევრდომთა დაცვისათვის“ და თუ გარემოება მოითხოვს განო-იწეროს იაპონიიდან ახალი ჯარები.

ეს უკვე იმას ნიშნავს, რომ იაპონია ემზადება საქმეში ჩარევისათვის. ამიტომ მიუხედავად სამხრეთელეების დიდი წარმატებისა, მეტად ძნელია ახლო მომავლის გათვალისწინება. გარდა ამისა ჩვენ ვიცით, რომ თვით ის შეუთანხმებელი მოქმედება, რომელსაც ამჟამად ადგილი აქვს სამხრეთელეების ბანაკში, ჩინეთის მილიტარისტთა ჩვეულების მიხედვით, მტკიცედ ვერ ჩაეთვლება და თუ ხვალ რამე ქიშპობამ იჩინა თავი, ნანკინელებმა მოქმედება შეაჩერეს—ფინ-იუსიანის ჯარი მეტად სახიფათო მდგომარეობაში ჩავარდება. აღსანიშნავია აგრეთვე ის გარემოება, რომ, მიუხედავად აწ დაწყებული ფართე და მეტად მნიშვნელოვან ოპერაციებისა, არაფერი ისმის პროვინცია შანსის მფლობელის იენ-სი-შანის მხრიდან.

თუ ჩრდილოეთისაკენ, პეკინის მიმართულებით, სამხედრო ოპერაციებმა ესოდენი ფართო ხასიათი მიიღეს და აქ ერთი დიდი ფრონტი შეიქმნა, სადაც შეიარაღებული დიდი მასები იღებენ მონაწილეობას, სამაგიეროდ დანარჩენი ტერიტორიაზე, სახელდობრ შუაგულ და სამხრეთ ჩინეთში, ე. ი. მდ. იანცეციანის ველით და გუანდუნის პროვინციაში ასეთ დიდს ფრონტებს და დიდს შეტაკებებს ადგილი არა აქვთ. მაგრამ რაც ხდება ამჟამად, შეიძლება ამას ჩინეთის მომავლისათვის ბევრად მეტი მნიშვნელობა ჰქონდეს, ვიდრე ჩრდილოეთის მომავალ დიდს ბრძოლებს. მართალია შუაგულ და სამხრეთ ჩინეთში დიდს სამხედრო ოპერაციებს ადგილი არა აქვს, მაგრამ თითქმის ყველა იმ პროვინციებში, რომლებიც კი დღიდან სამხედრო მოქმედების დაწყებისა ცოტად თუ ბევრად ჩათრეული იყვნენ ომში, დღესაც ადგილი აქვს პატარ-პატარა შეტაკებებს, შეტაკებებს დაუცხრომელს, შეუჩერებელს. აჯანყებულ რევოლუციონერ გლეხობას, მიუხედავად არაერთხელ დამარცხებისა და განადგურებისა, მაინც იარაღი არ დაუყრია და იგი კვლავ თავგამო-

დებული ებრძვის გააფთრებულ რეაქციას. თუმცა ეს ცალ-ცალკე შეტაკებანი იმდენად დაშორებულნი არიან ერთმანეთს, რომ რაიმე მთლიანი დიდი ფრონტის შექმნა სადმე ჯერ ჯერობით შეუძლებელია. მოქმედებას ჯერ კიდევ წმინდა პარტიზანული ხასიათი აქვს, მაგრამ ამავე დროს ის ფაქტი, რომ ასეთი პარტიზანული გამოსვლები თავს იჩენს სულ ახალ პუნქტებში და ხშირად იქ, სადაც თითქოს რეაქციას მაგრად აქვს ფეხი მოკიდებული და საკმაო ძალებიცა ჰყავს, გვიმტკიცებს ჩვენ, რომ ნიადაგი ფართო რევოლუციონურ სამხედრო მოქმედებისათვის საკმაოდ მომზადებულია და შეიძლება შორს არ იყვეს ის დრო, როდესაც ამჟამად ერთმანეთს მეტად დაშორებული ცალ ცალკე მომქმედი რევოლუციონური რაზმები დაუახლოვდებიან ერთმანეთს, შეკავშირდებიან და შექმნიან ერთს ძლიერს დიდს ფრონტს.

საკვირველი არ არის განა ასეთი ფაქტი, როდესაც რეაქციის ერთ-ერთს მეტად გამაგრებულ ბუდესთან, შანაის მახლობლად, სულ 10 კილომეტრის დაშორებით თავს იჩენს გლეხთა შეიარაღებული რაზმი და იპყრობს ქალაქებს? ასეთივე რაზმები წარმატებით მოქმედებენ რეაქციის მეორე გამაგრებულ ბუდის, ხან-კოუს ირგვლივ. გლეხთა შეიარაღებულმა რაზმებმა იჩინეს თავი და აქტიურად მოქმედებენ პროვინცია ძე-ძიანში, სადაც აქამდე ასეთ რამეს ადგილი არა ჰქონია. ერთი სიტყვით მდ. იან-ცე-ციანის სამხრეთით მდებარე ტერიტორია მთლად მოდებულია აჯანყებულ გლეხთა პარტიზანულ რაზმებით. არის პროვინციები, სადაც მთელი მაზრები მთლად აჯანყებულ გლეხების ხელშია და აქ გლეხობის ხელისუფლებაა დამყარებული.

მიუხედავად იმისა, რომ ჩინეთის გლეხობის სამხედრო მოქმედებას ამჟამად განცალკევებული ხასიათი აქვს, მაინც ამ მოქმედებაში სჩანს ერთნაირი სისტემა; ერთნაირი ტაქტიკა, რომელსაც ჩინეთის გლეხობა წარსულის გამოცდილების მიხედვით დაადგა. მან შეიგნო, რომ ჯერ-ჯერობით მას არც იმდენი ძალა და არც სათანადო

ორგანიზაცია შესწევს დიდი მიზნების დასახვისათვის. დიდი ცენტრების და ქალაქების დაპყრობას, თუნდაც ეს შემთხვევით შესაძლებელი გახდეს, ჯერ ჯერობით არ ეტანებიან. ამიტომ ჩინეთის რევოლუციონური გლეხობა ეხლა დიდს ცენტრებს და ქალაქებს არ ეპოტინება. იგი იჭერს რომელიმე პატარა სამაზრო ცენტრს აქ მაგრად იკიდებს ფეხს და თანდათან თავის გავლენას და ხელისუფლებას ავრცელებს მთელს მაზრაში. მაგ. პროვინცია ხუ-ნანში არის მთავარი ქალაქი ჩან შა, ხან-კოუ-კანტონის რკინის გზაზე. მას მეტად დიდი სტრატეგიული და პოლიტიკური მნიშვნელობა აქვს. იგი კარგა ხანია თითქმის გარშემორტყმულია გლეხთა შეიარაღებულ რაზმებით, მაგრამ უკანასკნელნი მის აღებას არ ლამობენ, ისინი მაზრებში არიან გამაგრებულნი და აქ ავრცელებენ თავის გავლენას, აწყობენ თავის ორგანიზაციებს.

ამ მხრით უფრო დამახასიათებელია გუანდუნის პროვინციის გლეხების რაზმების მოქმედება. აქაც კარგა ხანია ეს რაზმები წარმატებით მოქმედებენ სვატოუს ირგვლივ, მაგრამ თვით სვატოუს არ ეხებიან, პირიქით სულ ამ ახლო ხანში მათ გვერდი აუხვიეს სვატოუს, მის სამხრეთ დასავლეთისაკენ გაილაშქრეს და დაიპყრეს, სამაზრო ქალაქები: ლუ-ფინი და ხაი-ფანი. ასეთი ტაქტიკა მიზანშეწონილად და გარემოებასთან შეფარდებულად უნდა ჩაითვალოს, ვინაიდან რეაქციონურ გენერლების ჯარები თავმოყრილია დიდ ცენტრებში და ამ ცენტრებს დიდის მანძილით ვერ დაშორდებიან. ყოველ შემთხვევაში მილიტარისტი გენერლები დიდს ძალებს ვერ გამოჰყოფენ აქედან მაზრებში მოქმედებისათვის. ჯერ ერთი თვით ეს დიდი ცენტრები მათთვის მაინცა და მაინც სანდო არ არიან. კანტონის გაკვეთილმა ეს მათ კარგად დაუმტკიცა. არც თვით მათი რეგულიარული ჯარია საკმაოდ სანდოები, ასეთი ჯარის შორი მანძილით დაგზავნა და მაზრებში გლეხების პატარ-პატარა მოძრავი რაზმების დევნაში დაქსაქსვა, მეტად საშიშია მათთვის. რეგულიარული ჯარის ნაწილები ამ შემთხვევაში ადვილად გადადიან გლეხთა შეიარაღებულ რაზმების მხარეზე.

ასეთივე ტაქტიკას მისდევენ სხვადასხვა პროვინციებში მომქმედი გლეხობის შეიარაღებული რაზმები.

რასაკვირველია ასეთი ტაქტიკით მოქმედება შედარებით დიდს დროს მოითხოვს, ერთნაირი გაჭიანურებაა საქმის, მაგრამ სამაგიეროთ ჩინეთის ეხლანდელ პირობებში იგი ერთად-ერთი საშუალებაა მკვიდრი ნიადაგის მოსამზადებლად მომავალ დიდი ოპერაციებისა და დიდი ფრონტებისათვის, მით უმეტეს რომ ასეთი ტაქტიკა მეტად ურთულეს და უძნელებს მოპირდაპირეს სამხედრო მოქმედებას.

ი. გედევანიშვილი.

ასე სცემენ და აწამებენ პოლიტ-პარტიზანებს ზალაგერსეგის (ჰუნგრეთი) საკონცენტრაციო ბანაკში.

პირველი მაისი

ისევ მაისი მწვანე და რბილი...
(ო, მე ამ თემას კვლავ ვუბრუნდები!)
ისევ დღეების ჩქარი სირბილი —
როგორც წყრილი უნდერვუდების.

მანსარდზე მძიმეთ ირწევა ქარი —
მზე — ვით ცერბერი — კირჩხიბზე წვება
და ტუდება ლურჯი ცის მინანქარი
ბროლზე დაქცეულ სისხლის წვეთებად.

ქუჩა დროებით წითლად ირთება
მილიარდების ხმების შერხევით...
დღეს სიხარული გვაწევს ტვირთებად —
ბაირაღები ასწიეთ ზევით!..

ჩვენ გადავლახეთ დღეები მწარე
და მდულარება ხოდინკის, ლენის..
პო-დან განგამდის მონა მღვიძარე
შორეულ სალამს უგზავნის ლენის.

მწამს დაიქცევა ქვეყანა ძველი
ცას ჩამოანგრევს სამუშის ქროლა —
და ეს იქნება: „უკანასკნელი
და გადაწყვეტი მედგარი ბრძოლა!“

ჰამბურგის მებრძოლებს

იქ, სად ბრძანებლობს
თვითნებობა საშინელი
და დღე ყოველი,
სადაც მწარდება ჯალათის ხელით... —
იქ,
სად ტრიალებს სიკვდილის ჩრდილი
და სდუმს ბაგე დასაღთული
და ფერმიხდილი —
თქვენ იქ ასწიეთ
დროშა თამამად
და გარიჟრაჟზე დაატრიალეთ
გუგუნე ბრძოლის
რომ დაგამსხვრიათ
ბორკილი მონის.

*

ტყვიების სტვენით
კანონადებით

დაბუგეთ იჭვი, ქცევა მხდალური
და გამარჯვება
ლეგენდალური
გერგოთ რაინდებს.
წითელი სისხლით შეილება
ბარრიკადები
მაშინ,
როცა თქვენ
ხელში თოფებით სდარაჯობდით
ბრწყინვალე დღეებს.
მაგრამ აღმოჩნდა
მტერი ძლიერი
და სისხლის ჩქერი
მოედო ქუჩებს
ზათქით, ხროებით
და
ბრძოლის ველზე განმარტებით
დარჩით თქვენ
ძლიერ ჰამბურგის
რჩეულნი მებრძოლებო.

*

ო, ჰამბურგ
ძვირფასოა შენი მაგალითი შეუდარები
ლამის წყვილიაღში
ანათებდი, როგორც მზე
მხიარული
მაგრამ ჩაინგრა მკერდი ალური
და სისხლით მორწყეთ
მტრების დანები.
ჯერ კიდევ გუშინ,
კრძალვით გისმენდა
ეკვატორი
და მუშური გულით
ყურს გიგდებდა ქვეყანა მთელი,
მაგრამ
დაეცა უსწორო ბრძოლაში
როგორც დაქრილი გლადიატორი.
ეგ სასიკვდილო თრთოლა
და ეგ ვაება
ჩვენთვის ყავარჯენია
და მოწოდება
ცეცხლით გამთბარი.
იცოდე ჰამბურგ!
ამ მკვდარ თავებზე
მედგარი ნაზიჯით
ჩვენ მოვიპოვებთ გამარჯვებას!

ვასო გორგაძე

როგორ უნდა აღმოიფხვრას საწევრო ანარიცხების დავალიანება

(წინადადების წესით)

რემედისის ორგანიზაციებში მთელი სამი წლის გან-
მავლობაში მუშაობის დროს მე ყოველთვის ვაყე-
ნებდი საოლქო კომიტეტის წინაშე დავალიანებათა აღ-
მოფხრის საკითხს, როგორც უჯრედების საოლქო კომი-
ტეტის მიმართ, ისე საოლქო კომიტეტის რემედისის ცენ-
ტრალურ კომიტეტისადმი.

ამ ძირითად საკითხით ვხელმძღვანელობდი მე ყო-
ველთვის რემედისის ორგანიზაციაში მუშაობის დროს. ამა-
სვე ვაქცევდი უმთავრეს ყურადღებას მდივნების თათბირ-
ზე, უჯრედთა ანგარიშების წარმოდგენისა და პრეზიდენ-
ტების მუშაობის დროს, ამავე საკითხს ვაქცევდი ყურად-
ღებას ადგილობრივ პრესაშიაც. ამ მხრივ მე მივალწიე
ერთგვარ შედეგსაც, მდივნებმა შეიგნეს რა ამ საკითხის
მნიშვნელობა შეუდგენ მის ცხოვრებაში გატარებას, რა-
საც ჩვენი აზრით კარგი შედეგი უნდა მოჰყვეს უახლოეს
მომავალში.

ამ მხრივ ჩვენ დღესაც ვვაქცვს ნაწილობრივი მილ-
წევა. თუ ჩვენ ამ დარგში მუშაობას შეუფარდებთ წარ-
სულში მიღებულ შედეგს აშკარად შევამჩნევთ, რომ მარ-
თლაც არის წინსვლის უტყუარი ნიშნები. საწევრო გა-
დასახადთა დავალიანება შემსამჩნევად შემცირებულია.

მაგრამ უნდა ითქვას, რომ ეს არ არის ყველაფერი,
1927 წ. საწევრო გადასახადის 27% გადატანილი 1928 წ.
მუუხედავად ნაწილობრივი მიღწევებისა ამ მხრივ, ჩემ-
თვის ეს არ იყო დამაკმაყოფილებელი ამიტომ, შევეცადე
გამეგო, თუ როგორია ამ მხრივ საკითხი დაყენებული სხვა-
დასხვა ორგანიზაციებში. თითქმის უარესი მდგომარეობაა
რემედისის სხვა დანარჩენ ორგანიზაციებში, არა მარტო
ჩვენში, არამედ მთელს საბჭოთა კავშირში.

ამრიგად ყოველწლიურად ჩვენს ორგანიზაციებში
დავალიანება ირიცხება 30% რაოდენობით. როცა ასეთ

არანორმალურ მოვლენის შესახებ ესაუბრებით უჯრედის მდივნებს ისინი არ უაყოფენ ამ ნაკლს, მაგრამ თაქტი თაქტად რჩება 25—30% ყოველწლიურად რჩება დავალიანების სახით შემდეგ წელში გადასატანი.

მე მგონია ამ მდგომარეობიდან შეიძლება თავის დაღწევა. ხშირად უჯრედები მოგვემართავენ შეკითხვებით იმის შესახებ, თუ საიდან მოიტანონ რემედაციის კუთხეების მოსაწყობად, ჟურნალის, პლაკატების და საერთოდ ლიტერატურის გამოსაწერი თანხა. ამ შემთხვევაში ერთადერთი რჩევის მიცემა შეიძლება, ეს არის სალამო—წარმოდგენების მოწყობა, რომლის შემოსვლით უნდა დაიფაროს ეს ხარჯები.

მაგრამ საკითხავია ყველა ორგანიზაციები და უჯრედები შესძლებენ სალამოს მოწყობას? ცხადია რომ არა! ბოლოს და ბოლოს ვამჩნევთ, რომ ნიუხედავად უჯრედის

მდივნების დიდი სურვილისა მიზანი მიუღწეველი რჩება. ამიტომ მას ჯეროვანი ყურადღება უნდა მიაქციოს ჩვენმა უმაღლესმა ორგანომ. თუ ბიუროს სურს შეიძინოს ლიტერატურა, ის ვალდებულია შეეცადოს დავალიანების მთელი 100% შეკრებას, რომლიდან უჯრედმა აღნიშნული ხარჯების დასაფარავად უნდა დაიტოვოს 10% ადგილობრივად. მე მგონია ამ გზით ჩვენ მივაღწევდით საწევრო გადასახადთა სრულად აკრებას ვინაიდან აქ უჯრედი თვითონ იქნებოდა დაინტერესებული.

ასეთ დათმობებზე მიდიან სხვადასხვა ორგანიზაციები; საჭიროა ამას ყურადღება მიაქციოს რემედაციის საქართველოს ცენტრალურმა კომიტეტმა.

დიომინი.

აჭარისტანი.

პლოვდივის საპატიმროს ჯურღმულებში

(ლია წერილი მაკედონიის შინა რევოლუციონურ ორგანიზაციის ცენტრალურ კომიტეტს)

რამდენიმე დღის უკან, პლოვდივის ციხის უფროსს ტომას ღუმეჩეს საუბარი ჰქონდა სისხლის სამართლის დამნაშავე ივანე ჩერკელოვთან, სტოიან ნიკოლოვთან, ანგელ დიმიტროვსა და იოსებ ზოზულოვთან. (ციხის უფროსმა მათ წაუკითხა, თქვენი პლოვდოველ წარმომადგენლის ა. პ. (ანგო პოპოვი) მიერ ხელმოწერილი წერილი.

ამ წერილში ნათქვამი იყო, ისინი ვინც ციხეში მოჰკლავენ სისხლის სამართლის დამნაშავეს მარინ ადამოვს (ფრაკიდან) და ტოდორ პავლოვს, დაუყონებლივ იქებიან განთავისუფლებული. აღნიშნული უფროსი ცდილობდა დაეთხმებინა ეს ოთხი სისხლის სამართლის დამნაშავენი ამ მკვლელობის ჩადენაზე.

პირველი გეგმა იყო ასეთი: ორს უნდა მოეკლა მარინ ადამოვი მთავარ შესავალთან, დანარჩენებს უნდა ესარგებლნათ ამ მკვლელობის დროს მოსალოდნელ აურზაურით ტოდორ პავლოვის მოსაკვლავად. თუ ვინიცოცა ეს გეგმა ვერ განხორციელდებოდა მაშინ ტოდორ პავლოვისათვის უნდა დაეძახნათ № 10 საკანში ამხანაგური საუბრის გასამართლავად, სადაც ის უნდა მოეკლათ ხანჯლით. ეს ხანჯლები ზემო აღნიშნულ პატიმრებსა და ორ კიდევ სხვას, რომელთა სახელი და გვარი ვერ გავიგე, დაურიგდათ წინასწარ. მარინ ადამოვის წინააღმდეგ შედგენილი გეგმა დროზე გამომჟღავნდა, მაგრამ ამ საბრალოდამიანმა შურისძიებას მაინც ვერ დააღწია თავი, ის გადაიყვანეს სხვა საპატიმროში, სადაც სამუდამოდ დაიღუპა კიდევ.

ჩემს წინააღმდეგ შედგენილი გეგმაც დროზე იქმნა გამომჟღავნებული. პირველად მე არ მიხლოდა დამეჯერებინა ეს, მაგრამ ის დაწვრილებითი ცნობები, რომელიც მე მომაწოდეს ამ განზრახვის შესახებ უკვე ექვებს არ იწვევს.

მე არც კი მიხდა წუთითაც დიუშვა, რომ მაკედონიის ორგანიზაციის ცენტრალურ კომიტეტს შეუძლია სასიკვდილო განაჩენი გამოუტანოს იმ პირს, რომელიც არასოდეს არ ყოფილა ამ ორგანიზაციის წევრი და არ ჰქონია არავითარი დამოკიდებულება მასთან. ჩემი ერთადერთი დანაშაული, თუ შეიძლება ასე ითქვას, არის ის, რომ მე იდეოლოგიურად და პოლიტიკურად ვეკუთვნი მეორე ბანაკს და დღეს მე ხელფეხ შებოროკილი და დაღუპებული ვზივარ ციხის ბნელ ჯურღმულში. თუ კი თქვენ

მართლა გაასამართლეთ თქვენი თანამედროვე მოქალაქე, მხოლოდ მისი პარტიული მოსაზრებათა სხვაობის გამო, ამით თქვენ გამოიტანეთ უსაშინელესი განაჩენი არა ჩემი, არამედ თქვენი საკუთარი თავის წინააღმდეგ.

ჩემს ამხანაგებს ასამართლებენ, სცემენ, ამცირებენ, ხვრეტენ, სერბიაში, საბერძნეთში, რუმინეთში უმთავრესად იმ მიზეზით, რომ ისინი თავგამოდებით იბრძვიან მაკედონიის, ფრაკიის, დობრუჯის, ბესარაბიისა და ცარებროდის ოლქის დამოუკიდებლობისათვის.

ბუქარესტში ბორის სტეფანოვის პროცესი, ბელგრადში სიმი მარკოვიჩის, ახლო წარსულში კიდევ უსკიეში რევოლუციონერების გასამართლება, საბერძნეთის პარლამენტის კომფრაქციის წევრთა დაუსრულებელი დევნა—აი მოღვაწეობა ჩვენი დროის მმართველი კასისა.

სხვებთან ერთად მეც ვიყავი ბულგარეთის ფაშისტური მთავრობის მიერ გასამართლებული, ჩემს წინააღმდეგ ბრალდებათ წამოყენებული იყო, ჩემს მიერ, დამონაგებულ ერთა ერთსულოვანი მტკიცე კავშირის შესაქმნელად ჩატარებული აგიტაცია—პროპაგანდა, რომელიც ამავე დროს მიზნად ისახავდა ბალკანეთის ფედერაციის შექმნას. მე შეუბრალებლად ვებრძოდი აგრეთვე იმ ვიგინდარებს, რომლებიც ოქროზე ყიდიდნენ ჩვენს ეროვნულ თავისუფლებასა და ბრწვინვალე მომავალს. მე და ჩემს ამხანაგებს ბრალს გვდებდნენ იმპერიალიზმის პოლიტიკის მესვეურების წინააღმდეგ ბრძოლის წარმოების გამო, ჩვენ მოუწოდებდით ყველა დაჩაგრულებს საბჭოთა რუსეთთან ძმურ მეგობრულ კავშირის განსამტკიცებლად, ვინაიდან ეს ერთადერთი, მუშურ-გლეხური ქვეყანაა, რომელიც დაუნდობლად ებრძვის მსრფლიო მტაცებელთა ხროვას, ყველა ექსპლოატატორებს და მუშათა კლასის, აშკარა თუ ფარულ მტრებს.

აი რაში გამოიხატება მთელი ჩემი დანაშაული, რომელსაც მე ვიხდი ამ საშინელ დილემაში. თუ თქვენ მართლა გადაწყვეტილი გაქვთ ჩემი მოკვლა, რაღას უცდით? იმოქმედეთ! ჩემი მოკვლით არ გათავდება დიდი ხნიდან დაწყებული ბრძოლა. ბულგარეთის, სერბიის, საბერძნეთის, რუმინეთის, ფრაკიისა და მაკედონიის ერები ბოლოს მაინც გადააგდებენ მონობის მძიმე უღელს.

გაუმარჯოს ბალკანეთის ფედერატიულ რესპუბლიკას! გაუმარჯოს მთელი ქვეყნის დამოუკიდებლობა, დაჩაგრულთა და ექსპლოატაციამნილთა ერთიან, მტკიცე ფრონტს!

ტოდორ პავლოვი.

მეფის სახელით

ალ. ზენარის ფელეტონი დაწერილი იყო სტეფანოვის საქმის შესახებ განაჩ. გამოტანამდე. როგორც ბუქარესტიდან იტყობინებიან სტეფანოვის თებერვლის 10—20-საჯა 8 წ. კატორღა, ზახარესკურს—7 წ. საკატორღო მუშაობა, ლუკა, ილეში და გრუია გამართლებულია ლიზა დიჟურს სასამართლომ მიუსაჯა 10 წ. საკატორღო მუშაობა.

საკოსა და ვანცეტის პროცესი გვაძლევს დაკვირვებით მივხედოთ მმართველ კლასის „სამხედრო საშვალეებს“, რომელიც ცნობილია „იუსტიციის“ სახელწოდებით. ყველა სახელმწიფოებში არსებული კლასიური იუსტიცია, — ეს გახლავთ ტანჯვებითა და წვალებით უძლურთა დამორჩილება მატყუარა მთავრობის მიერ, ის „მოხერხებული საომარი“ თავდასხმები, რომელსაც აწარმოებს მოსყიდული პრესა და რომელიც ხელებს აფათურებს ყალბ კანონთა მუხლებს დაუსრულებელი ლაბირინთში, საშინელ სურათებს შლის კაცობრიობის თვალწინ, — ამ „იუსტიციაჲ“ ზიზღი და შურისძიებითი გრძნობა უნდა აღძრას მთელი ქვეყნის ყველა პატიოსან ადამიანში. დროა ეს დაინახოს ყველამ.

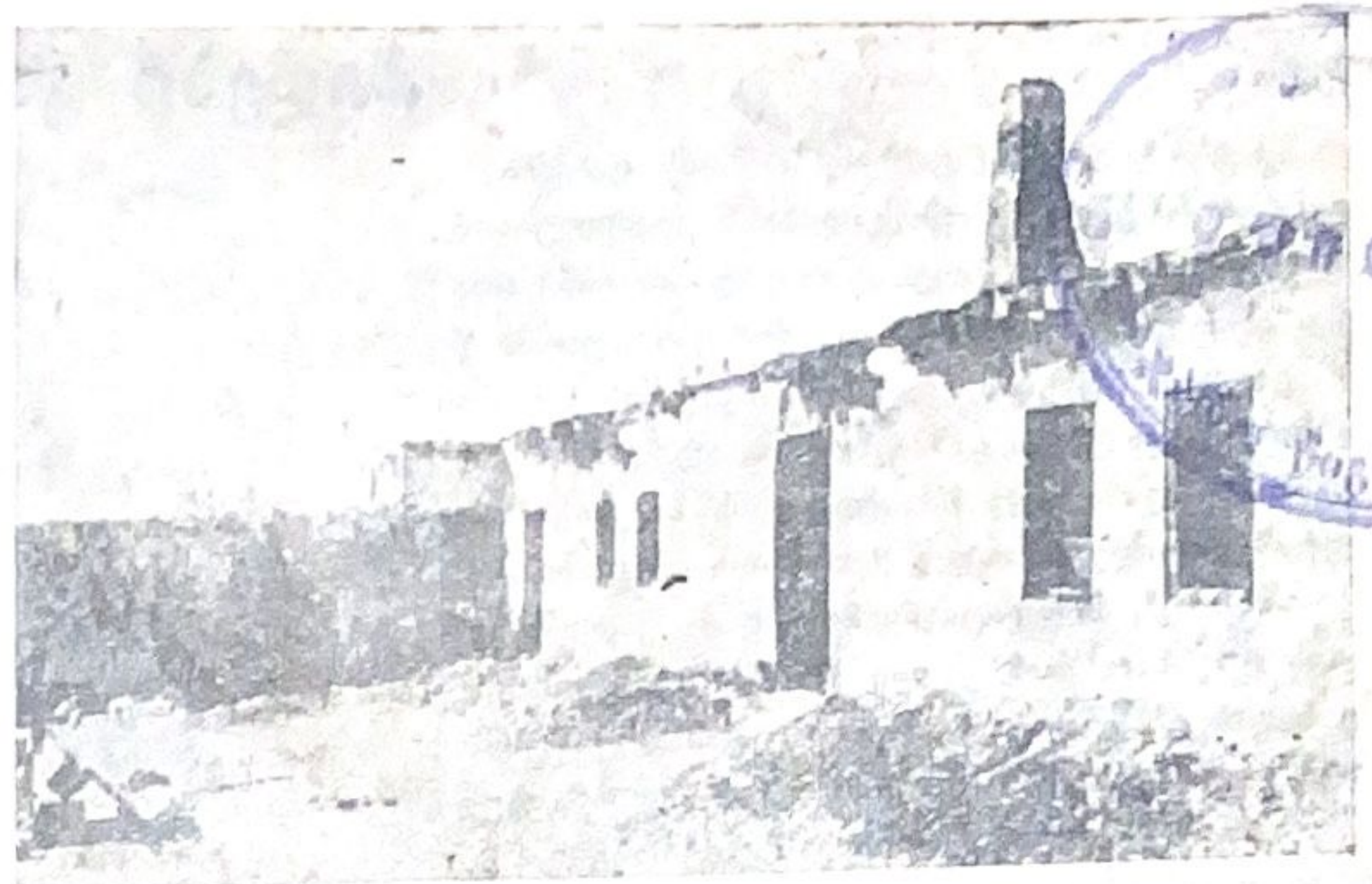
შეიხედეთ წუთით ბინდით მოცულს დარბაზებში, სადაც მიმდინარეობენ სასამართლოს დაუსრულებელი პროცესები, ახადეთ ფარდა იმ საშინელებებს, რომლებიც მიწასთან ასწორებენ ადამიანის ყოველგვარ ღირსებებს „მეფის“ ან „ხალხის სახელით“, საერთაშორისო მუშათა კლასის სისხლიანი ჯალათები და თქვენთვის ნათელი გახდება ნამდვილი ზეიმი ამ „იუსტიციისა“.

მაქს ხილცი ცოცხლად დამარხულია ქვის ტომარაში, ვერაგულად აწამეს საკო და ვანცეტი... იტალიელი რევოლუციონერები გადაასახლეს კუნძულებზე. ადამიანთა გვამებით აავსეს ვენის ქუჩები და სხვ.

შეიხედეთ და იხილეთ თუ რა ხდება რუმინეთში. იანვრის 30, იქ კვლავ აწამეს ბორის სტეფანოვი და ოთხი მისი თანამოაზრენი. სტეფანოვი მერვეჯერ წარსდგა სამხედრო სასამართლოს წინაშე. 1926 წ. მარიამობისთვიდან ის არა ერთხელ განიცდიდა საშინელ დამამცირებელ მოპყრობას, რომლითაც უმასპინძლებიან რუმინეთში ყველა პოლიტიკურ პატიმრებს. ერთ-ერთი პატიმარი ტ... ციხის დარაჯებმა დახვრიტეს ე. წ. „გაქცევის ცდის დროს“. ეს „გაქცევა“ საკმაოდ ფანტასტიურად მოგვეჩვენება, თუ დავაკვირდებით იმ ფაქტს, რომ საბრალო პატიმარი ჯაქვებით შებორკილი ყავდა მთელი ორი კვირის განმავლობაში ჟანდარმთა ხროვას, რომელმაც ის „გამოძიების ინტერესებისათვის“ შეიარაღებული მცველების თანხლებით შემოატარა ბესარაბიის ყველა სოფლები... „მოკლულია გაქცევის ცდის დროს“ ნიშნავს იმას, რომ პატიმარი სასამართლოს განაჩენის გამოტანამდე, მისი ნებართვის გარეშე „დახვრეტილია“...

ბორის სტეფანოვს ასცდა ეს უსაშინელები შემთხვევა, მხოლოდ იმიტომ, რომ მისი დაპატიმრების წინ მომხდარი ამბები ძლიერ გახმაურდა, რომელმაც აშკარა გახადა ამ ქვეყნის ხელისუფლების ვერაგობა, სტეფანოვისათვის, რომ მსგავსი რამე მოეწყობო, შეუძლებელი იქნებოდა მისი დაფარვა და მიჩქმალვა...

მაგრამ სამაგიეროდ სტეფანოვს წილად ხვდა გამოძიებათა პროცესის მთელი საშინელი შედეგები, გაუგონარი ტანჯვა-წვალება. შეიძლება ეს შურისძიება გამო-

რუმინეთის ჯარების მიერ დარბეული თათარბუნაჲი.

წვეული იყოს მხოლოდ იმ მოსაზრებით, რომ სტეფანოვისათვის საბრალმდებლო საქმეების შეთხზვა არც ისე ადვილი საქმე იყო, სამხედრო სასამართლოს, როგორც ვიცით დიდი წვალება დასჭირდა იმას გამო, რომ მას „გამოეგონებია უტყუარი ბრალდებანი“. საქმე შეიდგურ იყო განხილული. პროკურორის კათედრის გვერდით პროცესის დროს ეწყო 18 სქელტანიანი საქმე.

საბრალმდებლო მასალები აღნიშნავენ სტეფანოვის მიერ სახელმწიფო ღალატის ჩადენას, ხელისუფლების წარმომადგენელთა შეურაცყოფას, უცხოელებთან კავშირს (მხედველობაში აქვთ საბჭოთა ხელისუფლებას) და სხვ. და სხვ. სტეფანოვს არ ემუქრება სიკვდილით დასჯა. რუმინეთი ასეთ რამეების დროს მეტად „ჰუმანიური ქვეყანაა“. აქ ლაპარაკია მხოლოდ 20 წ. ვადით ქვის ტომარების ბნელ დილეგებში ჩადების შესახებ. აღსანიშნავია ის გარემოება, რომ არასოდეს არც ერთი პატიმარი არ გამოსულა ამ სარდაფებიდან ცოცხალი. უჩინარ ჯალათს, ქლექს, კარგად ესმის თავისი მოვალეობა, რომლის განკარგულებაშიაც ისინი ყრიან პატიმრებს, ეს საშინელი სენი განაგებს აქ შემოსულთა სიცოცხლეს, ის მუშაობს ნელა, მაგრამ დაუნდობლად.

რას შეიცავენ ეს მრავალ ტომებიანი საბრალმდებლო საქმეები?

აღნიშნული 18 საქმეში ხელისუფლების მიერ თავმოყრილილია მთელი მასალები რუმინეთში რევოლუციონურ მოძრაობების შესახებ, — საქმე იწყება ომის დასრულებიდან, ის მთლიანად შეიცავს აგრეთვე რუმინეთის კომუნისტურ პარტიის მოღვაწეობას, რომელიც 1927 წ. სრულიად ლეგალურ პირობებში მოქმედებდა ხოლმე. რას წარმომადგენენ თავისთავად თვით ეს მასალები? ისტორიულ ნაშრომს? სრულიადაც არა: ყველაფერი ეს გახლავთ დანაშაული ბორის სტეფანოვისა; სადღაც დაწყებული გაფიცვები, — თურმე ეს სტეფანოვის მიერ ყოფილა ჩამოყალიბებული. სადღაც, ოდესღაც გაუვრცელებიათ ფურცლები, რომელიც არ მოსწონებია ცენზურას — თურმე ესეც სტეფანოვს დაუბეჭდია. სადღაც მოუწყვიათ კომუნისტური პარტიის კრება — ამაშიაც სტეფანოვს მიუღია აქტიური მონაწილეობა, შეიძლება ის III-ე ინტერნაციონალის წარმომადგენელიც კი იყო, ვინ იცის, ყოველ შემთხვევაში ფაქტი ისაა, რომ ის მაგნე ელემენტი და სხვ. და სხვ., — ასე მსჯელობს სასამართლო.

როცა გაეცნობი ამ უზარმაზარ ფაქტს, უნებლიეთ შეეკითხები შენს თავს: ვის წინააღმდეგ არის ეს პროცესი მოწყობილი? ხუთი ბრალდებულის წინააღმდეგ? არა — გლეხკაცობის, მუშებს, ნაციონალურ უმცირესობათა და მთელი რუმინეთის მოსახლეობის წინააღმდეგ!

ალბერტ ზენარი

ვხვდები გაზაფხულს!..

ამ გაზაფხულზე გაიხსნება მთის იარები
და ცივი ცრემლი გადმოჰდებოდა ნაკუდლებათ!..
ჩემო სულისდგამ! დღეს ეკრანზე არ იარები,
მეც, ამის გამო, ვგრძნობ ტკივილებს გულში წყლულებათ...

ვხვდავ, ბუნებამ გადიტანა მკაცრი ზამთარი
და მის გულს ეხლა გაზაფხულის ატკობს ლოიდნი...
მეც თავს დამატყდა სინამდვილის ბევრი აფთარი,
მაგრამ ვიხილე სასიკვდილო მათი წოდინი!..

ამბობენ, სადღაც, რომელიღაც ქალაქს თუ დაბას.
თავს დაესხაო დამშეული ხროვა მგლებისა...
მე ბალის გასწვრივ ამ თავითვე ვამაგრებ დამბას.
რომ ველი ლანქერს და მოწოლას მღვრია წყლებისა!..

ჩემს ოცნებაში აშლილია სტიქიონები,
თავი რათ მინდა, თუ ერთსაც ვერ ავსდე აღვირი?...
ამ წუთშიც, როცა იწერება ეს სტიქიონები,
ვიცი, ცხოვრებას მრავლად ახლავს შმორი და წვირი...

დავდივარ ასე დროთა სვლისგან ხელში ყავარჯნით.
მაგრამ გულში კვლავ გატაცების ღვივის ბუხარი,
ისვრის ნაპერწკლებს შეუწყვეტლივ მარცხნით თუ მარჯვნივ
და იწვის მისგან გარესკნელის ნაყარ-ნუყარი...

მწყინს მხოლოდ, შორეთს ჯერ კვლავ რომ ცავს მტკიცე
ვერდენი,

და მეც გამიზვნივთ ვაშვერ მისკენ ძღვეის ქვემეხებს,
მჯერა ამ თავით, გამართლებოდა ლოდნა ესდენი
და მოვესწრები: აქეთ — ზეიმს, იქით — ქელეხებს!..

ვიცი, მოხდება აჯანყება მსოფლიო უმათა,
რომ ბატონობას მთლათ ჩაექცეს გულის ფიცარი,
და მიკვირს: სივრცე იქ ქვასავით კვლავ რათ სდგას, რათა.
ან რომ სდგას, ვითომ შიგ რა არის დასაფიცარი?!

მე მის ქაღალდში მომავლის შუქს თვალს ვერ ვაშორებ,
იგი ერთია საიმედო და გზისა მრკვევი,
მისთვის ღამეებს მე დღეებათ გადავასწორებ,
დღეს კი, სანიშნოს, სისხლის ცრემლად გადავფრქვევი!..

ვხვდები გაზაფხულს, რომ გაეხსნას მთებს იარები,
ცრემლებთან, ოფლიც რომ გადმოჰდებოდა ნაკუდლებათ...
ჩემო სულისდგამ! შენ ეკლნარზე არ იარები,
მაგრამ შენს იქეთს აწვეს სევდა გულში წყლულებათ...

და ველი ლანქერს!.. მღვრია წყალი არის, უბრალო,
მაგრამ დახვეტა იცის მთების წვირით და შმორით...
ჰეი, მოძმეთა აღგზნებულ შრომის უბანო,
მაგ თქვენს დაბლობზე მე მოველი იმ ლანქერის შორით!..

ნ. ზომლეთელი.

ფაშიზმის მსხვერპლი.

უა ლამეა...

ქ. პლონოს ქუჩებში სამარისებური სიჩუმეა გამეფებული.

ცივა. საშინელი ყინვა ყველას სულს უხუთავს, არც ერთ სულდგმული ამ დროს გარეთ არ დადის.

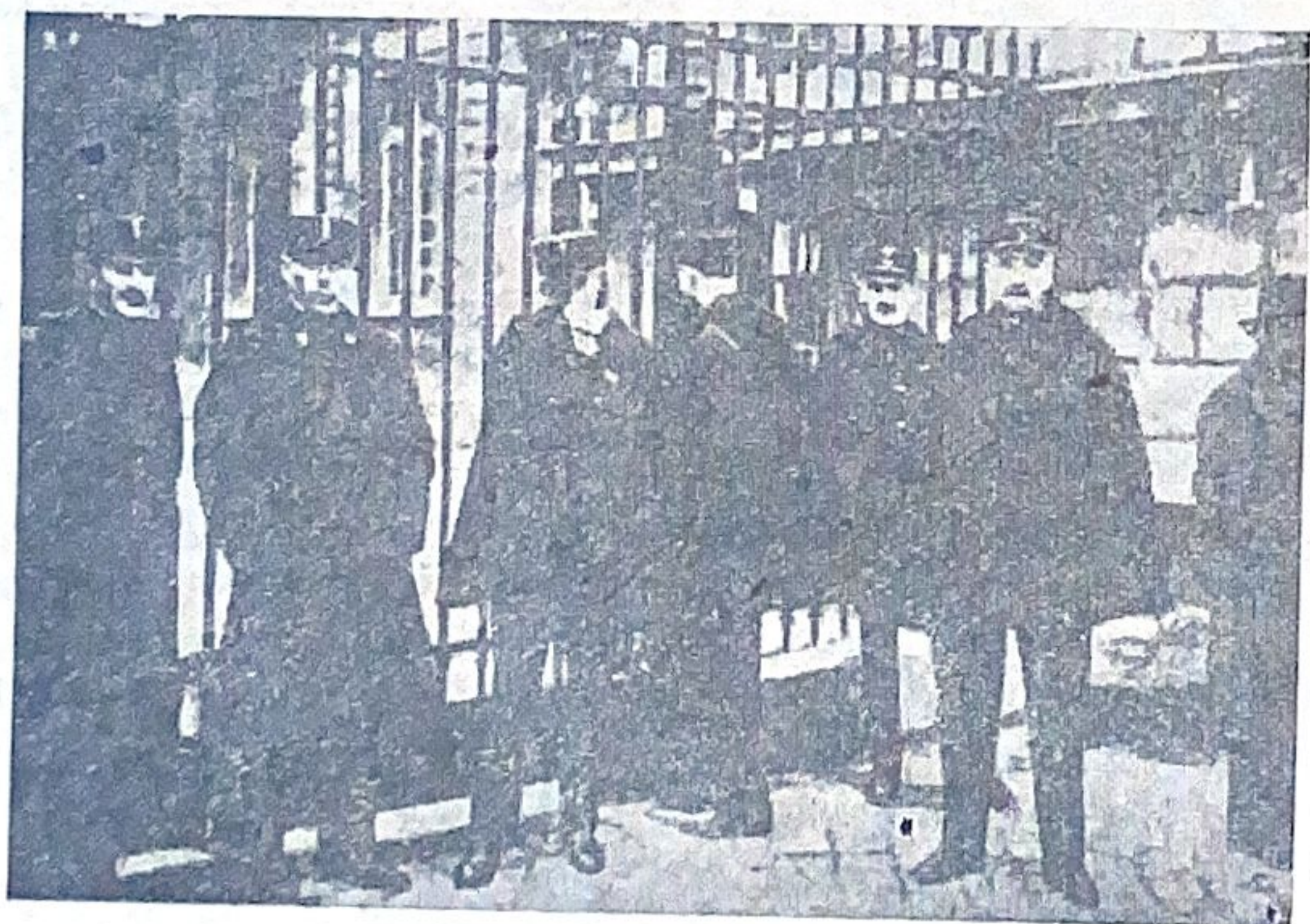
მარტო ფაშისტების ჟანდარმები და პოლიციელები, მსუნაგმელებივით ქუჩა-ქუჩა დათარეშობენ და „რალაცას“ ან „ვილაცას“ დაეძებენ:

— ოხ, თუ ხელში ჩავიგდეთ ექიმი ბეშოვი, ღირსეულად გაუმასპინძლებით მას...

— დღეს მთელი დღე სახლში არ მოსულა, სადღაც ახლო სოფელში ავადმყოფთან წავიდაო; არა უშავს რა, როცა მოვა, კარგ ამბავს დავავედრებთ შინ.

გველურათ ჩაიხიბითეს.

ეხლა კი წავიდეთ და უთვალთვლოთ მის მოსვლას.

პოლიციელები უცდიან კომუნისტ დეპუტატებს პარლამენტის კარებთან (საფრანგეთი).

დღაღლილ-დაქანცული ექიმი ბეშოვი პლენოვს ახლო სოფლიდან ბრუნდებოდა და თანაც გზაში იმ ფიქრით იყო გატაცებული, თუ რა ბედი ეწეოდა დღევანდელ ავადმყოფს, რომელიც ისეთ სისაწყლეს განიცდიდა, რომ ამ ყინვა-სიცივეში არც შეშა ჰქონდა და არც ღუმელი მოეპოვებოდა...

მართალია, ექიმ ბეშოვმა მას გარდა საექიმო დახმარებისა, ფულადი საჩუქარიც მისცა, მაგრამ ვინ იცის, შეშას იშოვიდა თუ არა; ან სასმელ-საჭმელს მიუტანენ?!

ამ ფიქრებით გატაცებული, ექიმი ბეშოვი ეზოში შევიდა.

მას კიბეებზე მხიარულად მიეგება ბებერი გამზრდელი მავრა, რომელმაც დაგვიანებისათვის პატარა საყვედურიც კი მოახსენა.

— „რა გქნა, ჩემო მავრა, ჩვენ ვალდებული ვართ დმხმარების ხელი გაუწოდოთ ყველა იმათ, ვინც ჩვენგან შევლას მოელოდა“.

— კარგი, კარგი, მიუგო მავრამ, დაჯექ და ისაღილე.

და ექიმი ბეშოვი მხიარულად მიესაყვარლა ცოლ-შვილს, მეტადრე პატარა დორას, რომელიც დიდხანს ხელში ახდუნავა.

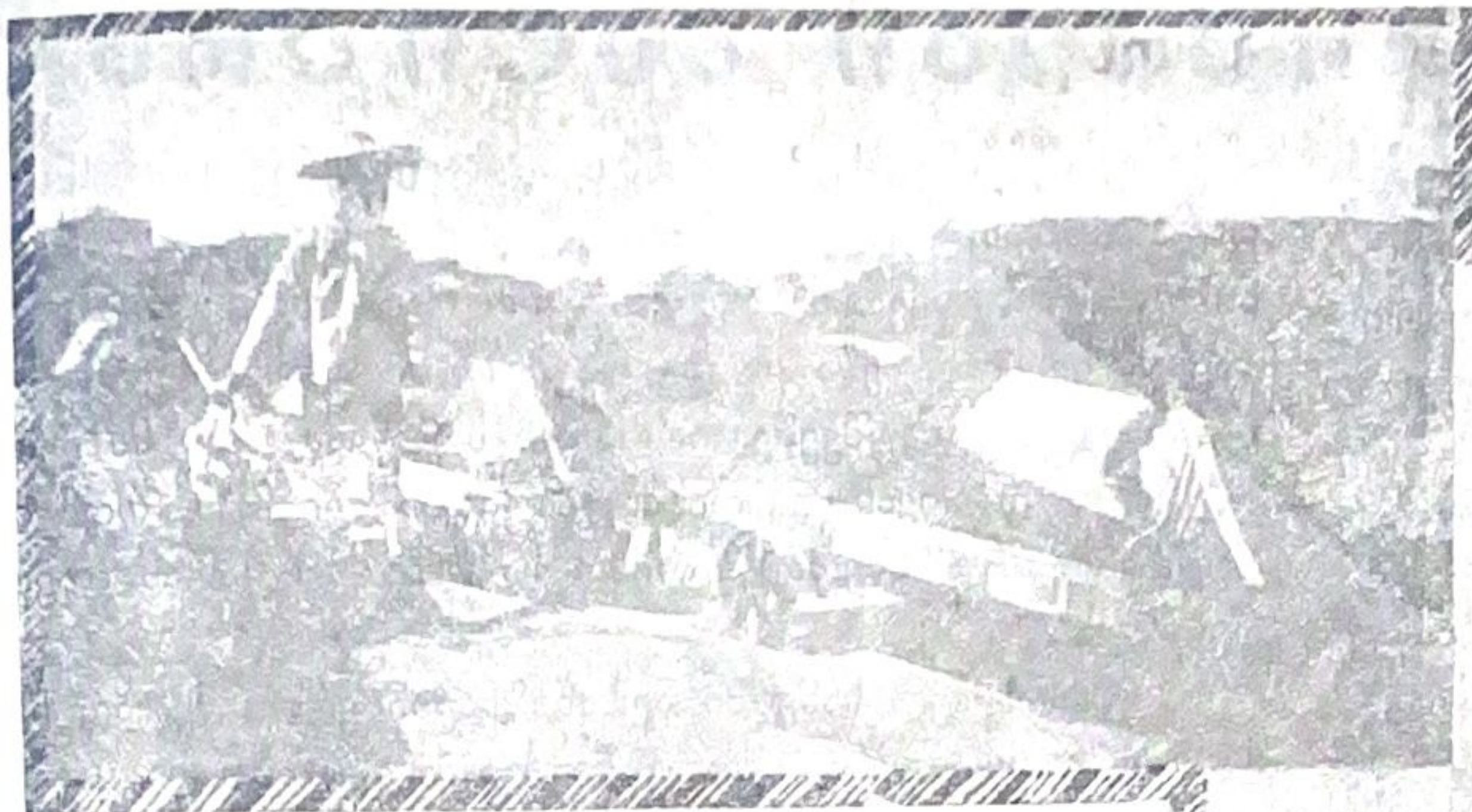
პურის ქამით იყო გართული, როცა მეორე ოთახიდან გამოვიდა 13-14 წლის მოწათე პეო და გადასცა მამას დალუქული წერილი.

ექიმი სწრაფლ გახსნა წერილი, თვალი გადაავლო და შუბლი შეიკმუხნა.

ცოლმა—ტატიანამ ეს შეამჩნია და სთხოვა მათთვის წერილის შინაარსის გამჟღავნება.

ექიმი შეწუხდა, მაგრამ, თავი შეიკავა და, უთხრა, წერილი თავის პაციენტისაგან არის და სთხოვს საჩქაროდ მასთან წასვლას.

პეო მაინც არ დაკმაყოფილდა მამის განმარტებით და წერილი თვითონ წაიკითხა, სადაც მოწერილი იყო მხოლოდ ერთი სასტიკი წინადადება:

კანტონში, იმპერიალისტების მიერ დახოცილ რევოლუციონერებს მიასვენებენ.

„თუ თქვენ პოლიტიკურ მუშაობაზე ხელს არ აიღებთ... გარწმუნებთ, თქვენს წინააღმდეგ უსასტიკესი ზომები იქნება მიღებული“.

წამოდგა, ოთახში რამდენიმეჯერ გაიარა-გამოიარა: ერთხელ კიდევ გადაჰკოცნა თავისი პაწაწინა დორიჩკა, რომელსაც უკვე ჩასძინებოდა, მწარე ფიქრებით და ნაღველით მოცული, შევიდა თავის საწოლ ოთახში დასასვენებლად.

* * *

— არიქათ, გვიშველეთ, ვიწვით...

ღრიალით შემოვარდა ბებერი მავრა საც-ვლების ამარა...

ყველანი წამოცვიდნენ და გარეთ გაეშურნენ; საშინელი და გულშემზარავი სურათი გადაეშალათ თვალ-წინ: კიბე მთლად გახვეული იყო ცეცხლის ალში, აივან-საც უკვე ლაპლაპი გაჰქონდა და ცეცხის ენები უკვე ლამობდნენ ოთახებში შესრილობას.

ექიმი მაშინვე მივარდა ფანჯრის დარბასს, გააღო იგი, გადმოიხედა ქუჩისკენ და საზარელი ხმით დაიღრიალა: „გვიშველეთ, ამხავაგებო, ვიწვით, გვიშველეთ-ე-ე-ე...“ და, მთვარის შუქზე მან იქვე ხეების ქვეშ შეამჩნია ვი-ლაც ადამიანების სილუეტები, რომელთაც ხელში ეპყროთ რევოლვერები და არავის არ უშვებდნენ საშველად.

ამ გარემოებამ ექიმი სასოწარკვეთილებამდე მიიყვანა, მან დაჰკარგა ყოველგვარი იმედი, ეხლა მიხვდა თუ რაში იყო საქმე.

ის გამწარებული დარბოდა ოთახში, შეელას, დახმარებას ითხოვდა, საგრამ ამაოდ.

ცეცხლი თანდათან ძლიერდებოდა, უკვე ბოლით ივსებოდა ის ოთახიც, სადაც თავი მოეყარათ ექიმის ოჯახის წევრებს მოხუცი მავრა, რომელსაც ხელში აეყვანა პატერა მძინარე დორიჩკა, მთლად ცახცახებდა და წყველა-კრულვით იხსენიებდა იმ ბარბაროსებს, რომლებმაც ეს საზიზღარი საქმე მოუწყვეს.

პეო ბევრი ყვირილის შემდეგ დარწმუნდა, რომ არსაიდან მშველელი აღარ არის, უცბათ ახტა და მესამე სართულიდან ძირს დაენარცხა.

დედამ, ტატიანამ, რა დაინახა პეოს გადმოვარდნა იგივე საშუალებას მიმართა.

ექიმმა ძლივს და მოასწრო გადმოხედვა და საყვარელ ცოლშვილის დამსხვრეულნი გვამის დანახვა, რომ

უცბათ შემოესმა პატარა დორიჩკას ტირილის ხმა და ბებერი მავრას სასტიკი ხველა. შეტრიალდა, გაექანა პატარა დორიჩკასაკენ, ერთი

მავრად აკოცა და რევოლვერიც გაეფარდა...

ბებერი მავრას ბავშვი ხელიდან გაუვარდა, პატარა დორიჩკა სისხლში ამოსვრილი ძირს დაეცა და სულიც განუტევა...

რევოლვერი ხელმეორედ აღიმართა მაღლა და... ექიმიც თავის საყვარელ დორიჩკას გვერდით გულ განგმირული მჩქეფარე სისხლის მორევში სტურავდა...

მავრა თვალეზ-გამოყრილი, თმებ გაწეწილი, დასცქეროდი მათ და რალაცას ლულ-ლულეზდა...

* * *

ზათენდა...

სახლი მთლად ჩაიწვა; შავი კედლები

კანტონში დახოცილ 72 რევოლუციონერების საფლავზე ამართული ძეგლი.

შემზარავ სურათს წარმოადგენდნენ. ექიმის მთელი ოჯახი ცეცხლის ტალღამ შთანთქა.

სამუშაოდ მიმავალ მუშების გული ნაღველით და ბოლმით ივსებოდა, წყველა და კრულვას უთვლიდნენ ფაშისტების არაშეადა ბარბაროსებს.

ახლო-მახლო იდგნენ შეიარაღებულ—შეაღმასებულნი მცველები და ნიშვის მოგებით ზეიმობდნენ „გამარჯვებას“...

ივანე დავითიანი.

ქ. თელავი
1928 წ. აპრილი.

საბავაფხულო.

ჩემი ქვეყანა მზეს შეჰხარის გაბრწყინებული, უკანასკნელმა ქარიშხალმა გადაიარა. წარსული მოკვდა, ის არასოდეს არ დაბრუნდება, ნურც განმიახლდეს მორჩენილი მძიმე იარა. მე არა ვსტირი, როგორც მხდალი, როგორც ლაჩარი, ისევ მტყიცედ ვარ, ვით ჩემი მიწა დაუძლეველი. ჩემს ირგვლივ ეხლა ჟამი დგება ხალხით სავსე და მე მამხნევებს განთიადი შეურხველი. ველარ შემაკრთობს ნაპირებთან დარტყმული ტალღა, ისევ მზათა ვარ ბრძოლისათვის მხნე მეომარი. ერთხელ არჩეულ მტყიცე გზიდან ველარ დავიხევ თუნდაც რომ წარღვნიო წაილეკოს ქვეყნის საზღვარი.

პოლიო აბრამია

მოწაფეები აქტიურად

დავეხმაროთ კაპიტალის ტყვეებს

მვირფასო ამხანაგებო, მაშინ როცა ჩვენ სოციალისტურ საბჭოთა ქვეყნის მიწა-წყალზე თავისუფლად ვცხოვრობთ და ვსწავლობთ, ჩვენს უცხოელ ძმებს წართმეული აქვთ ეს საშუალება. ისინი განიცდიან საშინელ დევნასა და დამცირებას, მათ არა აქვთ არა თუ სწავლის საშუალება ლუკმა პურიც ენატრებათ და უმოწყალოდ იელი ტებიან კაპიტალისტურ წყობილების რკინის ბრკელებში.

აუტანელი და წარმოუდგენელია იმათი ტანჯვა, ვისაც გამხეცებული თეთრი ტერორის ერთგული დამკაშები ხელიდან აცლიან მშობლებს, რომლებიც იბრძვიან თავიანთი ადამიანური უფლებების მოსაპოვებლად. კაპიტალთა ბრძოლის დროს ნადგურდებიან არა მარტო მუშები და გლეხები არამედ მათი ბავშვებიც კი, რადგანაც ამ უკანასკნელთა მშობლებს უმოწყალოდ ანადგურებს ბურჟუაზიულ-„მართლმსაჯულებას“. ამიტომ ჩვენ ახალგაზრდები, მოზარდი თაობა, ვალდებული ვართ ყოველ მხრივად ხელი შეუწყოთ ჩვენს უფროს ამხანაგებს ამ მსხვერპლთა დახმარების საქმის მოგვარებაში. რემედისის ორგანიზაციები აქტიური მონაწილეობით ჩვენ შეგვიძლია უდიდესი დახმარება აღმოუჩინოთ ჩვენს უცხოელ ძმებს.

ჩვენ ჩვენს ყოველდღიურ საქმიანობასთან, სწავლასთან ერთად უნდა გვახსოვდეს, რომ იქ შორეულ ქვეყნებს ში სოფლად თუ ქალაქად შავი რეაქცია მუხრს ავლებს ახალგაზრდობას. ჩვენი მოქმედებით, უნდა უთხრათ კაპიტალის ჯურღმულებში მოქცეულ უფროს ძმებს, რომ ჩვენ გზადა ვართ დავეხმაროთ მათ ოჯახის წევრებს.

ა/კ. სახ. პოლიტ. სამმართველოსთან არსებული რემედისის კუთხე.

უნდა განვაცხადო, რომ სამწუხაროდ ჩვენი მოზარდი თაობა სათანადოთ ვერ არის ჩაბმული რემედისის ორგანიზაციებში, ბევრმა არც კი იცით რა არის ეს ორგანიზაცია, ვის ეხმარება ის და რა მიზნები აქვს მას დასახული. ყოველად დაუშვებელია ასეთი მოვლენა, ამას საზღვარი უნდა დაედვას. დროა მოწაფეობამ შეიგნოს, რომ ის ვალდებულია ამ საერთაშორისო საქმეში შეიტანოს თავის წვლილი.

უკანასკნელ ხანებში აღსანიშნავია ერთი მეტად სასიხარულო მოვლენა, სკოლებში აქა-იქ ეწყობა და ყალიბდება რემედისის უჯრედები. მაგალითისათვის აქვე შემიძლია დავასახელო შემდეგი ე. ნინოშვილის სახელობის სკოლა საკრებულოში დიდი ხანი არაა, რაც დაარსდა რემედისის უჯრედი, რომელიც დღეს აერთიანებს 70 წევრს. უნდა ითქვას, რომ ამხანაგები დიდის პასუხისმგებლობით ეკიდებიან თავიანთ მოვალეობას, რამაც შესამჩნევი შედეგებიც მოგვცა, საჭიროა ამ მაგალითს მიბადონ სხვებმაც და არა მარტო სკოლებში დაარსონ რემედისის ორგანიზაციები, არამედ ზაფხულის არდადეგებში სოფლად და ქალაქად ხელი უნდა შეუწყონ ამ ორგანიზაციის დიადი იდეის პოპულიარიზაციას.

საშა მახარაძე.

ჩვენც ვეხმარებით კაპიტალის ტყვეებს

(ამხ. კამოს სახელობის საქ.-საფაბრიკო სკოლა).

ჩვენს სასწავლებელში არსებობს რემედისის უჯრედი, რომელიც აერთიანებს 145 წევრს. უნდა ითქვას, რომ ამ ორგანიზაციაში სასურველად მიმდინარეობს მუშაობა, მოწაფეობა აქტიურ მონაწილეობას იღებს რემედისის ნაყოფიერ მუშაობაში. მიუხედავად იმისა, რომ აქ წევრთა უმრავლესობა ღარიბ გლეხების შვილებს წარმოადგენენ ისინი მაინც არ ზოგავენ თავიანთ მცირედ წვლილს და ყოველმხრივად ხელს უწყობენ საწევრო გადასახდთა თავის დროზე შემოტანას.

ორგანიზაციის შემადგენლობა თითქმის ყოველდღე მატულობს, ეწყობა სისტემატიურად კრებები, სადაც კეთდება მოხსენებები რემედისის საერთაშორისო მნიშვნელობის შესახებ.

ამრიგად ჩვენი სასწავლებლის მოწაფეთა დიდი უმრავლესობა ჩაბმულია რემედისის ნაყოფიერად მუშაობაში, იმედია მომავალში ეს მუშაობა უფრო გამოჯანსაღდება და მოწაფეობა არა მარტო თვით გახდება აქტიური რემედისელი, არამედ სხვებს ჩააგონებს, რომ არ არის სხვა უფრო საპატიო და საერთაშორისო მნიშვნელობის მატარებელი მოღვაწეობა, ვინემ რემედისის საშუალებით კაპიტალის ტყვეებისადმი დახმარების აღმოჩენა.

ალ. ჩიქოვანი.

მუშაობენ რედაქსი

საქირთა გამოცოცხლება

(წერილი ფოთიდან).

ფოთის ა. ლ. კ. კავშირის ცენტრალურ უჯრედთან 1924 წლიდან არსებობს რედაქსის უჯრედი. პირველ ხანებში ის პირნათლად ასრულებდა თავის მოვალეობას და დიდი მწვერებზე ჰქონდა როგორც ორგანიზაციის ზრდის, ისე წევრების ინტერნაციონალურად აღზრდის დარგში.

კულტურულ მუშაობის მხრივ აღსანიშნავია ის გარემოება, რომ ბიუროს ხელმძღვანელობით იმართებოდა ხშირად მოხსენებები და საუბრები რევოლუციონერ მოძრაობასა და თანამედროვეობის შესახებ. უჯრედმა წამოაყენა იდეა კედლის გაზეთ „რედაქსის“ გამოშვებისა და კიდევ შესძლო მისი განხორციელება. ჩამოყალიბდა აგრეთვე დრამ-წრე უჯრედის სახელზე, რომელმაც ნაყოფი გამოიღო, მის მიერ სამ-ოთხჯერ წარმოდგენილ იქნა რევოლუციონერი პიესები უფასოდ.

კულტურულ დარგში მუშაობით ხსენებულმა უჯრედმა რედაქსის ფოთის საქალაქო მეორე კონფერენციაზე თავი ისახელა, მაგრამ სამწუხაროა ის გარემოება, რომ სწორედ კონფერენციის შემდეგ, როდესაც მუშაობა გაათქვამულათ უნდა მიმდინარეობდეს მან კი უკლო თავის მუშაობას ყველა დარგში. ბოლო ხანებში სრულიად ყურადღება არ ექცევა ორგანიზაციის ზრდას და მასების ჩათრევას, რასაც მომავლში უნდა მიექცეს ყურადღება. კედლის გაზეთის სარედაქციო კოლეგია საღათას ძილით შეპყრობილია, საქირთა არის ბიურომ გამოაცოცხლოს მუშაობა, როგორც ორგანიზაციულ ისე კულტურულ დარგში და აგრეთვე დრამ-წრის საშუალებით გაუშვას არა მარტო უფასო წარმოდგენები, არამედ მოაწყოს ფასიანი საღამო-წარმოდგენებიც კულტურული ძალების ჩათრევით.

მესამეხრიდი.

რას იწერებიან ბავშვები

ბერმანიაში, ბარკენგოფსა და ელგესბურგში არსებობს ბავშვთა ორი სახლი, რომელიც სპეციალურად მოწყობილია „წითელი დახმარების“ მიერ საპატიმროში მოქცეული და გამოვლელში დაღუპულთა ბავშვებისათვის. ამ სახლებს ბავშვები დროებით აფარებენ თავს, სადაც მათ ეძლევათ საწოლი, საქმელ-სასმელი და სხვ. ისინი აქვე ღებულობენ საექიმო დახმარებას, ამრიგად დაავადებული, უსუსური და გამხდარნი ჯანსაღდებიან ამ სახლებში.

აი რას სწერენ ისინი თავიანთი ცხოვრების შესახებ „წითელ დახმარების“ კომიტეტს:

მე ვარ პეტერ ვირლენდერი. „წითელი დახმარების“ კომიტეტმა“ გადმოგზავნა მე ბარკენგოფის ბავშვთა სახლში. მე აქ სიუვარულით მეპყრობიან, აქ ძალიან კარგადაა ვგრძნობ თავს, მე აქ მირჩვენია უოფნა. ჩვენ ყოველთვის ვთამაშობთ ტყეში და მთაში, ხშირად ვთამაშობთ საქანელაზე. აქვე არის დიდი გუბე, საცა ჩვენ პატარა ნავებითაც ვსცურავთ ხოლმე. ჩვენ აქ კარგად გვკვებავენ, აქ მოსვლის შემდეგ მე უკვე სამი გირი მოვიმატე წონაში. სადილობის შემდეგ ჩვენ ვისვენებთ ორი საათით. ეს კი ვატყობ ჩემთვის მეტად მარგებელია. ჩვენ დღეში ორჯერ — დილითა და საღამოთი გვბანენ. დილით ადრე ვვარჯიშობთ, შემდეგ გვაძლევენ რძის სუფს. მე ვეხმარები მუშაობაშიც. საღამოობით საქმეების შემდეგ ჩვენ ყველანი თავს ვიყრით დარბაზში სადაც ვთამაშობთ და დროს ვატარებთ.

საღამოთ „წითელი ფრონტი“, თქვენი: ვირლენდერი.

ბარკენგოფი ლამაზია. ჩვენ მთელი დღე ვთამაშობთ ტყეში. ჩვენ გვაქვს შენობა მოწყობილი სადაც ვთამაშობთ და ვვარჯიშობთ საქირთების დროს. ვბანაობთ სისტემატურად ყოველ დღე. სადილობის შემდეგ ვიძინებთ და ვდგებით ნაშუადღევს 4 საათზე. როცა კარგი დარია ვაწყობთ ექსკურსიებს. კვირას ჩვენი დღესასწაული იყო. აუარებელმა პიონერებმა მოიყარეს თავი. სასახლეში ჩვენ დაგვირიგეს ლურჯი ზაღათები და წითელი ბანტები. ბევრი ვიშხიარულეთ.

ეგონ ციმერმანი.

ინდა მოგწეროთ იმის შესახებ, თუ რას ვაკეთებთ ჩვენ მთელი დღის განმავლობაში. ჩვეულებრივად ჩვენ ვდგებით დილის 7 საათზე და ყველანი მივდივართ საბანაოთ. ამის შემდეგ ვვარჯიშობთ. საუზმის შემდეგ ვასრულებთ უჯრედის სხვა და სხვა საქმეებს — ვრეცხავთ ვავით, ვწმენდავთ ფეხსაცმელებს, ვასუფთავებთ აბანოს და სხვ. ჩვენ გვაქვს საკითხების დასაგროვებლად საფოსტო ყუთი, მუშაობის გეგმა და დიდი ტყე. გვაქვს აგრეთვე სახლი სადაც ვაწყობთ სხვადასხვა სათამაშობებს. ჩვენ სახლში გვყავს სამი ძროხა, კატები, ქათმები, იხვები და ძაღლები. სახლის იქით არის დიდი სავარჯიშო მოედანი, ჩვენ გვაქვს აგრეთვე ვრცელი მინდორი, სადაც აუარებელი ხეხილია დარგული, ჩვენ ხშირად დავდივართ სახეირნოთ. საღამოს 8 საათზე ჩვენ ისევ ვბრუნდებით ვბანაობთ და ვიძინებთ.

ჩვენ ვწევართ განიერ კრავატში, სუფთა ლოგინში, ასეთი კი ჩვენს სახლში არა გვაქვს. საწოლის თეთრეული იცვლება ყოველ ორკვირაში ერთხელ. საცვლებს კი გვირიგებენ ყოველ კვირაობით, მზიან დარში კი პიონრეთა ზაღათებს გვირიგებენ ხოლმე. ძალიან ლამაზებია ეს ზაღათები, მე მომწონს ის. ეხლა ჩვენს სახლს ღებვენ, უცვლიან სახურავს, აქ ყველაფერი კარგი და ლამაზია. აქ მოსვლის შემდეგ მე წონით 2 კილოგრამი მოვიმატე. ვათავებ წერას.

მხურვალე საღამოთ: იოსებ მიუზილი.

ვაგრცელებთ რედაქსის ლიტერატურას

(ახალ-ხენაკი)

სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკუმთან არსებულმა რედაქსის უჯრედმა ამას წინად ერთ-ერთ თავის სხდომაზე წამოაყენა საკითხი რედაქსის ლიტერატურისა და კერძოდ ჟურნალ „რედაქსის“ ვაგრცელებისა შესახებ.

პოლიკარპე ხიზავა

(ჟურნალ „რედაქსის“ კორესპონდენტი).

აზრთა გაცელა-გამოცვლის შემდეგ კრებამ დაავალა უჯრედის მდივანს ყოველი თვის დასაწყისში შეაგროვოს ხელისმომწერლები და ამის შესახებ ცნობა გაუგზავნოს რედაქსის ცეკას გამომცემლობას.

უნდა ითქვას, რომ ლიტერატურის ვაგრცელება ადგილებზე სავსებით დამოკიდებულია უჯრედის ხელმძღვა-

ნელგზე, რაც უკეთესად იქნება ხელმძღვანელობა მით უკეთესად და სწრაფად გაგრცელდება ჟურნალი. ჩვენი უჯრედი ერთ-ერთი თვალსაჩინო უჯრედია მთელს მაზრაში, ხშირად უჯრედის წევრებისაგან გაიგონებთ საყვედურს მაზრის მმართველს, იმ უმოქმედობის გამო, რომელსაც ეს უკახასკნელი იჩენს თავის ძირითად ორგანიზაციებისადმი.

საქიროა უფრო მეტი ბეჯითობა, უფრო მეტი აქტიურობა და მოქმედება ახასიათებდეს სამაზრო კომიტეტს. ადგილებზე მომუშავეთა ეს ნაკლი საბოლოოდ უნდა

იქნეს გამოსწორებული. დროა ბოლო მოეღოს უმოქმედობას, რემედისის რიგებში შემჩნეული მოდუნება უნდა გამოსწორდეს.

ჩვენს ტექნიკურ ჟურნალ „რემედისის“ ყოველი ნომრის 15-15 ცალი ვრცელდება, მიღებული გვაქვს სასწრაფო ზომები მეტი გასაგრცელდებლად. საქიროა სხვა უჯრედებმაც მოჰკიდონ ხელი ჟურნალის გაგრცელებას.

პოლიკარპე ოჩიგავა.

რემედისის სრულიად საქართველოს მეორე ყრილობა

პირველი სხდომა, მარტის 8.

მიმდინარე წლის მარტის 8, საღამოს სრულ 6 სათზე საქართველოს პროფესიონალურ კავშირთა სასახლის დიდ დარბაზში რემედისის საქართველოს ცენტრ. კომიტ. თავმჯდომარის მოადგილე ამხ. ვანო სტურუა ყრილობას გახსნილად აცხადებს (მქუხარე ტაში მუსიკა უკრავს ინტერნაციონალს). ყრილობას დასწერო 117 დელეგატი გადამწყვეტი ხმით, 53 სათათბირო ხმის უფლებით.

ამხ. სტურუა მოკლედ ეხება რემედისის ორგანიზაციების უდიდეს მნიშვნელობას, როგორც საბჭოთა კავშირში, ისე მთელ რიგ ბურჟუაზიულ ქვეყნებში, და აღნიშნავს, რომ მისი მოღვაწეობა დღეს კლასთა შორის გამწვავებულ ბრძოლის პირობებში ერთი ასად უნდა იქნეს გაძლიერებული.

ამხ. სტურუა თავის სიტყვებში აღნიშნავს აგრეთვე, რომ რემედისი არ არის საქველმოქმედო ორგანიზაცია, რომ ის არის ოქტომბრის დიდი რევოლუციის პირმო შვილი, რომელიც მიზნად ისახავს საერთაშორისო პროლეტარიატის ერთსულოვნების განმტკიცებას. ორატორი აღნიშნავს აგრეთვე რემედისის ორგანიზაციების მუშაობაში შემჩნეულ ნაკლს და მიღწევებს.

დასარულ ის მოუწოდებს ყრილობას ჯეროვანი პასუხი გასცეს ყველა იმ საკითხებს, რომელიც სდგას ყრილობის წინ (ტაში).

საქმიანი პრეზიდენტის არჩევა.

რემედისის საქ. ც. კ. პ-მგ. მდივნის, ამხ. ალექსანდრე ქოიავას წინადადებით ყრილობა ირჩევს პრეზიდენტს 16 კაცის შემადგენლობით: 1. ამხ. ვანო სტურუას, (რემედისის ს. ც. კ.), 2. თენგიზ ჟღენტს, 3. სამსონ მამულიას, 4. მაშვეიჩს, 5. სილ. თოდრიას, 6. ერ. ბედიას, 7. ივ. ნაცვლიშვილს, 8. ალ. ქოიავას (რემედისის ს. ც. კ.), 9. დიომინს, (აქარისტანი), 10. გიორგაძეს (ქუთაისი), 11. ნადირაძეს, (სამტრედია), 12. ნანეიშვილს (რემედისის საქ. ც. კ.), 13. მ. ჩოდრიშვილს, 14. სლავინს, 15. პეტროვსკაიას და 16. გრომოვს (აფხაზეთი).

საკაბიო პრეზიდენტი

1. კ. ცეტკინა, 2. სტასოვა, 3. შანრი ბარბიუსი, 4. ანდრე მარტი, 5. მაქს ხელცი, 6. რაკოში, 7. სანტო, 8. გრამში, 9. ლანცუცი, 10. სტალინი, 11. კალინინი, 12. ორჯონიკიძე, 13. ცხაკაია, 14. მახარაძე და 15. ორახლეშვილი.

სამდივნო

1. ბელიაევი (ტფ. კომ.), 2. ა. მუავია (რემედისის ც. კ.), 3. კაკა ურიძე, 4. იმნაძე, 5. სტეფანოვი და 6. თათარიშვილი.

სამანდატო კომისია.

1. კანაპლიოვი, 2. კოდინა, 3. დოდონაძე,

საკრედიტო კომისია.

1. პ. აფხაიძე, 2. პ. აბრამია, 3. ტიმოფევი, 4. ათაბეგოვი-ტუმა-სი და 5. არაზიშვილი.

დღის წესრიგის დამტკიცება

არჩევნების შემდეგ დამტკიცებულ იქნა შემდეგი დღის წესრიგი:

1. საერთაშორისო პოლიტიკური მდგომარეობა და რემედისის ამოცანები. 2. რემედისის საკავშირო ცენტრ. კომიტეტის მოხსენება 3. რემედისის საქ. ც. კ. ანგარიში. 4. სარევიზიო კომისიის ანგარიში. 5. რემედისის ც. კ. და სარევიზიო კომისიის არჩევა. 6. რემედისის საკავშირო II-ე ყრილობის დელეგატების არჩევა. რეგლამენტის დამტკიცების შემდეგ საერთაშორისო პოლიტიკურ მდგომარეობისა და რემედისის ამოცანების შესახებ სიტყვა ეძლევა ამხ. მ. ცხაკაიას.

ამხ. მიხა ცხაკაიას სიტყვა.

ამიერ კავკასიის მთავრობის სახელით ყრილობას ესალმება კომუნისტური პარტიის უზუცესი წევრი ამხ. მ. ცხაკაია, (დარბაზი მხურვალე ტაშის ცემით ეგებება მას).

ამხანაგებო, — ამბობს ის, — რემედისი დიდი ოქტომბრის პირმო შვილია. მის არსებობას და მოღვაწეობას უადრესი მნიშვნელობა აქვს დღეს, როცა მთელს სამყაროში სამკვდრო-სასიცოცხლო ბრძოლაა გამართული ორ კლასთა შორის — ერთი პროლეტარიატი — ხოლო მეორე კი, ბურჟუაზია.

ჩვენ კი არაფრის არ გვეშინია, ჩვენ დავიჭირეთ უდიდესი გამოცდა, ამის თავდებია ჩვენი არსებობის 10 წ., რომლის განმავლობაში ჩვენ დაუღალავად და ნაყოფიერად ვმოღვაწეობთ. ჩვენ მოვიგერიეთ 14 იმპერიალისტური სახელმწიფო, მეფის რუსეთის ტერიტორია გავსწმინდეთ შინაურ თუ გარეშე კონტრევოლუციისაგან, საერთაშორისო ომის მიერ განადგურებული და გაჩანაგებული ქვეყანა აღვადგინეთ, განვაფართოეთ მეურნეობა, მრეწველობა და სხვ. და სხვ. ყველაფერი ეს შესძლო გამარჯვებულმა მუშათა კლასმა, რომელსაც უშუალოდ ხელმძღვანელობს კომუნისტური, ლენინური მტკიცე რკინის რიგებად დარაზმული პარტია. ძლიერია ჩვენი ნებისყოფა, ამიტომაც არის, რომ ასე მძაფრად ცდილობენ შემოგვიტოონ ყოველის მხრიდან, მაგრამ II-ე ინტერნაციონალს ამისათვის ძლიერ მოკლე ხელები აქვს, მისი მუქარა ჩვენ ვერაფერს დაგვაკლებს, ჩვენი კავშირი ისევ წავა თავის მტკიცე გზით, რომელზედაც ის დააყენა დიდმა ლენინმა.

გადახედეთ თუ რა ხდება ჩვენი კავშირის ირგვლივ — ბურჟუაზიულ სახელმწიფოებში, შეუძლებელია აწერა ყველა იმ მხეცობათა რომელსაც მიმართავს ბურჟუაზიული სამყარო მშრომელთა წინააღმდეგ, იმ მშრომელთა წინააღმდეგ, რომელიც ბურჟუაზიის წარმომადგენლობის აზრით „ბედავენ“. თავისუფლების შესახებ ხმის ამოდებას.

ამხანაგებო მე მივაქცევ თქვენს ურადლებას იმ გარემოებას, რომ თანამედროვე ბურჟუაზია იტალიაში, რუმინეთში, პოლონეთში, ინგლისში და სხვაგან გამხეცებული თავი დაღუპვის საათის მოახლოვებით მუსრს ავლებს მუშათა კლასს. ზედმეტია აქ სათითაოდ ყველა იმ გაუგონარ მხეცობათა ჩამოთვლა, რომელსაც ადგილი აქვს ამ ქვეყნების ყოველდღიურ ცხოვრებაში, ამას ყოველი თქვენთაგანი თვალუხრს ადევნებს და კითხულობს ჩვენს პრესაში.

მიუხედავად ყველა იმ საშინელებათა, რომელიც მთელ რიგ ბურჟუაზიულ ქვეყნებში დაატრიალეს კაპიტალის მიერ მოსყიდულმა ჯალათებმა მუშათა კლასი მაინც არ სთმობს თავის პოზიციებს, ის უკან არ იხევს, არამედ წინ მიდის და ეს მძლავრი შეტევა კაპიტალის ციხე-სიმაგრეთა ასაღებად იწვევს სასტიკ რეპრესიებს. დასავლეთ-ევროპის ბურჟუაზიულ ქვეყნების მუშები და გლეხები თავიანთ წარმომადგენლებს გზავნიან ჩვენს ქვეყანაში, ისინი აქ ჩამოდიან როგორც ალექსანდრე ქვეყანაში, რათა საკუთარის თვალთ იხილონ სოციალიზმის მშენებლობა.

ვიმეორებ, რამდენადაც ჩვენ შევდივართ სტაბილიზაციურ პერიოდში, რამდენად თავს ვაღწევთ იმ უბედურებას, რომელსაც გვიკუთვნებდნენ ჩვენი მტრები იმდენად იზრდება ჩვენი გავლენა საერთაშორისო მუშათა კლასზე, იმ მუშათა კლასზე, რომელიც დღე-ღამე იარაღით ხელში პირისპირ უდგას თავის მოსიხსლე მტერს. ჩვენი ქვეყანა თავისუფალია, ჩვენ ვაშენებთ ახალ ქვეყანას, შრომისა და ოფლის ქვეყანას, სადაც თანაბრად გაიხარებს ყველა დაჩაგრული და ტვირთმძიმე.

მაგრამ ამავე დროს უნდა გვახსოვდეს თავისუფლებისათვის მებრძოლი საერთაშორისო მუშათა კლასი, რომელსაც სჭირდება დახმარება. ამ მიზანს ემსახურება რემედისი დღიდან თავისი დარსებობისა, რათა ხელი შეუწყოს საერთაშორისო ოქტომბრის დიდ დღეების მოახლოვებას, თქვენი ვალია გაამაგროთ საერთაშორისო სოციალისტური რევოლუციის წითელი ზურგი. (მქუსარე ტაში. ინტერნაციონალი).

მისალმებები.

ყრილობას ესალმებიან შემდეგი ამხანაგები:

პირველ რაიონის მუშა მოსამსახურეთა სახელით ამხ. ქსოურელი. რემედისის ტფილისის ორგანიზაციის სახელით ყრილობას ესალმება ამხ. ივ. ნაცვლიშვილი, ორატორები აღნიშნავენ რემედისის საერთაშორისო მნიშვნელობას, და იმ მიღწევებს, რომელიც მას აქვს მის არსებობის 5 წლისთავზე და მუშა-მოსამსახურეთა სახელით ფიცს სდებენ ყრილობის წინაშე რომ ისინი მუდამ მზად იქნებიან რევოლუციისათვის მებრძოლთა დახმარებად.

მისალმებელი სიტყვებით გამოვიდნენ სპარსეთის წარმ. ამხ. ალაპკერ ახმედ, ძველ რევოლუციონერთა და კატორგლთა სახელით ამხ. ატაბეგოვ-ტუმასი, ინდოეთის წარმომადგენელი ამხ. აბულ-აზიზ, ქალთა წარმომადგენელი ამხ. ვოლკოვა, ლენინის, პირველ რაიონის წარმომადგენელი ამხ. საურელი; შემდეგ აფხაზეთის მშრომელთა სახელით ყრილობას ესალმება ამხ. ტიმოფეივი, არსენალის მუშების სახელით ამხ. ბურჯანაძე.

მეორე სკოლა, მარტის 9.

თავმჯდომარე სიტყვას აძლევს რემედისის საქ. ც. კ. ინსტრუქტორ ამხ. ნანეიშვილს.

ამხანაგებო, — ამბობს ის, — თქვენ აქ მოისმენთ ამხ. მიხა ცხაკაიას სიტყვა საერთაშორისო პოლიტიკურ მდგომარეობის შესახებ. ამაზე მე არ შევჩერდები, მე მინდა მხოლოდ თქვენი ყურადღება მივაქციო იმ საშინელ სურათს, რომელიც ყოველდღიურ მოვლენად არის გადაქცეული მთელ რიგ ბურჟუაზიულ ქვეყნებში, სადა კი ადგილი აქვს მუშათა კლასის გამანთავისუფლებელ მოძრაობას.

უკანასკნელად მიღებული ცნობებით ჩვენ ვტყობილობთ, თუ რა მძიმე რეპრესიებს განიცდიან რევოლუციონური მუშები და გლეხები დასავლეთის ე. წ. „დემოკრატიულსა“ და აღმოსავლეთის კოლონიალურ ქვეყნებში.

ამის დასამტკიცებლად ჩვენს ხელთ არის ცოცხალი მასალები და ციფრები. აი რას ამბობს სტატისტიკა თეთრი ტერორის საშინელებათა შესახებ. ჩინეთის რევოლუციონურ მოძრაობის 2 წ. განმავლობაში მოკლულ იქნა 72000 კაცი, დაჭრილთა რაოდენობა უდრის 33.000, ხოლო დაპატიმრებულთა კი 46.000. აქვე უნდა აღინიშნოს ის გარემოება, რომ სანამ ჩან-კაი-ში უღალატებდა ჩინეთის რევოლუციას იქ ყოველ თვიურად 1500 კაცი იჟლიტებოდა, ხოლო მისი ვერაგული მოღვაწეობის შემდეგ ეს რაოდენობა 7.750 გაიზარდა. დევნასა და შევიწროებას განიცდიდნენ აგრეთვე ჩინეთის ყველა პროფესიონალური კავშირები.

საინტერესოა ამავე დროს რა ხდება დასავლეთში. ავიდეთ თუნდაც იტალია, აქ 1927 წ. 9 თვის განმავლობაში დაპატიმრეს 8.000 კაცი და ამავე დროს მზადდება უდიდესი პოლიტიკური პროცესები. დღემდის რომში მოეწყო „54“ და „88“ პოლიტ. პროცესი. ამ დიდ სახელმწიფოთა მმართველ ჯალათებს არ ჩამოუვარდება არც პატარა პოლონეთი, აქ მოსახლეობის 500.000 კაცმა გამოიარა ციხის საშინელი რეჟიმი. ასეთივე მდგომარეობაა გერმანიასა და ინგლისში, სადაც რევოლუციონური გამოსვლების ოდნავი გამოქვავება საშინელ რეპრესიებს იწვევს.

ამერიკა ხომ ცნობილია თავისი ახალ-ახალ გეგმებითა და საშვალეებით, რომლითაც ისინი ანადგურებენ მუშათა გამანთავისუფლებელ მოძრაობას.

ასეთ გამწვავებულ მდგომარეობაში, როცა მსოფლიო გაყოფილია ორ მებრძოლ ბანაკად, როცა გამწვავებული ბურჟუაზია არ ინდობს მუშათა კლასს და ყოველდღე ათასობით ხვრეტს ხალხს საბჭოთა მიწა-წყალზე თავისუფლად მცხოვრებ მუშათა კლასს არ შეუძლია არ აიმაღლოს თავისი პროტესტის ხმა და მატერიალური დახმარებაც არ აღმოუჩინოს იმ მუშათა კლასს, რომელიც ებრძვის თავის მჩაგვრელებს საერთაშორისო ოქტომბრის დასამკვიდრებლად.

ჩვენი ორგანიზაცია მტკიცედ ემსახურება ამ საქმეს, მთელი ხუთი წლის განმავლობაში. ის აქტიურ დახმარებას უწევს უცხოეთში

მებრძოლ რევოლუციონერებსა და მათ ოჯახის წევრებს, მაგრამ უნდა აღინიშნოს, რომ ჩვენ ბევრი ნაკლიც გვაქვს ამ მუშაობაში რაც დაუყოვნებლოდ გამოსწორებული უნდა იქნეს. მე დარწმუნებული ვარ ყრილობა სათანადო სიძინჯით გადახედავს ჩვენს მიერ განვლილ გზას და მომავლისათვის დაისახავს სწორ გზას, რათა მან უზრუნველყოს საერთაშორისო რევოლუციისათვის მებრძოლთა მატერიალური მდგომარეობა (ტაში).

ამხ. ალ. ქოიავას სიტყვა.

ამხ. ნანეიშვილის შემდეგ რემედისის საქართველოს ცენტრ. კომიტეტის მუშაობის შესახებ მოხსენებას აკეთებს, რემედისის საქ. ც. კ. პ-მგ. მდივანი ამხ. ალ. ქოიავა.

ამხ. ქოიავა ვრცლად ეხება რემედისის ორგანიზაციების მოღვაწეობას საქართველოში ის ახასიათებს გასულ წლებში მუშაობას, მიღწევებს, ნაკლს და უმთავრესად ჩერდება ზოგიერთ პასუხისმგებელ ამხანაგების დაუდევრობაზე, რომელმაც დიდი ზიანი მოუტანა ორგანიზაციის ნაყოფიერ მუშაობას. მომხსენებელი ვრცლად აშუქებს რემედისის ორგანიზაციების მოღვაწეობას ადგილებზე და აღნიშნავს, რომ ადგილებზე მომუშავე ამხანაგები ვერ სდგანან სათანადო სიმალლეზე, ძლიერ ცუდათაა დაყენებული მასების ინტერნაციონალური აღზრდა, რასაც უმთავრესი ყურადღება უნდა ექცოდეს რემედისის ყოველ დღიურ საქმიანობაში.

მომხსენებელი კატეგორიულად მოითხოვს ყრილობისაგან, რათა გამოუმუშავებული იქნეს შესაფერისი ღონისძიება ამ ყოველად დაუშვებელი მოვლენის აღმოსაფხვრელად.

ამის შემდეგ მომხსენებელი გადადის წევრთა შემადგენლობაზე და აღნიშნავს, რომ გასულ წლამდე რემედისის რიგებში ირიცხებოდა 80.000-დე წევრი, უკანასკნელ ხანებში ადგილების მიერ წარმოდგენილი ოფიციალური ცნობებით მტკიცდება, რომ ორგანიზაციაში ნამდვილი წევრთა რაოდენობა მხოლოდ 65.000 უდრის. მომხსენებელი დასძენს, რომ მიუხედავად რემედისის ცეკას არა ერთხელ კატეგორიული მოთხოვნისა ცნობები წევრთა შემადგენლობის შესახებ დღემდის 22 სამაზრო და საქალაქო კომიტეტებიდან მხოლოდ 15 წარმოდგენია, დანარჩენი ორგანიზაციები თავს არ იწუხებენო. ამხ. ქოიავას მოხსენებიდან ირკვევა, რომ საქართველოში რემედისის წევრთა შემადგენლობა შემდეგნაირად იყოფა — მამაკაცები 53.050—81%. დედაკ. 11.981—19%. სოც. მდგომ. მიხედვით — მუშები 32%, გლეხები — 17%, საბჭოთა მოსამსახურეები — 25%, სამხ. პირნი — 68%. კომ. პარტიის წევრები 20%, ახალგაზრდა ლენინელთა კომ. კავ. წევ. — 17%.

სულ საქართველოში არსებობს 930 რემედისის უჯრედი, მათ შორის ქალთა — 21, მუშური — 202, გლეხური — 216, მუშა-მოსამსახურეთა — 224, სამხედრო — 223, მოწაფეთა — 119. ამაში არ შედის უმაღლეს სასწავლებლის მოწაფეთა, სადაც ჯერჯერობით თითქმის არაფერი არ გაკეთებულა. მომხსენებელი ყურადღებას აქცევს ამ მდგომარეობას და აღნიშნავს, რომ მომავალში ამ ნაკლის გამოსწორებლად სათანადო ღონისძიებათა გამოჩენის აუცილებლობას.

მომხსენებელი ახასიათებს რა რემედისის მოღვაწეობას აღნიშნავს, რომ რემედისის მუშაობა ვერ არის სასურველ ნიადაგზე დაყენებული გლეხობაში, მშრომელ ქალთა და მშრომელ ახალგაზრდაში, მაგრამ რამდენად მუშაობა მოისუსტებს აღნიშნულ ფენებში იმდენად ძლიერია რემედისი წითელ არმიის ნაწილებში, რაც სიამოვნებით უნდა აღინიშნოს.

1926 წ. რემედისის ცენტრალური კომიტეტის შემოსავალი უდრიდა 18.425 მან. 1927 წ. 22.827 მან., ხოლო 1928 წ. იანვრიდან მარტამდე — 16.547 მან. უკანასკნელ, 1928 წ. სამი თვის განმავლობაში რემედისის სრულიად საკავშირო ცენტრალურ კომიტეტში გადაგზავნილა 15.000 მან. 1926 წ. განმავლობაში ადგილობრივი ხარჯები უდრიდა შემოსავლის 50%, 1927 წ. — 31%, ხოლო 1928 წ. სამის თვისა კი — 7% დანარჩენი მთლიანად გადაგზავნილია რემედისის საქ. ცეკაში.

შემდეგ მომხსენებელი ჩერდება გამომცემლობის მუშაობაზე. ამხ. ქოიავა აღნიშნავს, რომ გასულ წლის ნოემბრამდე რემედისის ცეკას მუშაობა მოისუსტებდა. წელიწადში იცემოდა თითო-ორი ბიულეტენი, უმნიშვნელო წიგნები, რაც ოდნავადაც ვერ უპასუხებდა რემედისის იმ ამოცანებს რომელიც მას აქვს დასახული მასების ინტერნაციონალურად აღზრდის საქმეში. ის ვრცლად ეხება რემედისის პრესის მნიშვნელობას ჩვენს დროში და აღნიშნავს, რომ წევრთა პოლიტიკურად მომზადებისათვის ყოველთვიური ორგანოს არსებობას უდიდესი მნიშვნელობა აქვს რემედისის მუშაობაში ამი-

ტომ ცეკას ორთვიური ბიულტენი გადაკეთდა ჟურნალ რემედსად, რომელიც გასულ წლის ნოემბრიდან სისტემატურად ყოველთვიურად იცემა.

მომხსენებელი ეხება აგრეთვე იმ დიდ სიძნელეებს, რომელსაც რემედსის ცკ წააწყდა ჟურნალის მკვიდრ ნიადაგზე დაყენების დროს. არ იყო სათანადო თანხა, სათანადო ხელმძღვანელი და სხვ. მაგრამ ყველაფერი ეს ჩქარა იქნა მოწესრიგებული. დღეს ჟურნალს და საერთოდ გამომცემლობას აქვს საკუთარი ფონდი, ჰყავს გამოცდილი ხელმძღვანელი. ჟურნალს ჰყავს ხელისმომწერლები, რომელიც მომავალში უნდა იქნეს გაძლიერებული, რაც ახწევს მის ტირაჟსაც, ამით ჩვენ შევძლებთ მისი გაიფხვრასაც.

მომხსენებელი აღნიშნავს, რომ ცეკას ჩაუტარებია ოქტომბრის 10 წ. თავის დღესასწაული, 18 მარტი, საკო და ვანცეტის წამების საპროტესტო დემონსტრაცია და სხვ.

დასასრულ მომხსენებელი მოუწოდებს ყრილობას მომავალში მეტი აქტიურობისაკენ რათა რემედსის საქარდთველოს ორგანიზაციებმა პირნათლად შეასრულონ ის დიადი ამოცანები რომელსაც მათ აკისრებს რემედსის წევრობა. (მსურველ ტაში).

მესამე სხდომა. მარტის 9.

ამხ. მუმლაძის სიტყვა.

ამხ. ა. ქოიავას თანამომხსენებლად გამოდის რემედსის საქ. ც. კომიტეტის საფინანსო კომისიის თავმჯდომარე ამხ. მუმლაძე. რემედსის მუშაობაში შემჩნეულ მთელ რიგ დეფექტებთან ერთად ის აღნიშნავს იმ დავალიანებებს, რომლებიც დღემდის ირიცხება მაზრებზე. ის განსაკუთრებით ხაზს უსვამს ლიტერატურის დავალიანებას და საერთოდ რემედსის პერიოდულ და არა პერიოდულ გამოცემათა გავრცელების საქმეს საქართველოში.

ამხ. მუმლაძე აღნიშნავს, რომ ამ მხრივ მაზრები და ოლქები სრულ უმოქმედობას იჩენენ ისინი სათანადოდ ვერ უწყობენ ხელს ლიტერატურის გავრცელებას. ამის დასამტკიცებლად მას მოჰყავს მთელი რიგი ცოცხალი მაგალითები.

1928 წ. 1-ლ მარტისთვის მაზრების დავალიანება ლიტერატურის გარშემო უდრის 3.614 მან. 64 კაპ. სხვა დავალიანებათა რაოდენობა, რომელიც დღემდე ირიცხება მაზრებზე უდრის 12.290 მან. 67 კაპ. გარდა ამისა მათზე ირიცხება საწევრო წიგნაკები—1611 მან. 71 კაპ. ჟეტონების 19 მან. 50 კაპ. სულ 13.920 მან. 88 კაპ. ასეთია დავალიანების სურათი. ყველათვის ცხადია ასეთ

პირობებში მუშაობის წარმოება შეუძლებელია, თუ მაზრები და ოლქები არ შეეცდებიან დროზე დაფარონ ეს დავალიანება, წინააღმდეგ შემთხვევაში მუშაობის გამოჯანსაღებაზე ფიქრი შედმეტი იქნება.

შემდეგ ამხ. მუმლაძე ვრცლად ახასიათებს იმ გულგრილობას, რომელსაც ადგილებზე მომუშავე ამხანაგები იჩენენ რემედსის ცეკას მითითებათა ცხოვრებაში გატარების დროს. ორატორი მოითხოვს ეს მდგომარეობა არ იქნეს მომავალში განმეორებული და რემედსის ყოველგვარი მოთხოვნილებები უნაკლოდ იქნეს ცხოვრებაში გატარებული. ორატორი მოითხოვს აგრეთვე ადგილებზე მომუშავე რემედსის ორგანიზაციებზე კონტროლის გაწევას. ადგილებზე არ სჩანს საკონტროლო-ფინანსური და სააგიტაციო მუშაობა, — აცხადებს მომხსენებელი—რასაც უნდა მიექცეს სერიოზული ყურადღება და ის ერთხელ და სამუდამოდ გამოსწორებული უნდა იქნეს.

ამხ. სერგო ბახტაძის სიტყვა.

ამხ. მუმლაძის შემდეგ სარევიზიო კომისიის მუშაობის შესახებ მოხსენებით გამოდის სარევიზიო კომისიის წევრი ამხ. ბახტაძე, რომელმაც ყრილობას წარუდგინა სრული ანგარიში რემედსის ცეკას შემოსავალ-გასავლისა ორგანიზაციის დაარსებიდან (1923 წ.) დღემდე (1928 წ. მარტი). ამხ. ბახტაძე, როგორც წინა ორატორები ვრცლად ეხება მუშაობის სუსტ მხარეებს, რომელიც წინა დრო იყო შემჩნეული, მაგრამ ეს ნაკლი გამოსწორებულია დღევანდელი ცეკას შემადგენლობისა და მისი ხელმძღვანელ ამხანაგების ენერგიული მოღვაწეობით, რომლებიც დაინტერესებულნი არიან ორგანიზაციის ნაყოფიერ მუშაობით.

მეოთხე სხდომა. მარტის 10.

კ ა მ ა თ ი.

ამხ. წერეთელი (ტფ. ორგ.) წერეთელს სასურველად და მიზანშეწონილად მიიჩნია რემედსის ყოველთვიურ ორგანოს ჟურ. რემედსის არსებობა მაგრამ მოითხოვს მის გაიფხვრას.

ამხ. გოროხოვი (ტფ. ორგ.) აღნიშნავს საწევრო ანარიცხების არა თავის დროზე აკრეფას, ძირითად ორგანიზაციებში სარევიზიო კომისიების მუშაობის სისუსტეს, ის აღნიშნავს აგრეთვე გლეხთა და მშრომელ ქალთა შორის მუშაობის სისუსტეს, რისი გამოსწორება მისი აზრით შესაძლოა სოფლად არსებულ თავდაცვა-ავიოქიმის

მაისისათვის

(ტ რ ი ბ უ ნ ი დ ა ნ)

I

ჩვენ დავარდვიეთ
მუუდროება, სამარის მსგავსი:
ნელი ფუსფუსი, კრძალვა და რიდი
სივრცეს ვესროლეთ —
უმზარებათ — ქარხნის ღრიალი
და ქალაქების აურ-ზაური,
დემონსტრაცია მანქანების
მილიარდჯერ წამში.
გავაცამტვერეთ
ოცნება მკრთალი მაღალ ღმერთებზე
და დავამყარეთ ძლიერება
უხეში რკინის: შრომის და ოფლის.

II

ჩვენ გადავლახეთ
ისტორიის ძველი საზღვრები
და გავარდვიეთ
ბორკილები, რკინის საღებავი,
ავაყირავეთ ოქროს კერპების:
ბრძანება, რისხვა,
დავიმორჩილეთ —
უსაზღვროება ქვეყნიერების.
გადაუშალეთ — ზღვების ხმელეთის,
ბნელ კუნჭულები —
მზის ნათელ სხივებს.
ბლანეტებისკენ:

ჩვენ გავსჭერით გზები სავალი.

ჩვენ გადავთხარეთ —

დინამიტებით, რკინის ნიჩბებით,
ლანდშტაფტები, სპილენძის მთები,
ციცაბო კლდეთა უცხო ფენები,
და ამოვყარეთ მიწის მკერდიდან
სიმდიდრე ქვეყნის, აურაცხელი.

III

მივარდვეთ წელთა
ურიცხვ მოვარდნას,
საშიშროებას —
შავ-ბედის წერით გაკაფებულნი,
ფოლადის მკერდით —
ჩვენ ერთად. მასხა.
ურიცხვი და უთვალავი.
უკუ-ვაქციეთ ურაგანის
მძაფრი ღრიალი.
ვსდგევართ უშიშრად —
ვით გოლიათი
და პირამიდა.

IV

გზებზე, ჩვენ უკან
ნაფოტივით დავყარეთ მრავლად,
ქარავანივით, რომ მოგვსდევდა:
ტანჯვა. წამება.
ნაპრალეებისკენ
გადავისროლეთ
სისხლიანი დღეთა კონცერტი.

V

დავანთეთ გზებზე

ჩვენს უკან ყველგან —

ცეცხლის კოცონი.
გავშალეთ ხარბად
ყოველის მხრიდან
ხანძარის ტალღა.
დავენდეთ ქალაქს.
საყვარელ ქუჩებს,
მადაროების —
გამურულ კედლებს.
ქარხნების ყვირილს
და კვარტალების
უსაღვრო ღელვას.
სიკვდილ-სიცოცხლე
გვეკიდა ფეხზე —
როცა ხელებით,
ვისროლით ბომბებს.

VI

გამოვიარეთ
სივრცე საშიში
ხიფათიანი —
ბურუსით სავსე.
ლაბირინტები,
ნახშირივით გადაგლეხილი,
გადატრუსული.
უძილო ღამე.
შორი მანძილი —
ბარიკადებით გადაპოხილი.

VII

კიდევ წინ ვიწევთ.
მაინც სულ ვილტვით.

უჯრედებთან მჭიდრო კავშირის გაბმით. ორატორი საჭიროდ სთვლის გლეხობაში დაუყოვნებლივ მუშაობის გაჩაღებას.

ამხ. ლოგინოვი (ტფ. ორგ.) აღნიშნავს პარტიულ ორგანიზაციებთან კავშირის უქონლობას და ამ უკანასკნელთა მხრივ რემდასისადმი სრულს უუურადღებობას, ის ამავე დროს ჩერდება საწევრო ანარიცხების დავალიანებაზე და მოითხოვს ამ მხრივ სასწრაფო ზომების მიღებას. მას შემოაქვს წინადადება გამოქვეყნებულ იქნეს პრესის საშუალებით ის ორგანიზაციები, რომლებიც საწევრო ანარიცხებს არ იხდიან დროზე.

ამხ. მაკარჩუკი (ტფილისის ორგ.) აღნიშნავს სააგიტაციო-საპროპაგანდო მუშაობის სისუსტეს, რაც დაუყოვნებლივ უნდა იქნეს გამოსწორებული.

ამხ. დიომინი (აჭარისტ.) აუცილებლად სთვლის ფორმების გადამსწავლას და მის ნაცვლად ბარათების სისტემის შემოღებას. აგიტ-პროპ. მუშაობის გასაძლიერებლად და გადაუხდელ საწევრო ანარიცხების ასაკრეფად საჭიროდ მიაჩნია ამ თანხიდან რემედისის ადგილობრივ უჯრედებისათვის გადარიცხულ იქნეს 10%, ორატორის აზრით ამ თანხით უჯრედები შესძლებენ რემედისის კუთხეების მოწყობას.

ორატორის აზრით 6-თვიანი ხარჯთ-ალრიცხვისათვის საკმარისი არაა, მართლ რომელიმე საშვალთ ციფრის აღება, არამედ აუცილებლად საჭიროა გადამსწავლთა რაოდენობის ცოდნა კატეგორიის მიხედვით. ორატორს უადგილოდ მიაჩნია ცეკას ორგანოს, ჟურნალ რემედისზე ზოგიერთების გალაშქრება, აღნიშნული ჟურნალის სიძვირის გამო. მისი აზრით გალაშქრებას სჯობდა ადგილებზე მომუშავე ამხანაგებს მიეღოთ ზომები ამ ჟურნალის ტირაჟის ასაწევად, რაც საგრძნობლად გაიზარდა მას.

ორატორი მოითხოვს ზოგიერთ განაპირა ქალაქებში და ოლქებში არსებულ რემედისის კომიტეტებს მიეცეს უფლება ადგილობრივად ჩამოსული პოლიტ-ემიგრანტებზე დახმარების გაწევისა, რაც დღემდის აკრძალული იყო რემედისის ცეკას ცნობის გარეშე.

ამხ. მზარელუა (ფოთი). მოითხოვს ცეკას მხრივ მეტ ცოცხალ კავშირს ადგილებთან. ის მოითხოვს აგრეთვე, რაც შეიძლება მეტი იქნეს რემედისის მასიური ხასიათის ლიტერატურის მიწოდება ადგილებზე. მზარელუა ეთანხმება წინა ორატორს და მოითხოვს განაპირა ქალაქებს საჭიროების დროს უცხოელ ამხანაგებზე მცირეოდენი მატერიალური დახმარების გაცემის უფლებას.

ამხ. ბელიაევი (ტფ. კომ.). ორატორი აღნიშნავს სარევიზიო კომისიის მუშაობის სისუსტეს, რომელიც იშვიათი სტუმარი იყო ცეკასი. ბელიაევი უპასუხებს მთელ რიგ ამხანაგებს. პასუხს აძლევს აგრეთვე ამხ. წერეთელს და აღნიშნავს, რომ ჟურნალის წინააღმდეგ გალაშქრება უკანონოდ მიაჩნია, ვინაიდან მისი სიძვირე ცეკაზე კი არ არის დამოკიდებული, მისი გაიფხვრა ადგილების საქმეა, ამიტომ ყრილობის დელეგატები ვალდებული არიან ადგილებზე დაბრუნების შემდეგ ჩაატარონ ხელისმომწერა ამ ჟურნალზე.

ამხ. ტალახაძე (ხაშური). ორატორი დამაკმაყოფილებლად სცნობს ცეკას მუშაობას, მაგრამ დასძენს, რომ საჭიროა მომავალში უფრო მეტად იქნეს მუშაობა გაძლიერებული, როგორც ორგანიზაციული, ისე აგიტაციოპროპაგანდის დარგში.

შემდეგ კამათში მხურვალე მონაწილეობას ღებულობენ ამხ. სიხარულიძე, იმნაიშვილი, ხურცილაძე (ზუგდიდ. მაზრა), გიორგაძე (ქუთაისი), ულენტი (ტფილისი), შონია (სენაკის), ბოკერია (გარე-კახეთი), აფხაძე (ტფილისი), ტოფჩიაშვილი, საგინაძე, და გეგეშიძე, ორატორები ერთხმად დამაკმაყოფილებლად სცნობენ ცეკას მუშაობას, მაგრამ მოითხოვენ მომავალში მუშაობის უფრო გაძლიერებას და ადგილებზე უფრო ცოცხალი ხელმძღვანელობის გაწევას.

ამხ. მუავია (ტფილისი). უპასუხებს მთელ რიგ ამხანაგებს და ასაბუთებს, რომ ცეკას არ ჰქონდა საშვალთა უფრო ცხოველი კავშირი დაეჭირა ადგილებთან, მისი აზრით ეს გამოსწორებული უნდა იქნეს მომავალში, ამას უურადღება მიაქცია ცეკამ უკანასკნელ ხანებში, რაც არ უნდა დაავიწყდეს ცეკას იმ ახალ შემადგენლობას, რომელიც არჩეული იქნება ამ ყრილობაზე.

ამხ. მუმლაძე (რემ. ს. ცეკა) განსაკუთრებით პასუხს აძლევს იმ ამხანაგებს, რომლებიც შენიშვნებით გამოდიოდნენ და აკრიტიკებდნენ ცეკას მოქმედებას, მუმლაძე აღნიშნავს, რომ ცეკას მუშაობის წინააღმდეგ ილაშქრებენ განსაკუთრებით ის ამხანაგები, რომლებიც ფაქტიურად არაფერს აკეთებენ, ამით მათ სურთ მიჩქმალონ და მიაფუჩიონ თავიანთი უმოქმედობა და გულცივობა რემედისის მუშაობისადმი.

ორატორი აღნიშნავს, რომ ამხანაგების მხრივ საქმისადმი ასეთი მიდგომა სწორი არ არის. ამხ. მუმლაძე ასაბუთებს, რომ ზოგიერთ მკვდარ ორგანიზაციების გამოსაცოცხლებლად არა ერთხელ იყო მიღებული ზომები, მაგრამ ცდამ უნაყოფოდ ჩაიარა. მუმლაძე ყრილობის უურადღებას აქცევს ამ ყოველად დაუშვებელ მოვლენას და

ისევ შორს გვიხმობს —
სული მედგარი.
მოუსვენარი.
— წინ, მეომარო!
— წინ, ერთხელ კიდევ!
რომ საბოლოოთ
დაეცეს მტერი.
ასე გვეძახის.
ასე მოგვიხმობს —
ბრძოლის საყვირი
ვულკანის ლავად ამოხეთქილი.

VIII

უნდა დაინგრეს
ქვეყნიერების
ყოველი კუთხე:
სადაც მრისხანებს —
შური. მტრობა, ყოფნა უაზრ!
უფერული და ბოროტება
კაცთა შორის
მუდამ მძვინვარე დაუნდობელი.

IX

უნდა დაიწვას
ისტორია ხალხთა მონობის.
გესლით აღსავსე, დვარძლიანი,
გაუმძღარი უმანკო სისხლით
რომ აქ შეიქნეს
ახალი ერა
და მომავლისკენ
გზა განათლდეს
ოქტომბრის სხივით.

X

მიწა დაინგრა.
მიწა აფეთქდა,
გარდაიცვალა
ძველი დიდება —
არია — ქვეყნის მტაცებელთა
სადიდებელი,
და უფსკრულგმა
შთანთქეს ყოველი —
რაც ამშვენებდა
საუკუნეთა მაღალ მწვერვალებს

XI

დღეს მოგონებას
ითვლიან მხოლოდ,
ბნელ სოროებში —
ქვეყნის მპყრობელნი:
რომელთაც ერთხელ
სურვილებისთვის
აღარ ყოფნიდათ
ოკეანების,
ჰაერის,
ხმელეთის სივრცე.

XII

ჩვენ ჩამოვედით —
ცეცხლის რაშებით.
ცეცხლის ხალისით,
ვულკანის ფრთებით.
მივღეწ-მოვღეწეთ —
ყოველი არსი,
და ნანგრევთა მთებზე

ვსდგევართ ამაყნი

გულწვიადნი —
ურყევის ნებით.
მუხლ მაგარნი —
ფოლად-კუნთებით
და ვესვრით ქვეყნებს,
შრაპნელებად
აურაცხელს რკინის ლოწონებს:
— ჩვენკენ ტანჯულნი!
— მონებო! მხდალნი!
— ჩვენკენ ისწრაფეთ! —
რომელთაც კისრად
ჯერ კიდევ გაწევთ,
რკინის უღელი.
ჩვენს დროშისაკენ
იჩქარეთ ყველამ.
რომ ავაშენოთ
კოჟრიანი, მუშის ხელებით —
ძვლებით და სისხლით —
კაცობრიობის თავშესაფარი:
მორთულ-მოოქვილი
ოფლით და შრომით —
ხალხთა კავშირის
დიდი ქარვასლა:
კომუნის კოშკი —
კომუნარების ციხე-სიმაგრე.

ა. პ.

მოითხოვს გადამწვეტი ზომები იქნეს მიღებული რემედაციის რეგისტრაციის განსამტკიცებლად და გამოსაცოცხლებლად.

ამის შემდეგ ყრილობა ისმენს ნანეიშვილისადმი მიცემული შეკითხვების პასუხს. ნანეიშვილის აზრით უცხოელ პოლიტ-ემიგრანტებისადმი დახმარების გაწევამდე გამორკვეული უნდა იქნეს, მართლაც არის თუ არა ესა თუ ის ამხანაგი პოლიტ-ემიგრანტი. მას მიზანშეწონილად მიაჩნია განაპირა ქალაქებსა და ოლქებს (აქარის-ტანს, აფხაზეთსა და სხვ.) ნება მიეცეს ასეთ შემთხვევაში მცირე-ოდენი თანხის გაცემისა.

მეხუთე სკდომა, მარტის 10.

ამხ. ალ. ქოიავას საბოლოო სიტყვა.

რემედაციის საქ. ც. კ. მოხსენების ირგვლივ შემოტანილ წერილობით შეკითხვებს პასუხს აძლევს მომხსენებელი ამხ. ა. ქოიავა. ორატორი აძლევს საერთო შეფასებას კამათში გამოსულ ამხანაგების შენიშვნებს, ამხ. ქოიავა აღნიშნავს, რომ პრინციპიალურად უველა გამოსული ორატორები დამაკმაყოფილებლად სცნობენ რემედაციის ცეკას მუშაობას, რაც შეეხება ცალკე შემთხვევებსა და უკმაყოფილების გამომჟღავნებას ცეკას მუშაობაში შემჩნეულ სისუსტეს ეს გამოსწორებული უნდა იქნეს მომავალში და ამას ჯეროვანი უურადლება უნდა მიაქციოს ყრილობამაც. ჩვენ შეცდომებზე ვსწავლობთ, ამიტომ მე დარწმუნებული ვარ ჩვენ საბოლოოდ მიზნის მისაღწევად ერთი ორად გავაძლიერებთ ნაყოფიერ მუშაობას, — ამბობს ის.

სამანდატო კომისიის მოხსენება.

ყრილობა ისმენს სამანდატო კომისიის მოხსენებას და ამტკიცებს მას. შემდეგ მიღებულ იქნა რეზოლუცია საქ. რემედაციის ც. კ. და საქ. ც. კ. მოხსენებათა გარშემო.

ამის შემდეგ ყრილობა გადადის არჩევნებზე, კომფრაქციის დავალებით ამხ. ქოიავა კითხოვლობს ცეკას ახალი შემადგენლობის სიას სადაც შედიან 49 წევრი და 5 ანდკიდატი. ყრილობა ამტკიცებს სიას.

ცეკას ახალი შემადგენლობა.

1. ვ. სტურუა, 2. შ. ლეჟავა, 3. მ. მაშკევიჩი, 4. თ. ულენტი, 5. ს. მამულია, 6. ვ. ჯაფარიძე, 7. ვ. ბოლქვაძე, 8. ს. თოდრია, 9.

მ. ჩოდრიშვილი, 10. ალ. ქოიავა, 11. ერ. ბეღია, 12. ა. ფირალოვი, 13. ივ. ნაცვლიშვილი, 14. ვ. ბელიაევი, 15. ა. მუავია, 16. ათაბეგოვ-ტუმასი, 17. ბ. მუმლაძე, 18. პ. აფხაძე, 19. სლავინი, 20. მ. კაკაუ-რიძე, 21. ჩესანიკი, 22. ა. არაზიშვილი, 23. ხარაზოვი, 24. ენუქიძე, 25. ფილიმონოვი, 26. დიომინი, 27. გიორგაძე, 28. ნადირაძე, 29. კომახიძე, 30. დავითიანი, 31. მეიშვილი, 32. ქაჩიბაია, 33. თათარი-შვილი, 34. პატარაია, 35. ცქიტინიძე, 36. ბოკერია, 37. ნარსია, 38. გრომოვი, 39. გენიალიძე, 40. კოდინა, 41. ჩალმაზ, 42. წერეთელი, 43. ჟორჟოლაძე, 44. ალექსანდროვი, 45. ულენტი, 46. დუნდუა, 47. მაკარჩუი, 48. მჭედლიშვილი და 49. ხურცილავა.

სარევიზიო კომისია.

1. ტოროშელიძე, 2. ბახტაძე, 3. ინწკირველი, 4. აზრუნელა-შვილი, 5. აღხაზიშვილი, 6. ვარლამოვა და 7. ჩერნიშევი.

რემედაციის საქ. II-ე ყრილობის დელეგატების არჩევა.

რემედაციის სრულიად საქ. II-ე ყრილობის დელეგატებად ყრილობა ერთხმად ირჩევს 5 კაცს, ამხ. 1. ალ. ქოიავას, 2. ივ. ნაცვლი-შვილს, 3. გიორგაძეს, 4. სტურუას და 5. ნანეიშვილს ამის შემდეგ საბოლოო სიტყვით გამოდის ამხანაგი ვანო სტურუა, რომელიც დელეგატებს მოუწოდებს გააცხოველონ ადგილებზე რემედაციის მუშაობა. რის შემდეგ ყრილობა დაიხურა ინტერნაციონალის გუგუნით.

რემედაციის ცეკას პრეზიდენტის არჩევა.

ყრილობის დახურვის შემდეგ შესდგა რემედაციის საქართველოს ცენტ. კომ. მეორე მოწვევის I-ლი პლენუმი, დაესწრო 37 წევრი. პლენუმმა აირჩია რემედაციის ცეკას ხელმძღვანელი ორგანო — პრეზი-დიუმი შემდეგი შემადგენლობით: 1. შამშე ლეჟავა (თავჯდომარე) 2. ვანო სტურუა (თავჯდომარის მოადგილე), 3. ალ. ქოიავა (ცეკას პასუხიმგებელი მდივანი), 4. მ. მაშკევიჩი, 5. სამსონ მამულია, 6. თენგიზ ულენტი, 7. ვარო ჯაფარიძე, 8. მიხა ჩოდრიშვილი, 9. ალ. ფირალოვი, 10. ივ. ნაცვლიშვილი, 11. ერმ. ბეღია, 12. ვ. ბელიაევი და 13. ბ. მუმლაძე.

კანდიდატებად.

1. სლავინი, 2. ა. მუავია და 3. ჩესანიკი.

პირველი მაისი საერთაშორისო პროლეტარიატის ერთსულოვნების გამოცხადების დღეა!

პირველი მაისის საღმისასწაულოდ მთელი კვყენის მუშათა კლასი უდიდეს დემონსტრაციებს აწყობს კვყენიერების ყველა დიდ სამრეწველო ქალაქებში, სოფლებში, როგორც დასავლეთის ისე აღმოსავლეთის კოლონიალურ კვყენებში!

პირველ მაისს საერთაშორისო მუშათა კლასი ერთხელ კიდევ შეუტავს კაპიტალისტურ სამყაროს!

რემედაციის ყოველი წევრი აქტიურ მონაწილეობას უნდა იღებდეს ამ დიადი ღმისასწაულის ჩატარებაში!

რემედაციის ყოველ წევრს უნდა ახსოვდეს — რამდენად ჩვენ გავაძლიერებთ საერთაშორისო ოქტომბრის წითელ ზურგს, რამდენად ჩველურ დახმარებას აღმოუჩენთ კაპიტალის საკატიმროებში მოქცეულ კოლიტიკურ პატიმრებს, იმდენად ჩვენ ვაახლოვებთ ბურჟუაზიის განადგურების საათს!

პირველ მაისის ღმისასწაულის დღეს რემედაციის ყოველი წევრი ვალდებულია ხელი შეუწყოს რემედაციის ლიტერატურისა და კერძოთ უზრუნველ რემედაციის გავრცელებას მზრომელთა უმრავლესობაში!

რემედისის სამაზრო კონფერენცია.

(ფოთი).

მომდინარე წლის მარტის 5-ს შესდგა რემედისის ფოთის სამაზრო მე-IV-ე კონფერენცია.

კონფერენციას ხსნის სამაზრო კომიტეტის თავმჯდომარე ამხ. ნიკო მეიშვილი. საპატიო პრეზიდენტობა არჩეულნი იქნენ შემდეგი ამხანაგები: სტალინი, ცეცხლინა, რიკოვი, სტასოვა, კალინინი, ორჯონიკიძე, ცხაკაია, მახარაძე, ორახელაშვილი, კახიანი, ჩაპლინი და ჩოდრიშვილი. დამტკიცებულ იქნა შემდეგი დღის წესრიგი: 1) რემედისის ფოთის სამაზროკომის წლ. ანგარიში. 2) სარევიზიო კომისიის მოხსენება. 3) კომიტეტის არჩევა 4) სარევიზიო კომისიის არჩევა და 5) დელეგატების არჩევა სრულიად საქართველოს რემედისის მე-II-რე ყრილობაზე.

მოხსენებას აკეთებს ამხ. ვლადიმერ ზარელუა (კომიტეტის მდივანი), რომელიც დაწვრილებით ეხება მუშაობის ყველა სფეროს და განსაკუთრებით ჩერდება ფინანსურ მხარეზე. მომხსენებელი ეხება ფოთში რემედისის ორგანიზაციის დაარსების ისტორიას მოკლედ და ორგანიზაციის თანდათანობით ზრდას. როგორც ირკვევა ორგანიზაციაში წევრთა რიცხვი უდრის 2155 კაცს, რომლებიც გაერთიანებული არიან 21 უჯრედებში. უჯრედებში წევრები აწარმოებენ მუშაობას როგორც ფინანსური ისე აღმზრდელობითი მხრივაც. სააგიტაციო საპროპაგანდო დარგში მუშაობა მოისუსტებდა. წარსულში ლიტერატურის გავრცელებას ნაკლები ყურადღება ექცეოდა. საანგარიშო პერიოდში გავრცელებულია 500 ცალი რუსული და ქართული ლიტერატურა და უჯრედებში ჩატარებულია 75 მოხსენებები და საუბრები სხვადასხვა თემებზე. საჭიროებისამებრ იმართებოდა საპროტესტო დემონსტრაციები და მიტინგები. უჯრედის ინი-

ციატივით დაარსდა რემედისის სახელ. დრამწრე, რომელიც აწარმოებს რეპეტიციებს, ამუშავებს რევოლუციონურ პიესებს და დამუშავების შემდეგ შეუდგებიან ფასიანი წარმოდგენების მოწყობას რემედისის სასარგებლოდ. რემედისის ცენ. უჯრედმა გამოუშვა კედლის გაზეთი, რომელსაც სხვა უჯრედებიც გამოეხმაურენ. საანგარიშო პერიოდში ჩამოყალიბდა რემედისის ორი უჯრედი.

საწევრო ანარიცხები წევრებიდან აკრებილია 80% რაც გადაგზავნილია რემედისის ცეკაში.

მომხსენებელს მოხსენების ირგვლივ მიეცა მრავალი შეკითხვები, რის შემდეგ გაიმართა მხურვალე კამათი. კამათში მონაწილეობა მიიღეს შემდეგმა ამხანაგებმა: დ. გოგინავამ, ბარათაშვილმა, ვლ. კაკულიამ, ა. ჯაოშვილმა, ს. ჩხარტიშვილმა, ბეშტაიშვილმა, გ. ზიმბლიცკიმ, ს. სალარაშვილმა, შ. ქავამ და სხვებმა. კონფერენციამ კომიტეტის მუშაობა დამაკმაყოფილებლად სცნო და მისცა მთელი რიგი პრაქტიკული მითითებანი.

სარევიზიო კომისიის მუშაობის შესახებ მოხსენება გააკეთა ამხ. მ. კვანტალიანმა და წარმოდგენილი ანგარიში კონფერენციამ დაამტკიცა. შემდეგ კონფერენცია გადადის არჩევნებზე. სამაზრო კომიტეტში არჩეული იქნა 17 წევრი და 4 კანდიდ. სარევიზიო კომისიაში კი—3 წევრი და 2 კანდიდატი—სამაზრო კომიტეტის თავმჯდომარედ არჩეული იქნა ერთხმად ამხ. ნიკო მეიშვილი. დასასრულ საქართველოს რემედისის ყრილობაზე გასაგზავნად არჩეული იქნა ორი ამხანაგი: ვლ. ზარელუა და ნოე ლიპარკია.

ვარლამ ადამია.

რემედისის აჭარისტანის საოლქო კომიტეტის მუშაობა

რემედისის აჭარისტანის მოღვაწეობიდან ირკვევა, რომ რემედის თითქმის ყველა დარგში აქვს თვალჩაინო მიღწევა.

რემედისის დღევანდელმა საოლქო კომიტეტმა ძველისაგან მიიღო 2.567 წევრი გაერთიანებული 60 უჯრედში და მათ შორის სოფლის 5 უჯრედი, რომელიც აერ თიანებს დაახლოებით 70 წევრს. საოლქო კომიტეტის ნაყოფიერი მუშაობით წევრთა რაოდენობა უკანასკნელ ხანებში 5500 აღწევს, რომელიც გაერთიანებულია 85 უჯრედში, ამავე დროს არსებობს სოფლად 10 უჯრედი—600 წევრით.

თვალსაჩინო გამოცოცხლება ემჩნევა რემედისის ლიტერატურის გავრცელებასაც, საკმაოდ ვრცელდება როგორც ქართული ჟურნალი „რემედისი“, ისე „Путь Моря“.

უნდა აღნიშნოს ის გარემოება, რომ რემედისის უჯრედების მდივნებთან მჭიდრო კავშირის დაჭერამ საგრძნობლად გამოაცოცხლა მუშაობა. საოლქო კომიტეტი ხშირად აწარმოებდა მდივნების თათბირებს, რომელიც საანგარიშო წლის განმავლობაში მოეწყო 12-ჯერ, რაც უნდა ჩაითვალოს საოლქო კომიტეტის მიერ აღვილებზე ხელმძღვანელობის ერთ-ერთ საუკეთესო მეთოდად.

ყველა კამპანიები ჩატარებული იქნა მთელს ოლქში, რაშიაც აქტიური მონაწილეობა მიიღო რემედისის უჯრედებისა და ორგანიზაციების 70%.

ყველა—კამპანიებზე უფრო ფართე ხასიათი მიეცა საკო და ვანცეტის წამების გამო მოწყობილ საპროტესტო კამპანიას, რომელიც ჩატარებული იქნა თითქმის ყველა წარმოება—დაწესებულებებში, რემედისის საოლქო კომიტეტისა და პროფკავშირების თაოსნობით.

რემედისის უჯრედებში და ორგანიზაციებში (დახ. 50%) მოწყობილია რემედისის კუთხე. აღსანიშნავია ის გარემოება, რომ შეძლებისდაგვარად საოლქო კომიტეტის მიერ აღვილებზე ხშირად იგზავნებოდა მომხსენებლები.

აქვე უნდა აღვნიშნოთ ის გარემოება, რომ რემედისის მუშაობა ძლიერ მოისუსტებს სოფლად, ეს საერთო ნაკლი ჩვენი მუშაობისა დაუყონებლივ უნდა იქნეს, გამოსწორებული. რემედისის მუშაობის მოსაწესრიგებლად და მასების იტერნაციონალურად მოსამზადებლად გამოყენებულ უნდა უნდა იქნეს თოფლის მასწავლებლობა.

რემედისის კვირეულის ჩატარების დროს ადგილობრივ პრესაში საკმაოდ გაშუქებული იყო რემედისის საერ-

თაშორისო იდეები და კვირულის მნიშვნელობა ბურ-
ჟუაზიულ ციხე-საპყრობილეებში მოქცეულ პოლიტ-პა-
ტიმრების და მათი ოჯახის წევრებისათვის. კვირულის
განმავლობაში ნათელი გახდა, თუ საოლქო კომიტეტი შე-
სძლებს იყოლიოს სპეციალური ინსტრუქტორი მაშინ სო-
ფლად მუშაობის მკვიდრ ნიადაგზე დაყენება ადვილი სა-
ქმეა ეს მომენტი მხედველობიდან არ გაუშვას რემედისის
საოლქო კომიტეტმა.

საოლქო კომიტეტის ყურადღება მიქცეული იყო
განსაკუთრებით ფინანსიურ ღონისძიებათა გაუმჯობესე-
ბისაკენ, მთელ რიგ გეგმიანი მუშაობის ჩატარების შემ-
დეგ რემედისის საოლქო კომიტეტებმა შესძლო შემოსა-
ვალ-გასავალი ჩაეყენებია ნორმალურ პირობებში.

რემედისის საზამთრო კამპანიის დროს საოლქო კო-
მიტეტის შემოსავალი დაახლოებით უდრის 4000 მანეთს,
აქედან რემედისის საქ. ც. კომიტეტის სალაროში გადა-
გზავნილია 3184 მან. და 34 კაპ. *)

აღსანიშნავია ერთი არა ნორმალური შემთხვევა
როგორც ირკვევა, საოლქო კომიტეტის წინაშე უჯრედე-
ბის დავალიანება 2.000 მან. აღწევს; ეს ყოვლად დაუშვებ-
ელია, იმედია ამ გარემოებას დაუყოვნებლივ გამოასწო-
რებენ ადგილობრივი უჯრედები.

*) ცნობა ამოღებულია რემედისის საქ. ცენტ. კომიტ. ბუ-
ჯეტურიდან.

კომფერენციამ მოისმინა რა მოხსენება საოლქო კო-
მიტეტის მუშაობის შესახებ, საანგარიშო პერიოდში საო-
ლქო კომიტეტის მიერ ჩატარებული მუშაობა სცნო სრუ-
ლიად დამაკმაყოფილებლად და მიიღო შემდეგი დადგე-
ნილება:

1. ტარდებოდეს ყოველ 2 თვეში ერთხელ მთელს
ოლქში რემედისის ერთიანი დღე.

2. საოლქო კომიტეტმა მომავალ სამუშაო პერიოდ-
ში რემედისის მუშაობის მკვიდრ ნიადაგზე დაყენება უნ-
და შესძლოს, იმ ძლიერ ორგანიზაციებში, როგორიცაა
მაგალითად: სანაპირო არტელი „აზნეფშენი“, თვით მო-
მუშავენი, ჩაის პლანტაციის მუშებში და სხვ.

3. განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს სო-
ფლად გლეხობაში რემედისის მუშაობის გაძლიერებას.

4. გამოყოფილ იქნეს ჯგუფი აქტივისტებისა, რომ-
ლებიც ხელს შეუწყობენ რემედისის კამპანიების ღირსე-
ულად ჩატარებას.

5. რემედისის პრესაში გაშუქებული იქნეს აჭარის-
ტანის რემედისის ორგანიზაციების მუშაობა.

ამრიგად მომავალ სამუშაო პერიოდში ჩვენ იმედი
გვაქვს რემედისის აჭარისტანის საოლქო კომიტეტი შეს-
ძლებს საერთაშორისო ოქტომბრის წითელი ზურგის გა-
მაგრების საქმეში შეიტანოს თვისი მნიშვნელოვანი
წვლილი.

ფუნხარა

როგორ მუშაობს რემედისის უჯრედი

(საქ. გლეხთა ცენტრალური სასახლე).

ამხ. ივანე მჭედლიშვილი

რემედისის საქ. ცენტ. წევრი და ტფ. უჯრედიც სწრაფად გამო-
გლ. ც. სასახლესთან არსებულ რე-
მედისის უჯრედის პ/მგ. მდივანი რომ რემედისის უჯრედი
გლეხთა სასახლეში დღეს მეტად ნაყოფიერად მუშაობს.

გლეხთა სასახლესთან
არსებული რემედა-
ისის უჯრედი აერთიანებს
76 წევრს. 1927 წ. ივლი-
სამდე უჯრედის მუშაობა
ძლიერ მოისუსტებდა, მა-
გრამ აღსანიშნავია ის გა-
რემოება, რომ სასახლის
გამგეთ ამხ. ივანე მჭედ-
ლიშვილის გადმოყვანის
შემდეგ, როგორც სხვა
დანარჩენი სასახლესთან
არსებულ საზოგადოებათა
წევრები, ისე რემედისის
უჯრედიც სწრაფად გამო-
ცოცხლდა. უნდა ითქვას,
რომ რემედისის უჯრედი

უჯრედი ხშირად ატარებს კრებებს, წევრები ესწრე-
ბიან და ხალისიანად ეკიდებიან მუშაობას. მთელი ხნის
განმავ. საწ. გად. 52 მან. 52 კაპ. რემედისის სხვადასხვა
ლიტერატურის გავრცელებიდან შემოვიდა 26 მან. 25 კაპ.
კინოსურათებიდან შემოსული 161 მან. 33 კაპ. სულ
240 მან. 10 კაპ. გადაეგზავნა რემედისის ტფილისის
რაიკომს.

აღსანიშნავია ის გარემოებაც რომ ჩამოსულ გლე-
ხებთან ხშირად იმართება საუბრები რემედისის საერთა-
შორისო მნიშვნელობის შესახებ, გლეხები დიდის ყურა-
დღებით ეკიდებიან რემედისის საქმიანობას.

რემედისის უჯრედის მუშაობა დღითიდღე ბრწყინ-
ვალე შედეგებს იძლევა, ჩვენ დარწმუნებული ვართ, რომ
ისეთი ენერგიული ამხანაგის ხელმძღვანელობით, როგორ-
ცაა ამხ. ივანე მჭედლიშვილი ჩვენი ორგანიზაცია ნაყო-
ფიერად იმუშავებს მომავალშიაც.

ა. ქავთარაძე.

ჩვენი ნაკლი და მიღწევები

(შორაპნის მაზრა. საკუთარი კორესპონდენტისაგან)

შორაპნის მაზრაში ჩამოყალიბებულია სულ რემედა-
ისის 5 თემკომი. საერთოდ მთელს მაზრაში 42 უჯრე-
დია, რომელიც აერთიანებს 2,662 წევრს. ყველა ამ
უჯრედებს ხელმძღვანელობას უწევს რემედისის სამაზრო
კომიტეტი. რემედისის ორგანიზაციებში დღემდის ირი-
ცება სულ 148 ქალი, ამ გარემოებას მომავალში უსა-

თუოდ უნდა მიექცეს ჯეროვანი ყურადღება და მთელი
ენერგია იქითკენ უნდა იყოს მიმართული, რათა რაც
შეიძლება მეტი იქნეს ქალები რემედისის რიგებში ჩაბმული.

აღსანიშნავია ის გარემოება, რომ რემედისის მუ-
შაობას წარსულთან შედარებით საკმაო გამოცოცხლება
ეტყობა, წევრები მეტ აქტივობას იჩენენ ვიდრე ამას

ადგილი ჰქონდა განვლილ პერიოდში. მაგრამ არის ადგილები სადაც რემედაციის წევრებსა და უჯრედის პ/მგებელ მდივნებს ვერ შეუგნიათ თავიანთი მოვალეობა. მაგალითისათვის საკმარისია დავასახელოთ საქარის უჯრედი, რომელმაც ამას წინად მოიწვია რემედაციის გაერთიანებული კრება გლეხობასთან ერთად.

დღის წესრიგში დასმული იყო ამხ. მაქარაძის მოხსენება კლასთა ბრძოლის შესახებ. მოხსენების დამთავრების შემდეგ კრება აღგენს მოხსენება იქნეს მიღებული

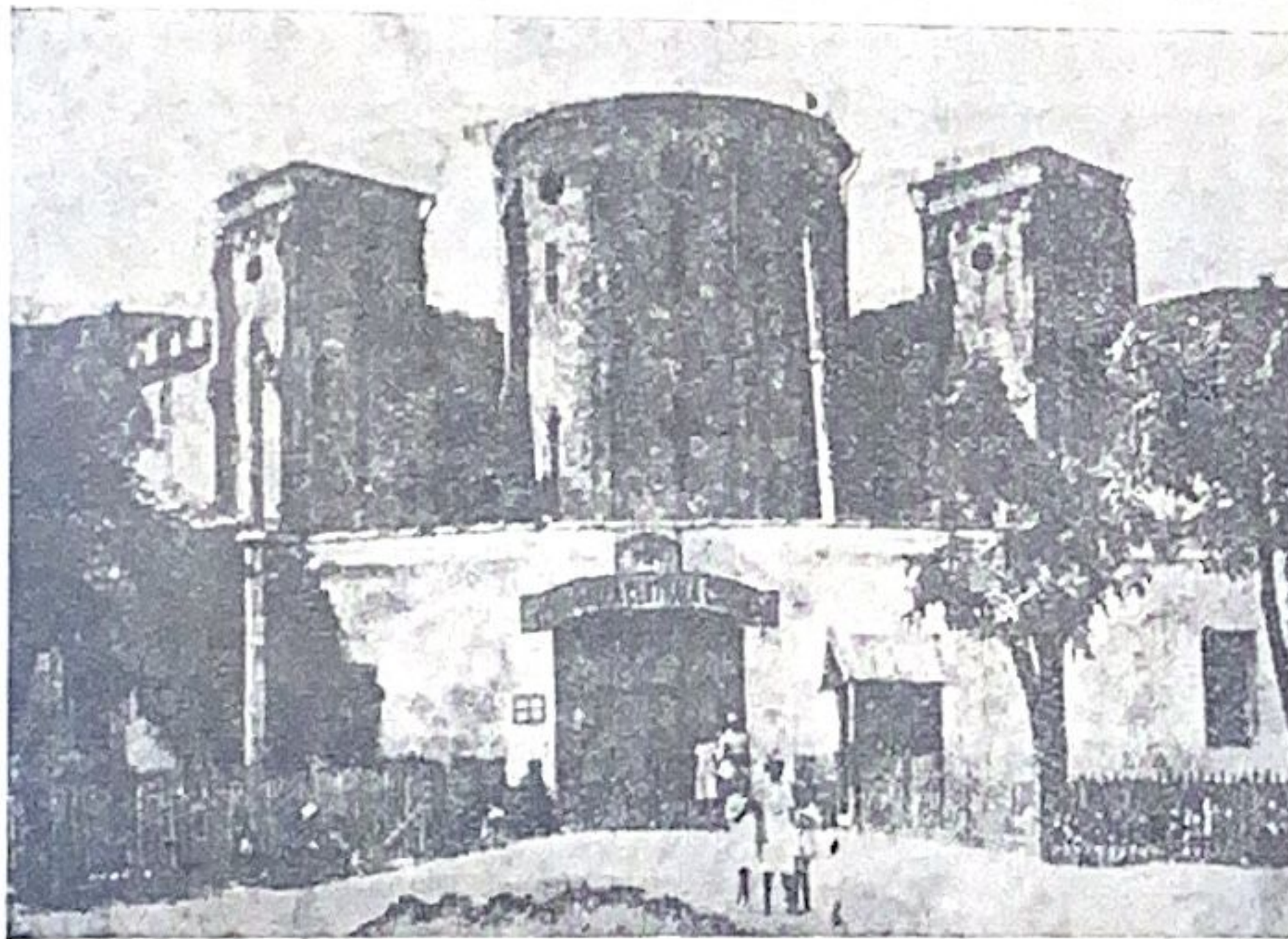
ცნობათ და სხვა. ეს ფაქტი მაჩვენებელია იმისა, რომ ჩვენი უჯრედის ხელმძღვანელები ვერ სდგანან თავიანთი სიმაღლეზე, მათ არ იციან, როგორ უნდა აწარმოონ რემედაციის მუშაობა მშრომელთა მასებში, რათა ხელი შეუწყონ ამავე მასების ინტერნაციონალურად აღზრდას. მომავალში საჭიროა უფრო მეტის პასუხისმგებლობით მოეპყრან ადგილები თავიანთ მოვალეობას და რემედაციის მუშაობა მკვიდრ ნიადაგზე დააყენონ.

3. გეგეშიძე.

ბრწყინვალედ ჩავატარეთ რემედაციის არსებობის ხუთი წლისთავი

(ხიდისთავის თემი, ოჯუგათის მაზრა)

მა წლის მარტის 13, შესდგა ხიდისთავის რემედაციის თემკომისიის სხდომა, კომიტეტში წინასწარ ჩატარებული იქნა მოხსენება რემედაციის 5 წ. არსებობისა და პარიზის

კომისიის ცენტრალური საპრობილე (უკანასკნელი სურათი) რემედაციის სენაკის სამაზრო კომიტეტის მიერ შეფობის დების გამო.

კომუნის 57 წ. თავის შესრულების შესახებ. თემკომისიის მიერ გამოყოფილი იქნა დღესასწაულის ჩამატარებელი კომისია თემის მამულებით და შემუშავდა დღესასწაულის ჩატარების გეგმა.

18 მარტს დღის 12 საათზე, შესდგა ხიდისთავის თემის რემედაციის წევრთა და მოსახლეობის გაერთიანებული სხდომა. პრეზიდიუმში არჩეულ იქნეს: პ. ქერქაძე, შ. კუტუბიძე, ნიკ. გოგიტაური, ხავთაძე, გედ. სეფერთელაძე, ანანია ქავთარაძე და ლადიმე მათითაშვილი.

პარიზის კომუნის 57 წ. თავის შესრულებისა და რემედაციის არსებობის ხუთი წლის აღსანიშნავად, მოხსენებით გამოვიდა ამხ. პ. ქავთარაძე, რომელმაც ვრცლად დაახასიათა ის მიზეზები, რომელმაც დაღუპმავდე მიიყვანა 1871 წ. პარიზის კომუნა.

რემედაციის არსებობის ხუთი წლის თავის აღსანიშნავად მოხსენებით გამოვიდა ამხ. წ. გოგიტაური, კომკავშირის სახლით მისასალმებელი სიტყვებით გამოვიდა ამხ. გ. სეფერთელაძე, მისას. სიტყვით გამოვიდა აგრეთვე განათლების მუშაკთა კავშირის სახელით ამხ. შ. ანთიძე. ადგილობრივ 7 წლედის სახელით მოწაფე ნ. დუმბაძე. ლექსებით გამოვიდნენ მ. შონია და სიხარულიძე.

დასასრულ მიღებულ იქნა რეზოლიუცია, რომელშიაც ნათქვამია, რომ ხიდისთავის თემის მოსახლეობა მუდამ მზად იქნება ყოველმხრივად ხელი შეუწყოს უცხოელ ძმებს, რომლებიც თავგანწირვით ებრძვიან თავიანთ დამჩაგრელებს.

უდელმამო.

როგორ მუშაობს რემედაციის უჯრედი

(მ. ჯესტაშვილი).

გასულ წლის სექტემბრის დამლევს ჩამოყალიბდა ქალ. ზესთაფონის მასწავლებელთა რემედაციის უჯრედი.

არჩეული იქნა ბიურო 5-წევრის შემადგენლობით და აგრეთვე მისი სარევიზიო კომისიაც.

ამ უჯრედში უმთავრესათ გაერთიანებულია მასწავლებლობა, რომელიც სამაგალითო ხალისს იჩენენ ამ მიმართულებით მუშაობაში, — სისტემატურათ, უკლებლივ ესწრებიან კრებებს; მონაწილეობას ღებულობენ და უშუალოდ ხელმძღვანელობენ რემედაციის სასარგებლოდ გამართულ საღამო-წარმოდგენებს ლექციებს და სხვ.

აღნიშნული უჯრედი აერთიანებს 64 წევრს, ამათგან მამაკაცი 38, დედაკაცი 26, მოსამსახურე 64 კ. პ. წევრები, კანდიდატები და კომკავშირელები 10 — უპარტიონი 54.

რემედაციის იდეათა პოპულიარიზაციის მიზნით უჯრედში ჩატარებული იქნა შემდეგი მოხსენებები: — 1. მსოფლიო რევოლუცია, 2. თეთრი ტერორი და რემედაცია.

ვრცელდება უჯრედის წევრთა შორის ჟურნალ რემედაცი და სხვ. ყველა გამოცემა რემედაციის საქ. ც. კომიტეტისა.

განვლილი მუშაობის პერიოდში გამართულ იქნა ორი გრანდიოზული ფასიანი საღამო-წარმოდგენა, ერთი წარმოდგენის შემოსავალი გადაღებული იქნა მთლიანათ ბურჟუაზიულ ქვეყნების პოლიტ-პატიმართა სასარგებლოდ.

ხუთი თვის განმავლობაში უჯრედში შემოსულია 238 მანეთი და 54 კაპ. (ამ თანხაში არ შედის იმ წარმოდგენებიდან. შემოსული თანხა, რომელიც გადაღებული იყო ბურჟუაზიულ ქვეყნების პოლიტპატიმართა სასარგებლოდ).

ზემოაღნიშნული თანხა მთლიანათ გადაეცა — რემედაციის სამაზრო კომიტეტს.

მ. ბრეგვაძე.

რეპერტუარის აღმასკომის უკანასკნელი ცნობები

კოლონეთი

„ჩამოვახრჩოთ და შემდეგ გამოვაცხადოთ, რომ თავი მოიკლა“

რემედისის პოლონეთის სექციამ, საპატიმრო „პავი-აკი“-დან მიიღო წერილი, რომელშიაც მოთხრობილია ის საშინელი წამება და დამცირებანი, რომელსაც განიცდიან პატიმრები ვარშავის დეფენზივაში.

— ძვირფასო ამხანაგებო, — იწერებიან პატიმრები, — ჩვენ მივაქცევთ თქვენს ყურადღებას, იმ გარემოებას, რომ კომისარი სუხამნეკი სცემს და საშინლად აწამებს ვველა იმათ, ვინც დაკითხვისათვის შედის მასთან.

დეფენზივაში მოიყვანეს ამხ. სტეფანე ვალფიშის სუხამნეკის განკარგულებით ცხვირიდან ჩაასხეს 18 ბოთლი წყალი. როცა პატიმარი უგრძნობლად დაეშვა სუხამნეკმა განაცხადა: არა უშავს რა, ეს ძალიან, კარგად გაიგუდოს, შემდეგ ჩამოვახრჩობთ, ოღონდ უნდა გამოვაცხადოთ, რომ მან თავი მოიკლა თითონ. როცა ვალფიში გონს მოვიდა ჯალათებმა ისევ განაგრძეს მისი წვალება.

თებერვლის 23 საარჩევნო კამპანიების წინასწარ მუშაობასთან დაკავშირებით ჩატარებულ მასიურ დაპატიმრებების დროს, პატიმრებს იმზომამდე სცემეს, რომ უმრავლესობა მათგანი ვარშავის ციხეში სასწრაფო დახმარების ეტლებით მოიყვანეს. რამდენიმე მუშა ქალები იმზომამდე ნაცემნი აღმოჩნდნენ, რომ ნაცნობებს უჭირდათ მათი გამოცნობა სხვა პატიმრებისაგან, პატიმარ ქალებს აგინებდნენ და ლანძღავდნენ უშვერი სიტყვებით, მუშა იმზომამდე ნაცემი აღმოჩნდა, რომ ის სასწრაფოდ გადაგზავნეს ციხეში. სტანისლავ ზელინსკი, ჩვენების მიცემაზე უარის განცხადების შემდეგ ბორკილებით შეჭკრეს, დააწვინეს მაგიდაზე, ხელფეხით მაგრად მიაკრეს და ცხვირიდან დაუწყეს წყლის ჩასხმა. ამ საშინელი პროცესის წარმოების დროს სუხამნეკმა განაცხადა: „სეიმი არ არის, ასე რომ შეკითხვების ნურავის ეშინიაო“.

ასეთი შემთხვევები ყოველდღიურ მოვლენად არის გადაქცეული

საბერძნეთი

მასიური დაპატიმრებანი

სალონიკში შინაგან საქმეთა სამინისტროს მიერ შედგენილ სპეციალურ სიის მიხედვით დაპატიმრეს 160 კაცი, დაპატიმრებულთა უმრავლესობა მუშები არიან მათ ბრალდებით უყენებენ კომუნისტურ პარტიის წევრობას.

მთავრობისა და ბურჟუაზიის გაზეთების მტკიცებით დაპატიმრები შედეგად მოჰყვა ახლო წარსულში აღმოჩენილ „შეთქმულებას“, რომელიც ვითომ ისახზვდა 15 აპრილისათვის სახელმწიფო გადატრიალების მოწყობას. შეთქმულებათა გეგმების შეხანხვლა, ერთ-ერთ საყვარელ საშუალებათ არის გამოცხადებული საბერძნეთის მთავრობის მიერ, რომლითაც ის ებრძვის მუშათა კლასს.

მარტის პირველ ნახევარში ათინასა და სხვა ქალაქებში ჩატარებულია 240 გაჩხრეკები, დაპატიმრებულია უმთავრესად ის მუშა-მოსამსახურენი, რომლებიც მოითხოვდნენ ხელფასის მომატებას.

ინდოეთი

„ჩვენ მათ მოვავიწყებთ 1919 წელს“

მარტის 13 სადგურ ლაგორეში ისევ მოეწყო საიმონის კომისიის უდიდესი საპროტესტო დემონსტრაცია. დემონსტრაციის უმრავლესობას შეადგენდნენ მუშები, რომლებიც დარაზმულიყვენ მუშათა და გლეხთა პარტიის ლოზუნგის ქვეშ. როდესაც დემონსტრაცია მიუახლოვდა ნაციონალისტების ლიდერის დასასახლს (ეს უკანესკენელი ეხლა ინგლისელების მომხრეა) პოლიციელები დაერივნენ დემონსტრაციის მონაწილეებს და უმოწყალოდ ერეკებოდნენ მათ.

პოლიციელმა ჯალათებმა აამუშავეს ცივი და ცხელი იარაღები, რომლის დროს დაჭრილი აღმოჩნდნენ რამდენიმე ათეული მონაწილენი. ინგლისის მხედრობის ერთი ჯგუფის უფროსმა, რომელიც ხელმძღვანელობდა დემონსტრაციის გარეკვას, რიხიანად განაცხადა: „დამშვიდებულნი ბრძანდებოდნენ ინდოეთის ნაციონალისტები, იმ ხალხს, რომელიც დღე და ღამე ოცნებობს ინგლისის მხედრობის აქედან გასვლაზე, ჩვენ მოვავიწყებთ 1919 წელს“.

იტალია

დანაშაულის უქონლობის გამო

მარტის 20 რომში გაიმართა სასამართლოს პროცესი ფაშისტების ერთი ჯგუფის საქმის გამო, რომლებმაც გაჩხრიკეს მწერალი ქალის ცერდას (სოციალისტია) ბინა. დანაშაულებულის საჩივარი სრულიად უყურადღებოთ იქნა დატოვებული სათანადო ორგანიზაციების მიერ, ბრალდებულების წინააღმდეგ კონკრეტულ ბრალდებათა წამოუყენებლობის გამო.

ბურჟუაზიული გაზეთების დახურვა

იტალიის შინაგან საქმეთა სამინისტროს ბრძანებით დახურეს 2 უძველესი ბურჟუაზიული გაზეთი: „გაზეთ ფერარეზე“ და „კონტინენლა დელი ალპი“, პირველი დაარსებულიყო 1748 წ., ხოლო მეორე კი — 1847 წ. ამავე დროს მთელ რიგ სხვა ბურჟუაზიულ გაზეთებს დაუნიშნეს ახალი რედაქტორები.

ხუთი წელი დახმარების აღმოჩენისათვის

იტალიის რემედისის სექცია იტყობინება, რომ ახლო წარსულში იტალიის სასწრაფო ტრიბუნალმა გაარჩია ერთი მუშის საქმე, რომელსაც ბრალდებით უყენებენ დახმარების აღმოჩენას ლიუ ჩეტის ოჯახისადმი, ეს უკანასკნელი გაასამართლეს ბულონში მუსოლინზე დავდასხმის გამო. სასამართლომ პატიმარ მუშის საქმის შესახებ ითათბირა და მიუსაჯა მას ხუთი წელი ციხე.

ჩ. ა. შ. შტატები

ბურჟუაზიის ერთიანი ფრონტი

ბიუროკრატია და ვაშინგტონში უკანაქნელ ხანებში ჩაატარეს მასიური დაპატიმრებები, დაპატიმრებულთა შორის არიან ვენგრიელი ემიგრანტები, რომლებმაც საპროტესტო დემონსტაცია მოაწყვეს ვენგრიის მთავრობის წარმომადგენლის ჩამოსვლის გამო, აღნიშნულ დელეგაციას დავალებული აქვს სესხის ასაღებად ხელშეკრულების დადება ამერიკასთან. ამერიკის მთავრობამ აკრძალა ვენგრიაში არსებული ხელისუფლების საწინააღმდეგოდ დემონსტრაციის მოწყობა და მოწოდებებისა და ლოზუნგების გამოქვეყნება.

ბულგარეთი

ასამართლებენ დახმარების მიღების გამო

ბულგარეთის პროკურატურამ საჩივარი აღძრა ხალოვების ობლების წინააღმდეგ, რომლებმაც პარიზში, მყოფ ბულგარულ ემიგრანტებისაგან დახმარების სახით მიიღეს 400 ფრანკი. ანალოგიური საჩივრებია აღძრული აგრეთვე სოფიელი პოლიტპატიმრების წინააღმდეგ რომლებმაც დახმარების სახით მიიღეს 1000 ფრანკი, ეს თანხა გოლინაში საკუთარი ინიციატივით შეაგროვეს მუშებმა. ხელისუფლების მიერ დაკავებული და ჩამორთმეული საფრანგეთიდან ადოლფ ნიკოლოვის მიერ სოფიის ტაძრის აფეთქების გამო საუკუნო კატორღა მისჯილი ქალის სახელზე გადმოგზავნილი 1000 ფრანკი და 40 ფრანკი შვეიცარიიდან ფილოსოფიის პროფესორის ტ. პავლოვის სახელზე გადმოგზავნილი 40 ფრანკი, პროფესორი პავლოვი დაპატიმრებულია პლოვდის ციხეში.

ოფიციალური განყოფილება

ცირკულიარი

პირველი მაისი და ჩემედასი

(თეზისები მოხსენებისათვის)

ჩემედასის ყველა საოლქო, სამაზრო და რაიონულ კომიტეტებს

პირველ მაისს ამხანაგებო!

ჩემედასის საქართველოს ცენტრალური კომიტეტი წინადადებას გაძლევთ დაუყოვნებლივ შეუდგეთ საპირველმაისო დღესასწაულის მოსამზადებელ მუშაობას.

პირველ მაისის დღესასწაულის ჩატარება არის ჩემედასის ერთ-ერთი ძირითადი კამპანია, რომელმაც ხელი უნდა შეუწყოს ჩემედასის ორგანიზაციების საზაფხულო მუშაობის პერიოდში გადასვლას.

პირველ მაისის სადღესასწაულო კამპანიაში გამოყენებული უნდა იქნეს ჩემედასის მასიური აგიტაციის მუდმივი მეთოდები, ამასთანავე ერთად მუშაობის უკეთ მოსაგვარებლად და სასურველ დონეზე დასაყენებლად ჩემედასის ცენტრალური კომიტეტი ურჩევს ადგილებს:

ა) მჭიდრო კავშირი იქნეს გაბმული საპირველმაისო დღესასწაულის ჩამტარებელ კომისიებთან, რომლებსაც უნდა შეუთანხმდეს წინასწარ, კამპანიაში ჩემედასის ორგანიზაციების მონაწილეობის გეგმა.

ბ) ჩემედასის სააგიტაციო ფორმები ფართოდ უნდა იქნეს გამოყენებული ქუჩებში (ლოზუნგები, მოედნები, დეკორაციები, ავტობუსების მორთვა სხვადასხვა სააგიტაციო პლაკატებით, მოძრავი ინსცენიროვკები, გადასატანი — მოძრავი გამოფენები და სხვ. და სხვ.).

გ) კამპანიის ჩასატარებლად გამოყენებული უნდა იქნეს პოლიტ-ემიგრანტები (სადაც ასეთები არიან), რომლებსაც უნდა დაევალოს, კაპიტალისტურ ქვეყნებში საპირველმაისო დღესასწაულის ჩატარების შესახებ მოგონებებით გამოსვლა აუდიტორიის წინაშე.

დ) დღესასწაულის ჩამტარებელ ცენტრალურ კომისიის განკარგულებაში მივლინებულნი უნდა იქნენ ჩემედასის აქტიური წევრები, რომლებიც ვალდებული არიან იმოქმედონ თანახმად აღნიშნული კომისიის მითითებებისა.

ე) პირველ მაისის დღესასწაულის დღეს საერთაშორისო პოლიტიკურ ხასიათის ლოზუნგებთან ერთად წამოსროლილი უნდა იქნეს რევოლუციისათვის მებრძოლთა დამხმარე საერთაშორისო ორგანიზაციის ლოზუნგები, ამ მიზნით შეიძლება გამოყენებულ იქნეს საერთაშორისო მუშათა კლასის და რევოლუციონერ გლეხკაცობის ერთსულოვნების ლოზუნგებიც.

ყველგან და ყველგან თვალსაჩინოდ უნდა სჩანდეს ჩემედასის ორგანიზაციების აქტიური მონაწილეობა კამპანიის ჩატარების დროს.

ჩემედასის საქ. ც. კ.

პ.-მგ. მდივანი: ქოიავა.

სააგ. საპრ. კოლ. თავმჯდ.: ბელიავეცი.

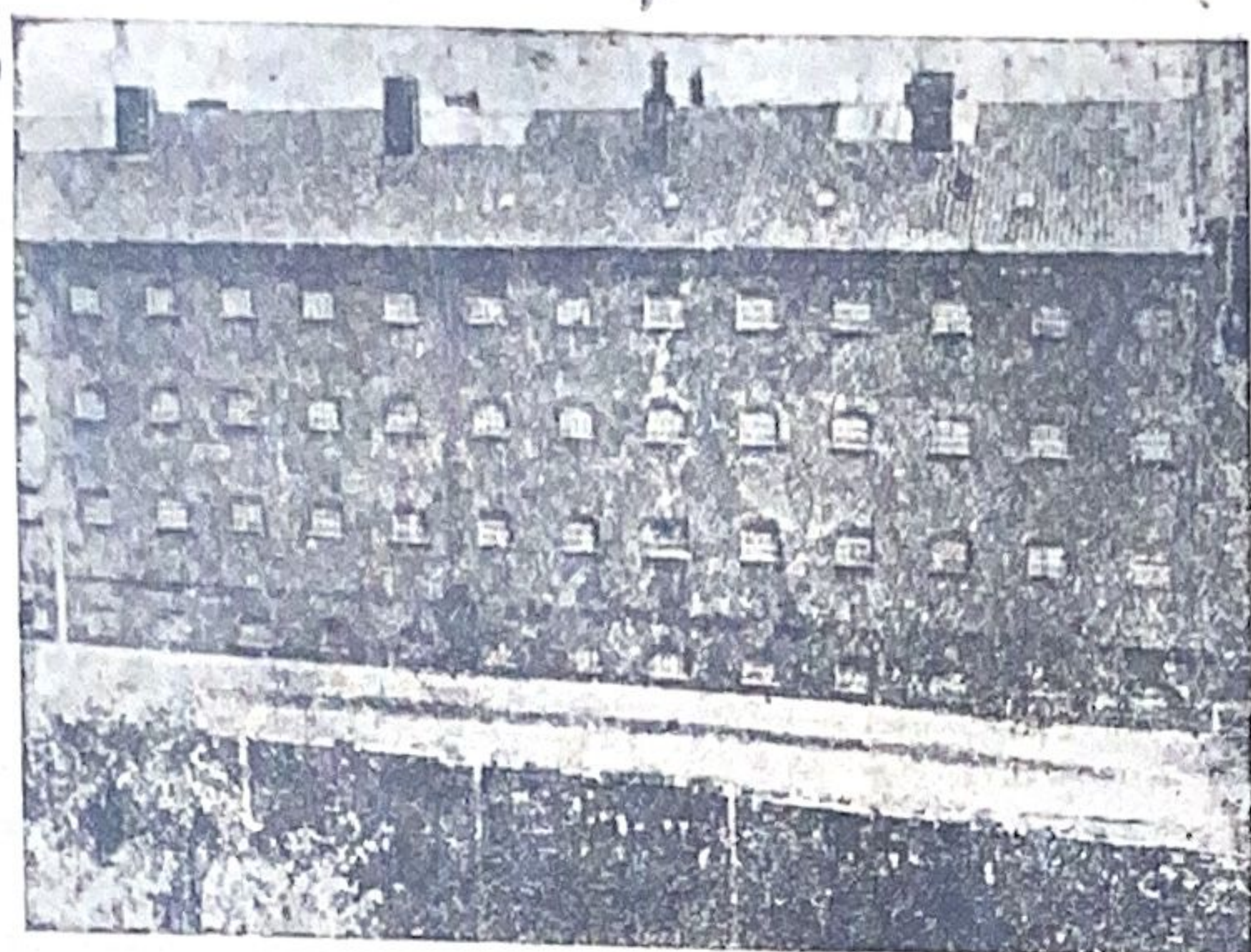
1. პირველ მაისის დღესასწაულს პარიზის კომუნის დღის მოგონებასთან ერთად უდიდესი მნიშვნელობა აქვს საერთაშორისო მებრძოლ პროლეტარიატის ერთსულოვნების გამოქვეყნებისათვის. დღეს მთელი ქვეყნის მუშათა კლასი და რევოლუციონერი გლეხკაცობა ჩემედასის წევრებთან ერთად ზიზლსა და პროტესტს უცხადებენ საერთაშორისო ფაშისმის და თეთრი ტერორის ნაძირალებს, ამავე დროს პირველ მაისის დემონსტრაციით საერთაშორისო მუშათა კლასი ერთხელ კიდევ მოუწოდებს თავის მრავალ-მილიონიან არმიას შრომის მეუღლების, წითელი ოქტომბრის დასამკვიდრებლად მთელს მსოფლიოში.

2. II-ე ინტერნაციონალის 1-ლ დამფუძნებელ კრებაზე, 1889 წ. ქ. პარიზში საფუძველი ჩაეყარა პირველ მაისის დღესასწაულს. ეს უდიდესი, მსოფლიო მუშათა კლასის დღესასწაული მთელი 38 წ. განმავლობაში შიშის ხარის სცემს მთელი ქვეყნის იმპერიალისტებსა და საერთაშორისო კაპიტალის მესვეურებს. პირველ მაისის დღესასწაული დღიდან თავისი დაარსებისა აუცილებელ დაღუპვას უწინასწარმეტყველბდა მუშათა კლასის მტრებს.

ამრიგად პირველი მაისი არის სოციალისტური პარტიის პირველი შეტევა, რომელმაც საგრძნობლად შეარყია საერთაშორისო კაპიტალის ფუძე, ეს დიადი დღე არის ის დღესასწაული რომელიც განადგურებით ემუქრება არსებულ კაპიტალისტურ წყობილებას. ის ამავე დროს მოსპობით ემუქრება კერძო კაპიტალსა და დაქირავებულ შრომას. ცხადია კაპიტალისტური საზოგადოება ვერ ურიგდება ამას. ისინი გააფთრებით ებრძვიან მუშათა კლასის საარსებო ინტერესებს, მათს ყოველგვარ კანონიერ მოთხოვნილებებს: — „ვინ უნდა გააბრიყვოს და შოატყუოს დემონსტრაციებმა 8 საათის სამუშაო დღის შეპირებით“ — სწერდა ოდესღაც ავსტრიის ბურჟუაზიული გაზეთი.

ამრიგად პირველ მაისის დღესასწაულის გამოცხადების პირველ დღიდან ჩვენს დრომდე საერთაშორისო ბურჟუაზია დაუნდობლად ებრძვის ამ დღესასწაულის მომწყობ დემონსტრანტებს და მათ მიერ გამოყენებულ 8 საათის სამუშაო დღის შემოღებას. მუშათა კლასი მოითხოვდა შრომის ხელფასის მომატებას, ჯარების დათხოვნას და მათ ნაცვლად სახალხო რაზმების შემოღებას, ყველა ამის საპასუხოდ ბურჟუაზია დაუნდობლად ხვრეტდა დემონსტრაციის მონაწილეებს, აპატიმრებდა, ასახლებდა და ციხეში ყრიდა ყველა იმას, ვინც ასე თუ ისე ოდნავ თანაგრძნობით ეპყრობოდა მუშათა კლასის ამ კანონიერ მოთხოვნილებას. მაისის დღეებში განსაკუთრებული სისასტიკით უმასპინძლებოდა მეფის რუსეთის ეანდარმერია მუშათა კლასს.

3. მიუხედავად ყოველივე ამისა, ბრძოლისადმი წყურვილი დღით-დღე ძლიერდებოდა და მტკიცდებოდა საერთაშორისო მუშათა კლასში, ძლიერდებოდა ამავე დროს იდეა ერთსულოვნებისა და შეურყეველი წინსვლისა. წამებულთა, დახვრეტილთა და გადასახლებაში დაღუპულთა სისხლი უფრო ძლიერად აერთიანებდა მობა-

პოლიტ-პარტიმართა ერთ-ერთი საპრობილე გერმანიაში—რემედისი
ტფილისის ორგანიზაციის მიერ შეფუძნის აღების გამო.

ერთობისათვის ამხედრებულ მუშათა მილიონებს, ეს უდანაშაულოდ დაღვრილი სისხლი იყო ის დუღაბი, რომელიც აკავშირებდა და აერთიანებდა ყველა ქვეყნის ტვირთმძიმეთა და მაშვრალთ ერთი დროშის ქვეშ, რომლის საუკეთესო ნაწილმა დროთა განმავლობაში ზურგი შეაქცია II-ე ინტერნაციონალის რენევატ სოციალ-ნაციონალისტებს და გადაიგდო რა მეფის რეჟიმის მძიმე უღელი გაჰყვა III-ე ინტერნაციონალის დროშას.

4. მუშათა კლასის ერთსულოვნების ზრდასთან ერთად იზრდება შინაგანი წინააღმდეგობანი საერთაშორისო ბურჟუაზიულ წრეებში, რომელიც დღითი-დღე მეტად მწვავე ხასიათს ღებულობს და ხშირად იწვევს კაცობრიობის გამანადგურებელ ომებს, რომელსაც ეწირება მუშათა კლასის საუკეთესო ნაწილი. დღეს ყველასათვის თვალსაჩინოა ის ძლიერი შინაგანი წინააღმდეგობანი, რომელიც არსებობს სხვადასხვა ბურჟუაზიულ ქვეყნებს შორის, აშკარაა ეს წინააღმდეგობის ნიშნები ალბათ ახალი ომით უნდა დასრულდეს, მაგრამ აღსანიშნავია ის გარემოება რომ პროლეტარიატის ჯალათებს სურთ, ამ ომში ჩვენი რესპუბლიკების კავშირის ჩათრევაც. ამრიგად ახალი ომის საფრთხე ყველაზე უფრო რეალური ხდება ჩვენთვის.

მიმდინარე წლის მარტში მოწვეულ კომფერენციამ, განიარაღების საკითხის შესახებ, თვალსაჩინო გახადა ჩვენთვის კაპიტალისტურ ქვეყნების მესვეურთა სრული სიყალბე. განიარაღების კონფერენციაზე ს. ს. რ. კ. წარმომადგენლის მიერ წარდგენილი მოთხოვნები განიარაღების შესახებ ნათელპყოფს ჩვენი პოლიტიკისა და მისრწამებათა სიმარტივეს. ამიტომ საერთაშორისო ახალი ომის დასაწყებად მთელ რიგ ბურჟუაზიულ ქვეყნებში დაწყებულ სამზადისს, რომლითაც ეხლა გართულია ბურჟუაზიული ხელისუფლება, ევროპის ყველა სახელმწიფოებში პროლეტარიატი უპასუხებს რევოლუციონური მოძრაობის გაძლიერებით. ამავე დროს მუშათა კლასი ცდილობს გააძლიეროს ეროვნულ-გამანთავისუფლებელი მოძრაობა კოლონიალურ ქვეყნებში. ამასთანავე ერთად საერთაშორისო მუშათა კლასი და რევოლუციონური გლეხკაცობა ბურჟუაზია წებობილება, თუ კი ამ უკანასკნელმა გადასწყვიტა და თავს დაესხა მსოფლიოში ერთად-ერთ მუშურ-გლეხურ რესპუბლიკათა კავშირს.

ბურჟუაზია ემზადება რა ახალი ომის ცეცხლის დასანთებად აღიერებს რეპრესიულ ზომებს. თეთრ ტერორს, კომუნისტური და ყველა მემარცხენე პარტიების გასანადგურებლად. მუშათა კლასის რევოლუციონური მოძრაობასთან დაკავშირებით ბურჟუაზია დღითი-დღე იგონებს ახალ-ახალ გეგმებს ამ მოძრაობის ასალაგმავად, კრძალავს გაფიცვებს, ხელს უშლის პროფკავშირების მოღვაწეობას, ამცირებს ხელფასს, ადიდება სამუშაო დღეს, მილიონ უმუშევრებს ჰყირს ქუჩაში თავისი ბედის ანაბარა, აწარმოებს წარმოების რაციონალიზაციას ხელფასის დაკლების საშვალებით და ამრიგად სდევნის რევოლუციონურ პროლეტარიატის საუკეთესო წარმომადგენლებს.

6. მაშინ, როცა ს. ს. რ. კ. ძლივამოსილი პროლეტარიატი დღითი-დღე აუმჯობესებს თავის მუშათა კლასის მდგომარეობას და მასების ყურადღებას აქცევს სოციალისტურ აღმშენებლობის მტკიცე ნიადაგზე, დააყენებს და კულტურულ რევოლუციის განმტკიცებასა და გაღრმავებას, იმ ქვეყნებში, სადაც ბურჟუაზიულ წყობილების

ნაწილობრივი სტაბილიზაცია ეყრდნობა ხელფასის შემცირებას, პროლეტარიატის მდგომარეობა საგრძნობლად უარესდება.

მე-XV პარტყრილობაზე ამხ. ბუხარინის მიერ წარმოდგენილი ციფრები ამ მდგომარეობას შემდეგნაირად ასურათებს:

1927 წ. გერმანიაში მუშის შრომის ხელფასი ომამდე არსებულის 93% უდრიდა. ინგლისში კვალიფიკაციური მუშის ხელფასი უდრიდა ომამდე არსებულის 90%. საფრანგეთში, კერძოდ პარიზში შრომის ხელფასი ომამდე არსებულს აკარბებდა. იტალიაში უკანასკნელ ხანებში ჩატარებულ დაკლების შემდეგ მუშა ხელფასს იღებს 70-75% ომამდე არსებულთან შედარებით.

მუშა ქალთა მდგომარეობა გაცილები უარეს პირობებშია. კომინტერნის მიერ შეკრებილი ცნობების თანახმად ის შემდეგნაირად ხასიათდება: გერმანიაში ქალი მუშაობს — 10 საათის განმავლობაში, ჩინეთში — 12-14 საათის, საფრანგეთში — 10 საათის, პოლონეთში — 10-14 საათის, ინგლისში — 9-10 საათის; არც ბულგარეთში, რუმინეთსა და სამხრეთ-სლავიაშია უკეთესად დაყენებული საქმე. მშრომელ ქალთა ხელფასი ყველა ამ ქვეყნებში მეტად მცირეა, აქ ქალის შრომის ხელფასი დღეში 40-45 კაპ. არ აღემატება.

7. ამიტომ საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების მუშათა კლასმა საპირველმისო დღესასწაულის ჩატარების დღეს საერთაშორისო პროლეტარიატის ერთსულოვნების ლოზუნგებთან ერთად უნდა წამოაყენოს დასავლეთ-აღმოსავლეთის ქვეყნებში რევოლუციონურ მოძრაობათა გაძლიერება-გაღრმავების ლოზუნგები. ხაზი უნდა გაესვას იმ გარემოებას, რომ ჩინეთის რევოლუციონური მუშათა კლასი და გლეხობა სამკედრო-სასიცოცხლო ბრძოლას აწარმოებს თავისი მჩაგვრელების წინააღმდეგ. II-ე ინტერნაციონალის ყურმოჭრილ ლაქებს, ცრუ-სოციალისტებს, რომლებიც მთელი თავიანთი ენერგიითა და შესაძლებლობით ებრძვიან კულტურულ რევოლუციის დამკვიდრებას.

საბჭოთა ქვეყნის გამარჯვებული პროლეტარიატი თავის ყოველდღიურ საქმიანობასთან ერთად, არ უნდა ივიწყებდეს სხვა დანარჩენი ქვეყნების მეზობლ პროლეტარიატს, რომელიც ცდილობს კაპიტალის ტახტის დანგრევას და მის მესვეურებს უყენებს მოთხოვნებს 8 საათის სამუშაო დღის დაწესების შესახებ, მოითხოვს რეალურ ხელფასის მომატებას, გაფიცვებისა და პროფკავშირების მოღვაწეობათა თავისუფლებას, ჯარების რეორგანიზაციას, ს. ს. რ. კ. წინააღმდეგ ცილისწამებითი კამპანიის შეწყვეტას და თეთრ ტერორის თარეშის შეწყვეტასა და სხვ. სხვ.

8. რემედსი არის საერთაშორისო პროლეტარიატის ერთსულოვნების კონკრეტული გამომუდგენების ნაყოფი. პირველ მაისის დღესასწაულის დღეს საერთაშორისო მუშათა კლასი შეეცდება სააშკარაზე გამოიტანოს თეთრი ტერორის, კლასიური იუსტიციის „მართლმსაჯულების“, და „დემოკრატიული“ პარტიების სოციალისტური სამიანობანობის საშინელი შედეგები, რომელსაც მხარს უჭერს II-ე ინტერნაციონალი.

რემედსი პირველ მაისის დღესასწაულის ჩატარების დროს შეეცდება აქტიური მონაწილეობა მიიღოს მთელ რიგ ბურჟუაზიულ ქვეყნებში, ამავე დროს ის შეეცდება ახალ-ახალი კადრებით შეავსოს თავისი რიგები, რომლებიც მომავალში სათანადო სიმაღლეზე დააყენებენ საერთაშორისო რევოლუციისათვის მეზობლთა დახმარების საქმეს.

პირველ მაისის დღესასწაულის ჩატარებით რემედსი შესძლებს განამტკიცოს ერთსულოვანი კავშირი ს. ს. რ. კ. და მთელი ქვეყნის პროლეტარიატს შორის, ამავე დროს ის შესძლებს სასტიკი პროტესტი გამოუცხადოს საერთაშორისო რეაქციის ბელადებს.

9. რემედსის ორგანიზაციები მოღვაწეობენ 44 ქვეყანაში, რომელთა გარშემო გაერთიანებულია 8.900.000 წევრი, 5 წლის განმავლობაში რემედსის მიერ შეგროვილია 10 მილიონი მანეთი, რომელიც მოხმარდა ბურჟუაზიულ ქვეყნების საპარტიოში მოქცეულ პოლიტ-პარტიებს. ჩვენი ორგანიზაცია პირველ მაისის დღესასწაულში მონაწილეობის მიღებით ანგარიშს ურდგენს მთელი ქვეყნის მშრომელთ.

რემედსი პირველ მაისს ბურჟუაზიულ სახელმწიფოების მესვეურთ მოსთხოვს საპარტიოთა კედლებში მოქცეულ პოლიტ-პარტიების განთავისუფლებას, რემედსი მოუწოდებს მთელი ქვეყნის ტვირთმძიმეთა და მაშვრალთ დახმარება აღმოუჩინონ რევოლუციისათვის მეზობლ ამხანაგებს.

რემედსის საქ. ც. კომიტეტი.

ს. ს. მ. უ. ს. პოლიგრაფტრესტის 1-ლი სტამბა, პლენანოვის პროსპექტი № 91.

მთავლიტი № 859.

შეკვ. № 908.

ტირაჟი. 4000.

დავით გიგინეიშვილი

რამდენად

გახსოვდეთ კაპიტალის ციხეებში მოქცეული პოლიტ-პატიმრები

ამხ. ვ. სტურუას, ს. თოდრიას და აღ. ქოიავას გამოწვევით რემედასის სასარგებლოდ შემომაქვს ხუთი მან. და ვიწვევ საქ. კომპარტიის საოლქო, სამაზრო და რაიონების კომიტეტების სააგიტაციო-საპროპაგანდო განყოფილების გამგეებს:

სამსონ მამულია.

ამხ. გრ. კოკაიას გამოწვევით რემედასის სასარგებლოდ შემომაქვს 5 მან. და ამავე მიზნით ვიწვევ შემდეგ ამხანაგებს:

1. ლევან ქორქაშვილს, 2. ტარასი ნიჟარაძეს, 3. გიორგი თავდიშვილს, 4. გრიგოლ კოპლატაძეს და 5. იასონ საბახტარაშვილს.

დავით გიგინეიშვილი.

ამხ. ფირცხალავას გამოწვევით რემედასის სასარგებლოდ ჩემის მხრიდან შემომაქვს 5 მანეთი და ვიწვევ ქვემო ჩამოვლილ ამხანაგებს:

1. ალექსანდრე მხეიძეს, 2. ჩხატარაშვილს, 3. დომენტი მითაიშვილს, 4. ვლადიმერ დავითაიას, 5. დათიკო გიგინეიშვილს, 6. სპრინკოსს, 7. ხუსეინ გოიძეს, 8. გრიშა ხაფავას, 9. პარმენ საბაშვილს, 10. ქავთარაძეს და 11. გ. კოკაიას.

გრ. კაკულია.

ამხ. კოკაიას გამოწვევით რემედასის სასარგებლოდ შემომაქვს 5 მანეთი და ამავე მიზნით ვიწვევ შემდეგ ამხანაგებს:

1. სევერიან ჯაყელს, 2. ოვანეს მნაცაკანიანს, 3. მიხეილ მითაიშვილს, 4. კონსტანტინე ტერ-მარუკოვს, 5. ალისტრო ჭყონიას, 6. არტევაზ სარიანს, 7. ვასილ ხარებავას, 8. პოლიანტე მითაიშვილს და 9. ავეტიკ სარიანს.

მითაიშვილი.

რემედასის საქ. ც. კომ. პრეზიდიუმის წევრების გამოწვევით რემედასის სასარგებლოდ შემომაქვს 5 მანეთი და ჩემის მხრიდან ვიწვევ შემდეგ ამხანაგებს:

1. ამხ. ხუნდაძე (მედსანშრომის კავშ. თავმჯდომარე), 2. ექიმ თუმანოვს, 3. ექ. ლოლუას, 4. ექ. პლატონ გიგინეიშვილს, 5. ექ. იორაშვილს, 6. ექ. მესხს, 7. გ. გორგაძეს, 8. დავით ქუთათელაძეს, 9. ნესტორ ნანაძეს, და 10. საშურა მხეიძეს.

მ. უორჟოლიანი.

ამხ. ნ. კუნჭულიას გამოწვევით რემედასის სასარგებლოდ შემომაქვს 5 მანეთი და ვიწვევ შემდეგ ამხანაგებს:

1. ამხ. კალენოვს (პოლიგ. გამგეს), 2. კრესტოდის 3. მ. ვიგნანსკის, 4. ნ. ვიგნანსკის, 5. სოსო ძნელაძეს (განეთ „ფუხარა“-ს თანამშრომელი), 6. ნ. ებრაელიძეს („ფუხარა“-ს მდივანი), 7. გრ. ნუცუბიძეს („ფუხარა“-ს თანამშრომ.) და 8. ბონდარენკოს (პოლ. ტრ. გან. გამგის თანამშრომელი).

კ. ცხომელიძე.

ამხ. დ. გიგინეიშვილის გამოწვევით რემედასის სასარგებლოდ შემომაქვს 5 მანეთი და ამავე მიზნით ვიწვევ შემდეგ ამხანაგებს:

1. თამაზ გრიგოლისძე ლალიძეს, 2. ნინო ნესტ. ასულს ბერიძეს, 3. ლილი ერმ. ასულს ჩიგოგიძეს, 4. ნინო სევასტის ასულს ჩაჩავას, 5. ვახტანგი და თინკო მასხულიძეს, 6. თინა აკაკის ასულს არეშიძეს და 7. ზულიკა თეოფილეს ასულს კეჭეყმაძეს.

ლევან ქორქაშვილი

რემედასის საქ. ც. კომ. გამოწვევით რემედასის ფონდის გასაძლიერებლად შემომაქვს 5 მანეთი და ამავე მიზნით ვიწვევ შემდეგ ამხანაგებს:

1. ვ. ა. ვინიცკის (ინჟ. მშ. აღმ. ქვე-განყ.), 2. ა. ა. სილიჩის (ინჟ. აღმ. ტენ.), 3. პ. ცხოიძეს (დამზღვევ სალაროს თავმჯ.), 4. გ. სურგულაძეს (აღმ. მთავ. ბუჰალტერი), 5. მირონ ომიძეს (აღმასკ. ბუჰგალტერი), 6. მ. გ. ელიაშვილს, (ელსადგურის გამგე), 7. ა. ნ. ცხომელიძეს („სამშენის“ ბათომის განყოფილების გამგე) და ექ. ი. ასხაბაძეს (აღმასკომის სანიტ. განყ. ქვე-განყ. გამგეს).

ბათომის აღმასკომ. თავ — რე: ჯინჟარაძე

კაპიტალისტურ ქვეყნების საპატიმროებში მოქცეულ რევოლუციონერების და ამათი ოჯახების სასარგებლოდ შემომაქვს 5 მანეთი და ვიწვევ შემდეგ ამხანაგებს:

1. ვასო ჭოჭუას, 2. გიგო ლომთათიძეს, 3. ნიკოლოზ მეიშვილს, 4. სერგო საღარეიშვილს, 5. ნინა ქაღიშვილს, 6. შალიკო ჭაავას, 7. შალიკო კუხალიშვილს, 8. გრიშა გოჩოლეიშვილს, 9. ჯოტო ლოლუას, 10. ნოე ლიპარტიას, 11. სილიბისტრო ბასილიას, 12. სპირიდონ ქოქოსაძეს, 13. ექვთიმე გველესიანს, 14. ემელიან ნოდიას და 15. გიორგი სვანიძეს.

ვლადიმერ ზარელუა.

ამხ. მოედინ სურმანიძის გამოწვევით რემედასის სასარგებლოდ შემომაქვს 5 მანეთი და ვიწვევ შემდეგ ამხანაგებს:

1. იუსუფ ცივაძეს, 2. დიმიტრაძეს, 3. ქიქავა, 4. ფირცხალავას, 5. მახარაძეს, 6. კილაძეს და 7. კაიკაციშვილს.

იუსუფ ბოლქვაძე

ამხ. კუნჭულიას გამოწვევით რემედასის სასარგებლოდ შემომაქვს 5 მანეთი და ამავე მიზნით ვიწვევ შემდეგ ამხანაგებს:

1. აკაკი ფაღავას, 2. ვასო ურუშაძეს, 3. აკოფოვს, 4. კორშონს, 5. მაქარაძეს, 6. გოძიაშვილს, 7. ანჯაფარიძეს, 8. გამრეკელს, 9. ციხისთავს, 10. მგელაძეს, 11. სერგო პაიჭაძეს, 12. რუსუდან ვასოს-ასულს ტორჩინოვას, 13. სულიკო კაკოს ასულს კობიძეს, 14. ბორის ივანეს-ძე ფარცხალაძეს, 15. გენო დავითისძე დობოჯგინიძეს.

გოგიავა.

შინაარსი: 1. პირველი მაისი და რემედასი. 2. როგორ წარმოიშვა პირველი მაისი — გორნევი. 3. მდგომარეობა ჩინეთში — ი. გედევანიშვილი. 4. პირველი მაისი. ჰამბურგის მებრძოლებს (ლექსები) — ვასო გორგაძე. 5. როგორ უნდა აღმოიფხვრას საწევრო ანარიცხების დავალიანება — დიომინი. 6. პოლედოვის საპატიმროს ჯურღმულებში — ტოდორ პავლოვი. 7. მეფის სახელით — აღმ. ბერტ ზენარი. 8. ვხდები გაზაფხულს!.. (ლექსი) — ნოე ზომლეთელი. 9. ფაშის მსხვერპლი — ივანე დავითიანი. 10. საგაზაფხულო ზერტ ზენარი. 11. დავებმართ კაპიტალის ტყვეებს — საშა მახარაძე. 12. ჩვენც ვეხმარებით კაპიტალის ტყვეებს — აღ. (ლექსი) — პოლიო აბრამია. 13. დავებმართ კაპიტალის ტყვეებს — საშა მახარაძე. 14. რას იწერებოდა ბავშვები — ვირლენდერი. ეგონ ციმერმანი. იოსებ მიუზლი. 15. გაგვარცვლოთ რემედასის ლიტერატურა — პოლიკარპე ოჩიგავა. 16. რემედასის სრულიად საქართველოს მეორე ყრილობა. 17. მაისისათვის (პოემა) — ა. პ. 18. რემედასის აღმასკომის უკანასკნელი ცნობები. 19. გამოწვევები.

რემედის საქ. ცენტ. კომიტეტის გამომცემლობა

თბილისი ლენინის ქ. № 29, ტელეფონი 9-78.

ბიულეტენი
საქ. ცენტ.
კომიტეტი

რემედის-ზე

1928 წ. - განმავლობაში გა-
მოცემული იქნება
12 ნომერი

ჟურნალ რემედის საქ. ცენტ. კომ. ურვალთვიური „რემედის“-ი მასიური ორგანოა

(გამოცემის წელი მეხუთე)

ჟურნალ „რემედის“ უმთავრეს ყურადღებას აქცევს კაპიტალისტურ ქვეყნების ციხეებში მოქცეულ პო-
ლიტ-პარტიზმარების ყოფა-ცხოვრებას, თეთრი ტერორისა და კლასიური იუსტიციის აღვირახ-
სნილობას, მშრომელთა ფართე მასების ინტერნაციონალურად აღზრდას, როგორც
საბჭოთა კავშირის ისე უცხოეთის სექციებისა და ძმური ორგანიზა-
ციების მოღვაწეობას, ჟურნალში აგრეთვე საკმაო ად-
გილი ეთმობა მხატვრობასა და ლიტერატურას.

ხელის მოწერის პირობები:

ერთი წლით — 2 მან. 50 კ.	სამი თვით — 70 კ.
მესამი თვით — 1 მან. 30 კ.	ერთი თვით — 25 კ.

დაკვეთის ნომერი

რემედის გამომცემლობა

თბილისი ლენინის ქუჩა № 29

გიგზავნით რა ამასთანავე სრულ თანხას ხელის მოიწერისას გთხოვთ ჩარიცხოთ.....

..... ორგანიზაცია (უჯრედი) ჟურნალ „რემედის“-ის ხელის მომწერლად წლით
..... თვით, ქვემო აღნიშნულ მისამართით:

1. საფოსტო განყოფილება ქალაქი, სოფელი
2. ვის
3. დრო 1928 წ. 1-ლ 1928 წ. 1-ლ
4. რაოდენობა

საღმოსავლო

(დაკვეთა შეიძლება ფოსტითაც)

ყოველი შეგნებული მუშა, გლეხი, კომკავშირე-
ლი, მშრომელი ქალი და საბჭოთა მოქალაქე უნდა გა-
ზდეს ჟურნალ „რემედის“-ის ხელის მომწერით.
ჟურნალ „რემედის“-ის ხელის მოწერის ჩატა-
რება ერთ-ერთი პრაქტიკული ანოცანაა რემედისი
ორგანიზაციებისა და უჯრედებისათვის.

ყოველი თვის დასაწყისში გამორკვეული უნდა
იქნეს რამდენი ხელის მომწერი ყავს ჩვენს ჟურნალს
რემედისის აქა, თუ იმ უჯრედში, ან ორგანიზაცია-
ში. აცნობეთ რემედისის საქ. ცენტ. კომიტეტის
გამომცემლობას, როგორ ვრცელდება ჟურნალ რე-
მედისი.